

Den Europæiske Unions Tidende

L 10

Dansk udgave

Retsforskrifter

66. årgang

12. januar 2023

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/99 af 11. januar 2023 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/100 af 11. januar 2023 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af genpåfyldelige tønder af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina 36

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 161/22/COL af 6. juli 2022 om støtte til gadebelysningsinfrastruktur i Bergen (Norge) [2023/101] 77

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og præsentationen af oplysninger vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade, der præciserer indholdet, metoderne og præsentationen af oplysninger vedrørende bæredygtighedsindikatorer og negative bæredygtighedsindvirkninger, og som præciserer indholdet og præsentationen af oplysningerne om fremme af miljømæssige eller sociale karakteristika og bæredygtige investeringsmål i dokumenter forud for aftaleindgåelse, på websteder og i periodiske rapporter (EUT L 196 af 25.7.2022) 110

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2268 af 6. september 2021 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/653 for så vidt angår den underliggende metode og præsentation af resultatscenarier, præsentationen af omkostninger og metoden til beregning af summariske omkostningsindikatorer, præsentationen og indholdet af oplysninger om tidligere resultater og præsentationen af omkostninger i forbindelse med sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der tilbyder en række investeringsmuligheder, samt tilpasning af overgangsordningen for PRIIP-producenter, der udbyder enheder af fonde som omhandlet i artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 som underliggende investeringsmuligheder med den forlængede overgangsordning, der er fastsat i den pågældende artikel (EUT L 455 I af 20.12.2021) 111

- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2580 af 17. juni 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke oplysninger der skal indsendes i ansøgningen om at blive meddelt tilladelse som kreditinstitut, og som præciserer, hvilke forhold der kan hindre kompetente myndigheders effektive varettagelse af tilsynsopgaver (EUT L 335 af 29.12.2022) 112

- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2581 af 20. juni 2022 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår forelæggelse af oplysninger i ansøgninger om meddelelse af tilladelse som kreditinstitut (EUT L 335 af 29.12.2022) 113

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/99

af 11. januar 2023

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«) særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 17. november 2021 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af visse hjul af aluminium (»hjul af aluminium«) med oprindelse i Marokko (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorte en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 4. oktober 2021 af Association of European Wheel Manufacturers (»klageren« eller »EUWA«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettigede indledningen af undersøgelsen.

1.2. Midlertidige foranstaltninger

- (3) Den 17. juni 2022 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. Der blev ikke fremsat bemærkninger til beregningernes nøjagtighed.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (EUT C 464 af 17.11.2021, s. 19).

- (4) Den 15. juli 2022 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221 ^(*) (»forordningen om midlertidig told«).

1.3. Efterfølgende sagsforløb

- (5) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav Dika Morocco Africa S.A.R.L. (»Dika«), Hands 8 S.A. (»Hands«), Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter (European Automobile Manufacturers' Association (»ACEA«)) og EUWA skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told. Efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremlagde den marokkanske regering desuden et indlæg til støtte for andre parter påstande om dumping og skade.
- (6) De parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der blev afholdt høringer med Dika, Hands, ACEA og EUWA. Efter anmodning fra Dika blev der desuden afholdt en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer den 7. juli 2022.
- (7) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til sine endelige konklusioner. Der blev aflagt et kontrolbesøg hos en bruger. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (8) Den 17. oktober 2022 orienterede Kommissionen alle interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (9) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ACEA, Dika, EUWA, Hands og Marokkos regering bemærkninger.
- (10) Den 21. november 2022 fremsendte Kommissionen en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger til Hands vedrørende visse korrektioner og præciseringer vedrørende virksomhedens dumpingberegninger (»supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger«) og indrømmede en frist, inden for hvilken virksomheden kunne fremsætte bemærkninger. Desuden modtog alle interesserede parter en præcisering af grundlaget for de SA&G-omkostninger, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi for Hands. Hands fremsatte bemærkninger, der blev behandlet i forordningen.
- (11) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med ACEA, Dika, EUWA og Hands.

1.4. Påstande i forbindelse med indledningen

- (12) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ingen af de interesserede parter andre påstande eller bemærkninger end dem, der er omhandlet i afsnit 1.4 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræftede derfor sine resultater og konklusioner i betragtning 6-28 i forordningen om midlertidig told.

1.5. Stikprøveudtagning

- (13) Der blev ikke fremsat bemærkninger til stikprøveudtagningen. Kommissionen bekræftede derfor betragtning 29-34 i forordningen om midlertidig told.

1.6. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (14) Som anført i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told sendte Kommissionen spørgeskemaer til tre EU-producenter, klageren, de to kendte brugere og de to eksporterende producenter i det pågældende land.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221 af 14. juli 2022 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (EUT L 188 af 15.7.2022, s. 114).

- (15) Som forklaret i betragtning 36 og 37 i forordningen om midlertidig told blev spørgeskemabesvareelserne enten krydstjekket eller kontrolleret hos den svarende part.
- (16) Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos en bruger. Navnet på denne bruger offentliggøres ikke af fortrolige årsager, jf. betragtning 5 i forordningen om midlertidig told.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (17) Som angivet i betragtning 38 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. oktober 2020 til den 30. september 2021 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2018 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.8. Registrering

- (18) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/934 ⁽⁴⁾ (»forordningen om registrering«).
- (19) Hands hævdede, at afgørelsen om registrering af import var uberettiget, da betingelserne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, ikke var opfyldt.
- (20) Kommissionen mindede om, at retsgrundlaget for registrering er grundforordningens artikel 14, stk. 5a, i henhold til hvilken Kommissionen skal registrere importen af den pågældende vare i forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til grundforordningens artikel 19a, medmindre der er tilstrækkelige beviser for, at kravene i artikel 10, stk. 4, litra c) og d), ikke er opfyldt. Kommissionen fastslog i denne forbindelse, at der ikke var noget afgørende bevis for, at registrering af importen af den pågældende vare i forhåndsfremlæggelsesperioden ikke var berettiget i dette tilfælde. Siden offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, hvor de eksporterende producenter havde kendskab til eller burde have haft kendskab til den påståede dumping og skade, er importen af den pågældende vare vokset yderligere på en måde, der i alvorlig grad kan underminere den afhjælpende virkning af antidumpingtolden også i forhåndsfremlæggelsesperioden. Kommissionen afviste derfor påstandene.
- (21) Hands hævdede, at Kommissionen ved at offentliggøre forordningen om registrering tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik. Ifølge parten har Kommissionen ikke oplyst parten om, at den havde til hensigt at gøre importen af den undersøgte vare til genstand for registrering blevet meddelt dem, før forordningen om registrering blev offentliggjort, og importregistreringen trådte i kraft, mens en sådan registreringsforanstaltning potentielt skader partens interesser. Kommissionen har tilsidesat Hands' grundlæggende ret til forsvar, hvis de nødvendige oplysninger om, at importen eventuelt gøres til genstand for registrering, ikke blev meddelt Hands på en rettidig, effektiv og personlig måde, inden en sådan registreringsforanstaltning vedtages, som giver Hands mulighed for at fremføre sine synspunkter og blive hørt, mens Hands er direkte berørt af denne foranstaltning. Forordningen om registrering er derfor ugyldig og bør ophæves.
- (22) Kommissionen fandt, at registrering kun er et forberedende administrativt skridt, der kan føre til indførelse af told med tilbagevirkende kraft i den endelige fase. Registreringen er ikke i sig selv til skade for importørerne og kan ikke siges at berøre deres interesser ⁽⁵⁾. Hands selv pegede ikke på konkrete negative virkninger og henviste blot til »potentielle« virkninger. Den eneste virkning af registrering er, at Kommissionen pålægger de nationale toldmyndigheder at registrere importen til Unionen af den undersøgte vare. Desuden er der i grundforordningens artikel 14, stk. 5a, eller andre steder i grundforordningen ingen procedurekrav om at høre importører eller andre parter, inden registreringen finder sted. Kravet i grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra b), om, at parterne skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, gælder kun, når der træffes afgørelse om at opkræve told med tilbagevirkende kraft efter registreringen, men ikke for selve registreringen. Dette skyldes klart, at grundforordningens artikel 14, stk. 5a, kun henviser til artikel 10, stk. 4, litra c) og d), som skal være opfyldt med henblik på registrering i henhold til denne bestemmelse, men den henviser bevidst ikke til artikel 10, stk. 4, litra b). Dette er i overensstemmelse med virkningen af en sådan registrering, der er beskrevet ovenfor. Kommissionen er derfor ikke forpligtet til at give importørerne mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden den giver toldmyndighederne instruks om at registrere importen. Påstanden blev derfor afvist.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/934 af 16. juni 2022 om at gøre importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko til genstand for registrering (EUT L 162 af 17.6.2022, s. 27).

⁽⁵⁾ Kendelse af 28. september 2021, Airoldi Metalli SpA, T-611/20, ECLI:EU:T:2021:641, præmis 48 og 49.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (23) Kommissionen mindede som fastsat i betragtning 39 i forordningen om midlertidig told om, at den pågældende vare er hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under HS-position 8701-8705, med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, med oprindelse i Marokko, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50) («den pågældende vare»).
- (24) Hjul af aluminium sælges traditionelt i Unionen via to distributionskanaler: til producenterne af originaludstyr (Original Equipment Manufacturers («OEM»)), der hovedsagelig er bilfabrikanter, og til eftermarkedet, som f.eks. omfatter distributører, detailhandlere, værksteder osv. Den pågældende vare fra Marokko blev udelukkende solgt gennem OEM-kanalen i den betragtede periode. I OEM-distributionskanalen gennemfører bilfabrikanterne udbudsprocedurer vedrørende hjul af aluminium, og de er ofte involveret i udviklingen af nye hjul knyttet til deres varemærke. Både EU-producenter og marokkanske eksportører kan konkurrere om de samme udbud.

2.2. Samme vare

- (25) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 39-42 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3. DUMPING

3.1. De eksporterende producenters samarbejde

- (26) Som forklaret i betragtning 43-51 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at Dika ikke havde samarbejdet med Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse, og fastsatte foreløbigt Dikas dumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (27) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fastholdt Dika, at virksomheden havde samarbejdet fuldt ud med Kommissionen, og at den burde modtage en individuelt beregnet dumpingmargen. Den fremførte følgende argumenter.
- (28) For det første gentog Dika den opfattelse, at salgsoversigterne ikke indeholdt fejl, da de samlede værdier af salgsoversigterne kunne afstemmes med virksomhedens regnskabssystem. Desuden blev salget registreret i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder («IFRS»). Dika hævdede endvidere, at Kommissionen havde rigelig tid til at krydstjekke de reviderede salgsoversigter fra den forretningsmæssigt forbundne virksomhed CITIC Dicastal Co., Ltd («CITIC») og stadig kunne gøre det inden indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger.
- (29) Dikas påstand svarede til den, der blev fremsat i den foreløbige fase, mens der ikke blev fremlagt nye oplysninger. I den foreløbige fase havde Kommissionen konkluderet, at salgsoversigterne ikke blev fremlagt på grundlag af fakturaer, at forskellen mellem fakturaværdien og det faktisk modtagne beløb ikke systematisk var afspejlet i virksomhedens salgsoversigter, og at de reviderede oversigter ikke kunne krydstjekkes. Det faktum, at virksomhedens salg var registreret i overensstemmelse med IFRS-standarderne, ændrede ikke det faktum, at virksomheden ikke fremlagde de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om.
- (30) Desuden havde CITIC fremlagt flere (mindst fire) forskellige og ufuldstændige udgaver af sine salgsoversigter i løbet af undersøgelsen. Den sidste version, der blev fremsendt sammen med Dikas svar på Kommissionens artikel 18-skrivelse af 5. maj 2022, var stadig ufuldstændig og indeholdt en række transaktioner, hvor enten det modtagne beløb var tomt med noten »beløb modtaget mangler til dato«, eller hvor der fortsat var et misforhold mellem det fakturerede beløb og det modtagne beløb. Sådanne ufuldstændige oplysninger kan ikke udgøre et pålideligt grundlag for krydstjek eller verifikation. Som det også fremgår af betragtning 48 i forordningen om midlertidig told, bør et yderligere krydstjek uden kontrolbesøg desuden ikke anvendes som en måde til at afhjælpe den manglende rettidighed eller fejl, der blev konstateret under det krydstjek uden kontrolbesøg, som allerede fandt sted inden for de fastsatte frister. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

- (31) For det andet hævdede Dika, at de transaktionsspecifikke data om datoer og betalingsbeløb, som Kommissionen havde anmodet om, ikke kunne betragtes som »nødvendige oplysninger«, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, artikel 6.8, og bilag II til WTO's antidumpingaftale ⁽⁶⁾. Ifølge Dika anmodede Kommissionen ikke om disse oplysninger i spørgeskemaet eller mangelskrivelserne, og sådanne oplysninger var heller ikke nødvendige for beregningen af dumpingmargenen. Desuden hævdede Dika, at der i forordningen om midlertidig told blev anvendt et andet grundlag for anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger end det, der var anført i Kommissionens brev af 5. maj 2022 om anvendelsen af artikel 18 (»artikel 18-brevet«).
- (32) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Den havde fra starten anmodet virksomheden om at fremlægge transaktionsspecifikke oplysninger baseret på fakturadatoen. F.eks. blev det i afsnit E i det antidumpingspørgeskema, der blev sendt til Dika og dens forretningsmæssigt forbundne virksomhed CITIC, i det allerførste afsnit anført, at respondenterne burde »anvende fakturadatoen som salgsdato«. Det foreliggende spørgsmål er dog ikke (kun) datoen for salget, men snarere det beløb, som kunderne faktisk har betalt til virksomheden. Dette er det spørgsmål, som blev forklaret i artikel 18-brevet, og som blev behandlet i forordningen om midlertidig told. Dikas påstand om, at begrundelserne i brevet var »helt forskellige« fra begrundelserne i grundforordningen, kunne ikke godtages. I begge tilfælde forklarede Kommissionen, at den anså salgsoversigterne for upålidelige, da de indeholdt en række fejl og uoverensstemmelser.
- (33) De salgsoplysninger, som virksomheden oprindeligt havde fremlagt, svarede ikke til de beløb, der faktisk blev modtaget som betalinger. Desuden præciserede CITIC under krydstjekket uden kontrolbesøg, at forskellen mellem fakturabeløbet og det faktisk modtagne beløb normalt bogføres i salgsoversigterne som en rabat, et nedslag, en kreditnota eller på anden måde. Som angivet i betragtning 47 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 29 ovenfor blev dette imidlertid ikke gjort systematisk af virksomheden. Salgsoversigterne kunne derfor ikke anvendes som en pålidelig kilde til at fastsætte en normal værdi eller eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 8, hvori det hedder, at den normale værdi »normalt fastsættes på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales«. Det følger logisk heraf, at eftersom der ikke kunne fastsættes en normal værdi eller eksportpris for Dika på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, kunne der heller ikke beregnes en dumpingmargen. Salgsoversigterne var derfor ikke blot nødvendige, men grundlæggende for undersøgelsen. Uden pålidelige salgsoversigter (herunder en fuldstændig oversigt over transaktioner for alle solgte varetyper og deres priser) kan Kommissionen ikke nå frem til en rimelig nøjagtig konklusion med hensyn til dumping.
- (34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika sin påstand om, at eftersom deres salgsoversigter var i overensstemmelse med IFRS-standarderne, kunne Kommissionen ikke hævde, at oversigterne var ufuldstændige og ikke kunne verificeres. Dika hævdede desuden, at eftersom grundforordningens artikel 2, stk. 8, henviser til, at eksportprisen normalt er baseret på den »pris, der faktisk er betalt eller skal betales«, var salgsoversigterne korrekte, da de afspejlede de priser, der skulle betales. Endelig gentog Dika sin påstand om, at oplysninger om betalinger ikke kunne betragtes som »nødvendige« i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1.
- (35) Hvorvidt salgsoversigterne generelt blev indberettet i overensstemmelse med IFRS-standarderne, var irrelevant for de konstaterede problemer med de indberettede priser. Som Kommissionen har påpeget i flere tilfælde, fandtes problemet med oversigterne over salget i Unionen og på hjemmemarkedet på transaktionsbasis. Som Dika anførte under høringen efter de midlertidige foranstaltninger og gentog i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, svarede beløbet i ca. 20 % af transaktionerne i EU-salgsoversigterne ikke til det indberettede fakturabeløb. Udtrykket »pris, der skal betales« henviser til den samlede betaling, som køberen har foretaget eller skal foretage til sælgeren, herunder situationer, hvor f.eks. varerne er blevet solgt, men hvor kunden endnu ikke har betalt. Dette var ikke tilfældet for de fleste transaktioner i EU-salgsoversigter. Faktisk var den pris, som kunden allerede havde betalt, i disse tilfælde forskellig fra den pris, der skulle betales på fakturerings tidspunktet.
- (36) Som Dika og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed anførte under krydstjekket uden kontrolbesøg, kontrolbesøget på stedet og i svaret på artikel 18-brevet, ville disse forskelle normalt blive registreret i salgsoversigterne som en rabat, et nedslag, en kreditnota eller på anden vis, som også anført i betragtning 33. Dette blev gjort for mange transaktioner i salgsoversigterne, men ikke systematisk for alle transaktioner. Det forhold, at dette normalt sker, betyder, at den pris, der registreres som forfalden til betaling, normalt bliver lig med den pris, der i sidste ende betales, efter at der er foretaget visse handlinger i forbindelse med ovennævnte kreditnotaer, nedslag osv. Det er sådan, Dika selv forklarede det, og det er sådan, der blev foretaget korrektioner i virksomhedens SAP-system, efter at betalingerne var foretaget. I nogle tilfælde blev de priser, der blev registreret i oversigterne over salget på hjemmemarkedet og i Unionen, dog korrigeret på denne måde, men i andre tilfælde blev de ikke korrigeret. Forskellen mellem de priser, der i sidste ende blev betalt, og de priser, som i følge optegnelserne skulle betales, gik begge veje og blev ikke bogført, hvilket i nogle tilfælde betød, at virksomheden modtog mere end faktureret, og i andre tilfælde mindre.

⁽⁶⁾ WTO's aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.

- (37) Pålidelige salgsoversigter (herunder en fuldstændig oversigt over transaktioner af alle solgte varetyper samt deres priser), der indeholder nøjagtige og verificerbare oplysninger, er afgørende for at fastsætte en dumpingmargen og kan derfor betragtes som nødvendige oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1. Da forskellen mellem de priser, der faktisk var betalt, og de priser, der i følge optegnelserne skulle betales, påvirkede et betydeligt antal transaktioner i EU-salgsoversigterne, kunne denne oversigt ikke anvendes til at fastsætte en pålidelig eksportpris på baggrund af en transaktion eller varetype. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (38) For det tredje hævdede Dika, at da Kommissionen efterprøvede produktionsomkostningerne for Dika og ikke konstaterede nogen uoverensstemmelser, burde den normale værdi have været beregnet for Dika på grundlag af virksomhedens verificerede produktionsomkostninger. Kommissionen begik ifølge Dika en fejl, da den konkluderede, at oversigterne over hjemmemarkedssalget og EU-salget var afgørende for fastsættelsen af en normal værdi og en eksportpris, eftersom oversigterne over hjemmemarkedssalget under alle omstændigheder ikke ville være blevet anvendt til beregningen af en normal værdi. Kommissionen burde i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 3, derfor have anvendt Dikas egne oplysninger og beregnet en individuel dumpingmargen på dette grundlag.
- (39) Kommissionen konkluderede i betragtning 60 i forordningen om midlertidig told, at Dika ikke havde nogen oversigter over hjemmemarkedssalget til beregning af den normale værdi, da Dikas salg i Marokko fandt sted mellem økonomiske zoner, og varerne aldrig kom ind i Marokkos toldområde. Derfor kunne den normale værdi for Dika i mangel af anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger være blevet beregnet. For at fastsætte en dumpingmargen er det imidlertid nødvendigt at sammenligne en sådan normal værdi med eksportprisen. Eksportprisen kunne dog ikke beregnes på grund af den manglende pålidelighed af Dikas salgsoversigter.
- (40) Under en høring den 6. september 2022 foreslog Dika, at Kommissionen kunne fastsætte en eksportpris ved at anvende de transaktioner i oversigterne over EU-salget, for hvilke fakturabeløbene (ifølge virksomheden) svarede til betalingsbeløbene. Dette ville angiveligt være tilfældet for ca. 80 % af alle transaktioner. For de resterende 20 % foreslog Dika, at Kommissionen kunne anvende resttolden som beregnet for Hands. En sådan tilgang ville ifølge Dika være i overensstemmelse med, hvad Kommissionen gjorde i en nylig undersøgelse vedrørende importen af rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet ⁽⁷⁾.
- (41) Ud over at Dika under høringen bekræftede, at der var uoverensstemmelser i salgsoversigterne for en femtedel af deres salg til Unionen i undersøgelsesperioden, blev de reviderede salgsoversigter ikke krydstjekket og kunne heller ikke krydstjekkes (som forklaret i betragtning 29 og 30) og kunne derfor ikke anvendes til at fastsætte en eksportpris. Desuden omhandlede undersøgelsen vedrørende rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet en række meget forskellige fakta. I den sag hævdede en russisk producent, at den ikke var forretningsmæssigt forbundet med en af de to forhandlere, hvorigennem den solgte sine varer til Unionen. Denne pågældende forhandler samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen var uenig i den russiske virksomheds påstand og fandt, at den pågældende forhandler var forretningsmæssigt forbundet. Da forhandleren imidlertid ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, forelå der ingen oplysninger om denne forhandlers videresalgspriser. Kommissionen besluttede derfor at anvende oplysningerne fra den anden samarbejdsvillige forhandler som foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (42) Virksomhedsstrukturen og salgskanalerne adskiller sig dog i dette tilfælde fra virksomhedsstrukturen og salgskanalerne i den foreliggende sag. I sagen om rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet var der to salgskanaler, men i den foreliggende sag foregik hele salget gennem den samme forretningsmæssigt forbundne enhed, nemlig CITIC. Der var således ikke noget alternativt pålideligt datasæt til rådighed for Kommissionen til beregning af en eksportpris for Dika. Denne situation er meget forskellig fra den undersøgelse, som Dika henviste til, hvor eksportsalget gennem den resterende forhandler blev krydstjekket og anset for pålideligt. I den foreliggende undersøgelse var der ingen eksportpris, der kunne sammenlignes med den normale værdi, uanset hvordan den normale værdi ville være blevet beregnet for Dika.

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1395 af 11. august 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet (EUT L 211 af 12.8.2022, s. 127).

- (43) I grundforordningens artikel 18, stk. 3, anføres det, at »selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves«. Som forklaret i betragtning 32 og 33 var manglerne med hensyn til de salgsoversigter, som Dika havde fremlagt, af en sådan art, at der ikke kunne drages rimeligt nøjagtige konklusioner på dette grundlag. Som nævnt i betragtning 30 var salgsoversigterne desuden ikke verificerbare, da selv den sidste version stadig indeholdt uoverensstemmelser og manglende oplysninger og ikke blev indsendt rettidigt. Da der ikke kunne fastsættes nogen eksportpris, ville det heller ikke være hensigtsmæssigt at beregne en normal værdi for Dika på noget som helst grundlag. Dette er også i overensstemmelse med Rettens dom i sagen om hjul af stål fra Kina, hvori den fastslog, at »enhver fastsættelse af den normale værdi imidlertid ville have været overflødig, eftersom der ikke ville kunne fastsættes nogen dumpingmargen, da det ikke var muligt at fastsætte en eksportpris«⁽⁸⁾. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (44) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Marokkos regering og Dika, at både Kommissionens tilgang og Rettens dom, jf. betragtning 43, er i strid med kravene i WTO's antidumpingaftale, i henhold til hvilke alle oplysninger fra en eksportør bør anvendes, i det omfang de opfylder kravene i grundforordningens artikel 18, stk. 3. Dika hævdede endvidere, at den citerede dom fra Retten ikke finder anvendelse i betragtning af omstændighederne i denne sag. I modsætning til den sag, der var genstand for Rettens dom, blev Dika tildelt en individuel dumpingmargen, og det var (ifølge Dika) muligt med sikkerhed at fastslå, hvilke varer virksomheden eksporterede til Unionen.
- (45) Kommissionen var uenig. Som allerede anført i betragtning 50 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 43 ovenfor var begrundelsen for ikke at fastsætte en normal værdi på grundlag af Dikas oplysninger ganske enkelt, at det var formålsløst, da der ikke var nogen eksportpris, som den kunne sammenlignes med. Hvorvidt de faktiske omstændigheder, der lå til grund for den nævnte dom fra Retten, var anderledes end i denne sag, afkræftede ikke konklusionen om, at fastsættelsen af en normal værdi i mangel af en eksportpris ville være overflødig. Dette er ikke i strid med WTO's antidumpingaftale, da denne aftale ikke kræver, at undersøgelsesmyndighederne foretager beregninger, som ikke kan anvendes til at fastsætte en dumpingmargen. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (46) Dika hævdede specifikt, at omstændighederne i sagen i den citerede dom fra Retten adskiller sig fra denne sag, eftersom Dika fik tildelt en individuel dumpingmargen. Denne påstand var imidlertid baseret på en misforståelse. Dika blev ikke tildelt en individuel dumpingmargen på noget tidspunkt i denne undersøgelse. Som forklaret i betragtning 98 besluttede Kommissionen på tidspunktet for den endelige fremlæggelse af oplysninger at fastsætte en individuel toldsats for Dika ved individuelt at identificere virksomheden og dens tilsvarende toldsats i de relevante dele af denne forordning. Denne individuelle toldsats blev fastsat på niveau med resttoldsatsen, som ikke var baseret på Dikas egne oplysninger. På samme måde blev de dumping- og skadesmargener, som gælder for Dika, og som er nævnt i denne forordning, fastsat til niveauet for restdumping- og skadesmargenerne og ikke på baggrund af Dikas egne oplysninger. Dikas påstand blev derfor afvist.
- (47) Dika hævdede også, at Kommissionen i stedet for at anvende resttoldsatsen på Dika burde have beregnet den normale værdi på grundlag af Dikas produktionsomkostninger og den varetypespecifikke sammensætning, som derefter burde have været sammenlignet med Hands' verificerede eksportpris for at beregne Dikas dumpingmargen.
- (48) Denne metode kunne ikke accepteres. For det første fordi en sammenligning mellem den beregnede normale værdi for én virksomhed og en anden virksomheds eksportpris ikke kunne føre til en nøjagtig dumpingmargen. Dette ville betyde, at en værdi på baggrund af en virksomheds oplysninger skulle sammenlignes med en anden virksomheds eksportpris. For det andet ville det, selv hvis Kommissionen anvendte denne metode, ikke have været muligt at gennemføre den på et varetypeniveau. Selv om de varettyper, som Dika solgte, i vid udstrækning overlappede de varettyper, som Hands solgte, svarede de ikke helt til hinanden. Nogle varettyper, som blev solgt af Hands, blev ikke solgt af Dika og omvendt. En sådan metode ville således ikke føre til en nøjagtig dumpingmargen, som ville være i overensstemmelse med de faktiske eksporttransaktioner, som Dika gennemførte⁽⁹⁾. En sådan tilgang ville desuden

⁽⁸⁾ Sag T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd og Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd mod Kommissionen, [2022] ECLI:EU:T:2022:417, præmis 97.

⁽⁹⁾ I overensstemmelse med sag T-278/20, der er citeret i betragtning 92 og nævnt af Dika i deres indlæg.

være i strid med kravet i grundforordningens artikel 2, stk. 11, som udtrykkeligt fastsætter, at der ved beregningen af dumpingmargenen og uanset metoden til sammenligning af den normale værdi og den valgte eksportpris skal tages hensyn til »priserne for alle eksporttransaktioner«⁽¹⁰⁾. Endelig ville denne metode indebære, at Hands' fortrolige oplysninger blev videregivet til Dika, både hvad angår de solgte varetyper og eksportprisen. Dette kan ikke accepteres, da Hands er den eneste anden kendte producent af hjul af aluminium i Marokko og i direkte konkurrence med Dika. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2. Normal værdi

- (49) Som anført i betragtning 52-65 i forordningen om midlertidig told beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og stk. 6, på grund af Hands' manglende hjemmemarkedssalg af samme vare. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede EUWA, at der faktisk var salg på hjemmemarkedet, og anførte, at den ville fremlægge bevis herfor under en høring. De oplysninger, som EUWA efterfølgende fremlagde, godtgjorde imidlertid ikke, at de marokkanske virksomheders salg i Marokko kunne betragtes som hjemmemarkedssalg. I betragtning af følsomheden af de involverede virksomhedsoplysninger havde EUWA ikke de relevante oplysninger om tidspunktet for, mængderne af eller priserne på de marokkanske virksomheders salg eller den nøjagtige beliggenhed af de kunder, som de angiveligt blev solgt til.
- (50) Desuden benægtede hverken Kommissionen eller nogen interesseret part, at Hands havde solgt hjul af aluminium i Marokko. Grunden til, at dette salg ikke blev betragtet som hjemmemarkedssalg, skyldtes både Hands' og kunders beliggenhed i økonomiske zoner, jf. betragtning 60 i forordningen om midlertidig told. Desuden fandt ingen af disse salg sted i normal handel og kunne under alle omstændigheder ikke anvendes til at fastsætte den normale værdi. På den anden side accepterede Hands, at den ikke havde noget hjemmemarkedssalg, og at den normale værdi skulle beregnes. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (51) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den marokkanske regering, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at salget i økonomiske zoner ikke udgjorde hjemmemarkedssalg. Til støtte for denne påstand anførte den marokkanske regering, at eftersom hjul af aluminium blev solgt til virksomheder i de økonomiske zoner med henblik på at blive anvendt til produktion af nye køretøjer enten i Unionen eller i Marokko og derfor ville blive forbrugt enten i Unionen eller i Marokko, bør et sådant salg i økonomiske zoner i Marokko betragtes som hjemmemarkedssalg. Dette ville angiveligt være i overensstemmelse med det amerikanske handelsministeriums tilgang, hvor salg i økonomiske zoner til anvendelse i en vare, der i sidste ende vil blive eksporteret til lande uden for USA, betragtes som forbrugt på hjemmemarkedet.
- (52) Som allerede forklaret i betragtning 53 og 54 i forordningen om midlertidig told er dette imidlertid ikke den tilgang, som Kommissionen anvendte i de nuværende eller tidligere undersøgelser. Det er i den foreliggende sag uden betydning, hvorvidt USA har valgt en anden fremgangsmåde. I forbindelse med dumpingberegninger betragter Kommissionen ikke salg mellem økonomiske zoner som hjemmemarkedssalg, fordi det på salgstidspunktet ikke vides, om varen vil overgå til fri omsætning på hjemmemarkedet eller er bestemt til eksport (se betragtning 53 og 54 i forordningen om midlertidig told). Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (53) Den marokkanske regering fremførte også, at Kommissionens tilgang var i modstrid med dens behandling af salg i EU's eksklusive økonomiske zoner, som kan være genstand for antidumpingtold⁽¹¹⁾, samt med dens praksis med at medtage import under ordninger med aktiv og passiv forædling til økonomiske zoner i de importstatistikker, der anvendes i skadesanalysen i antidumpingundersøgelser.

⁽¹⁰⁾ Se sag C-376/15 P og C-377/15 P, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, ECLI:EU:C:2017:269, præmis 53.

⁽¹¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1131 af 2. juli 2019 om indførelse af et toldværktøj til gennemførelse af artikel 14a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 og artikel 24a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 179 af 3.7.2019, s. 12).

- (54) For det første er henvisningen til eksklusive økonomiske zoner irrelevant i den foreliggende sag. Eksklusive økonomiske zoner er zoner, der er erklæret som sådanne af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention. De økonomiske zoner, der henvises til i den foreliggende sag, er ikke sådanne eksklusive økonomiske zoner og er ikke omfattet af de regler, som den marokkanske regering har henvist til ⁽¹²⁾.
- (55) For det andet er import af aktiv og passiv forædling i økonomiske zoner i Unionen omfattet af skadesanalysen, fordi de importerede varer »ikke blot transiterer gennem Unionen, men også undergår forædlingsprocesser med merværdi, såsom samling og forarbejdning, i Unionen. Denne import konkurrerer derfor tydeligvis med varer produceret af EU-erhvervsgrenen ⁽¹³⁾.« Salg til eller mellem økonomiske zoner kunne dog ikke betragtes som hjemmemarkedssalg, da det var uvist, hvorvidt varen ville overgå til fri omsætning på hjemmemarkedet eller ville være bestemt til eksport. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (56) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte både Dika og Hands anvendelsen af brasilianske SA&G-omkostninger og brasiliansk fortjeneste til beregningen af den normale værdi. Hands fremførte, at oplysninger fra brasilianske virksomheder ikke burde anvendes til at fastsætte SA&G-omkostninger og fortjeneste til at beregne den normale værdi. Virksomheden anførte, at Kommissionen ikke fremlagde dokumentation for, at oplysninger fra Brasilien ville være egnede til at beregne den normale værdi. Hands foreslog i stedet at anvende SA&G-omkostningerne og de koreanske aluminiumshjulproducenters fortjeneste, som ville være betydeligt lavere. Hands hævdede, at dette ville være mere hensigtsmæssigt, da Hands i sidste ende ejes af en koreansk producent af hjul af aluminium, og de deraf følgende SA&G-omkostninger og den deraf følgende fortjeneste ville være på linje med fortjenesten for en af de to brasilianske virksomheder, som Kommissionen anvendte.
- (57) Dika hævdede, at der burde ses bort fra oplysningerne fra en af de brasilianske virksomheder, da Kommissionen anvendte de konsoliderede regnskaber, der omfattede resultaterne fra dattervirksomheder i andre lande og vedrørte andre varer end hjul af aluminium. Hands og Dika hævdede begge, at SA&G-omkostningerne for en af de brasilianske virksomheder var blevet beregnet forkert.
- (58) I betragtning af de fremsatte argumenter vedrørende anvendelsen af brasilianske oplysninger til beregningen af den normale værdi revurderede Kommissionen den metode, den anvendte i den foreløbige fase. Kommissionen var uenig med Hands i, at Republikken Korea ville være et mere egnet alternativ for Marokko end Brasilien. Begrundelsen for grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), er at anvende en rimelig metode til at finde en erstatning for SA&G-omkostningerne og fortjenesten for den undersøgte eksporterende producent. Indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, samt litra a) og b) i nævnte artikel viser en klar præference for oplysninger vedrørende produktion og salg på oprindelseslandets hjemmemarked. I henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), vil et rimeligt alternativ til hjemmemarkedet ideelt set være tæt på hjemmemarkedet, f.eks. med hensyn til økonomisk udvikling, da dette har indvirkning på virksomhedernes omkostningsniveau og fortjeneste. Brasilien blev anset for at være lidt mere økonomisk udviklet end Marokko, men Korea som en højt udviklet økonomi kunne ikke betragtes som et rimeligt alternativ til Marokko ⁽¹⁴⁾.
- (59) Kommissionen fandt imidlertid, at det i stedet for at anvende oplysninger for brasilianske producenter af hjul af aluminium var mere rimeligt at anvende de oplysninger, der var til rådighed for den samarbejdsvillige producent Hands. SA&G-omkostningerne for Hands kunne ikke anvendes til beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg i normal handel. Som erstatning for SA&G-omkostningerne i forbindelse med Hands' hjemmemarkedssalg fandt Kommissionen imidlertid, at SA&G-omkostningerne ved Hands' samlede salg ville være et rimeligt alternativ. Desuden viste undersøgelsen ingen forskelle mellem SA&G-omkostningerne ved hjemmemarkedssalg og SA&G-omkostningerne ved eksportsalg, da alle relevante omkostninger blev fordelt på omsætningen. Desuden var Hands' salg i Marokko

⁽¹²⁾ De regler, der er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1131, nævnt i fodnote 11.

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2012 af 17. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af koldvalset flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indien og Indonesien (EUT L 410 af 18.11.2021, s. 153), betragtning 136.

⁽¹⁴⁾ Verdensbankens database har følgende klassifikationer for 2021 baseret på bruttonationalindkomsten (»BNI«) pr. indbygger: mellemindkomstøkonomi i den nederste halvdel mellem 1 086 og 4 255 USD, mellemindkomstøkonomi i den øverste halvdel mellem 4 256 og 13 205 USD, højindkomstøkonomi over 13 205 USD. I denne klassifikation betragtes Marokko som en mellemindkomstøkonomi i den nederste halvdel (med en BNI på 3 350 USD for 2021), Brasilien som en mellemindkomstøkonomi i den øverste halvdel (med en BNI på 7 720 USD for 2021) og Korea som en højindkomstøkonomi (med en BNI på 34 980 USD for 2021). See <https://databank.worldbank.org/home.aspx>.

så lille, at der ikke kunne foretages nogen fornuftig sammenligning. Hands' oplysninger blev kontrolleret og vedrørte salg foretaget af en virksomhed i Marokko, som kun producerer og sælger hjul af aluminium. Desuden omfattede disse oplysninger kun undersøgelsesperioden. Kommissionen mener, at anvendelsen af brasilianske oplysninger er mindre rimelig, da de tilgængelige oplysninger var fra 2019 og omfattede flere varer og produktionsanlæg i flere lande. De SA&G-omkostninger, der således blev fastsat på grundlag af Hands' egne oplysninger, justeret for varer, der ikke var direkte forbundet med produktionen af den pågældende vare, og varer, der ikke blev realiseret, var på [12 %-16 %].

- (60) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Hands sin påstand om, at Korea ville være det mest hensigtsmæssige valg til at fastsætte niveauet for SA&G-omkostninger og fortjeneste ved beregningen af Hands' normale værdi, da disse oplysninger vedrørte Hands' koreanske modervirksomhed. Det forhold, at Korea ikke havde et økonomisk udviklingsniveau svarende til Marokkos, var ifølge Hands irrelevant, da den økonomiske udvikling i et alternativt land kun er relevant i tilfælde af anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), i tilfælde af væsentlige fordrejninger, hvilket ikke er tilfældet for Marokko.
- (61) Kommissionen var uenig. Selv om udtrykket »et økonomisk udviklingsniveau svarende til« anvendes i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), betyder dette ikke, at det økonomiske udviklingsniveau ikke kan være en relevant faktor til at fastslå, om et andet land end Marokko ville være rimeligt til at fastsætte et passende niveau for SA&G-omkostninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Kommissionen fandt, at det ville være mindre hensigtsmæssigt at anvende oplysninger fra producenter af hjul af aluminium i en højt udviklet økonomi end at anvende oplysninger fra et mere tilsvarende land, når det gælder økonomisk udvikling, jf. betragtning 58.
- (62) Hands hævdede også, at Kommissionen ikke behandlede nogen af Hands' påstande om de brasilianske oplysninger, som blev anvendt i forordningen om midlertidig told. Ved at anvende Hands' egne oplysninger i stedet for brasilianske oplysninger blev disse påstande dog irrelevante. Hands hævdede, at den eneste grund til at skifte fra de brasilianske oplysninger til Hands' egne oplysninger var, at det ville være mere bekvemt for Kommissionen. Som Kommissionen forklarede i betragtning 59, fastslog den imidlertid, at Hands' egne oplysninger var mere hensigtsmæssige end de brasilianske oplysninger, ikke mere bekvemme. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (63) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var den marokkanske regering, Dika og Hands uenige i anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger til beregningen af den normale værdi.
- (64) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den marokkanske regering og Dika, at anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger ikke var i overensstemmelse med artikel 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale. Begge parter bemærkede, at »enhver anden rimelig metode« i artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale indebærer en undersøgelse af, om beløbet til fortjeneste svarer til, hvad der ville være opnået, hvis den pågældende vare var blevet solgt i normal handel i eksportlandet. Parterne bemærkede også, at de SA&G-omkostninger, som Kommissionen anvendte, udelukkende vedrørte SA&G-omkostninger ved eksport, som ifølge Dika pr. definition ikke på nogen måde kommer i nærheden af den fortjenstmargen, der ville være opnået, hvis den pågældende vare var blevet solgt i normal handel i Marokko. Endelig hævdede Dika, at det forhold, at Hands' SA&G-omkostninger ved eksport var et rimeligt grundlag for virksomhedens hjemmemarkedssalg, ikke kunne kontrolleres faktisk, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg.
- (65) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hands i det væsentlige, at anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger var i strid med ordlyden af og begrundelsen for grundforordningens artikel 2, stk. 6, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg i normal handel. Ifølge Hands anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), til at omgå det forhold, at den ikke kunne anvende den generelle regel i grundforordningens artikel 2, stk. 6, som kræver, at salget skal finde sted i normal handel.
- (66) Kommissionen bemærkede, at den generelle hensigt med grundforordningens artikel 2, stk. 6 (og artikel 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale) er at tilnærme fortjenstmargenen og SA&G-omkostningerne ved samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. »Enhver anden rimelig metode« i artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale indebærer en undersøgelse af, om fastsættelsen af beløbet for fortjeneste og SA&G-omkostninger er resultatet af en begrundet undersøgelse af de foreliggende beviser. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen i modsætning til, hvad Dika og Hands hævdede, også, at den i forbindelse med undersøgelsen af alle de foreliggende beviser hverken anvendte SA&G-omkostninger ved eksportsalg eller SA&G-omkostninger ved hjemmemarkedssalg, der ikke indgik i den normale handel, men at Kommissionen anvendte snarere SA&G-omkostningerne som en rimelig indikator for Hands' samlede salg.

- (67) Kommissionen fandt det rimeligt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), (og artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale) at anvende SA&G-omkostninger ved hele Hands' salg som en indikator for, hvordan SA&G-omkostningerne ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked af flere årsager.
- (68) For det første bestred Hands ikke selv, at SA&G-omkostningerne ved alle virksomhedens transaktioner ville svare til det, der gælder for virksomhedens hjemmemarkedssalg, hvis virksomheden havde haft et sådant salg. Ved at allokere de samlede SA&G-omkostninger til omsætningen som forklaret i punkt 45 i det endelige fremlæggelsesdokument anerkendte Hands derimod, at sådanne omkostninger er identiske, uanset hvilke forskellige geografiske markeder salget finder sted på.
- (69) For det andet bekræftede den måde, hvorpå Hands faktisk blev etableret, og hvordan Hands håndterede salget på et udbudsrevet marked, også, at den rapporterede fordeling af SA&G-omkostninger (baseret på omsætningen uanset varens geografiske destination) afspejlede virkeligheden. I undersøgelsesperioden kunne der ikke konstateres nogen differentiering med hensyn til salgsprocessen og de dermed forbundne omkostninger mellem markederne, selv om dele af denne proces blev foretaget af Hands' modervirksomhed i Korea.
- (70) For det tredje blev udbudsprocedurer for hjul af aluminium, også dem, som Hands deltog i, ikke opdelt efter marked, men efter kunde (f.eks. blev alle udbud vedrørende hjul af aluminium solgt til bilproducent X, uanset om de blev leveret i Unionen eller i Marokko, varetaget af bilproducent X's hovedsæde). Kommissionen konkluderede derfor, at det ud fra Hands' SA&G-omkostninger ikke var afgørende, om en transaktion var bestemt til at blive forbrugt i Marokko eller f.eks. i Frankrig. Hands' SA&G-omkostninger, der blev realiseret i forbindelse med alle virksomhedens transaktioner, udgjorde derfor en rimelig indikator for SA&G-omkostningerne i normal handel i Marokko.
- (71) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hands, at ikke alle SA&G-omkostninger blev fordelt på omsætningen, da f.eks. transportrelaterede omkostninger var baseret på de faktiske omkostninger pr. marked. Desuden og af samme grund var en henvisning til udbudsprocedurerne angiveligt uberettiget, da den ikke tog hensyn til de forskellige leverings- og transportbetingelser, som kan variere fra marked til marked. Endelig hævdede Hands, at salgsaktiviteten kan variere fra marked til marked. Hands hævdede derfor, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningen, da den valgte Hands' egne oplysninger som værende rimelige til at beregne Hands' normale værdi.
- (72) Det, der ikke blev nævnt i påstanden, er, at Hands' SA&G-omkostninger i forbindelse med alle virksomhedens transaktioner blev justeret for at tilnærme dem til de SA&G-omkostninger, som ville have været for gældende samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. Som forklaret i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, og som Hands hilste velkommen i sine efterfølgende bemærkninger, blev transportrelaterede omkostninger fratrasket både nettosalget og de samlede SA&G-omkostninger og blev derfor ikke taget i betragtning i SA&G-beregningerne. Transportrelaterede omkostninger var den eneste udgiftspost, som Hands i sine SA&G-omkostninger identificerede som specifik for geografiske markeder. For andre salgsrelaterede omkostninger kunne der ikke konstateres nogen nævneværdig forskel mellem markederne. Det forhold, at visse andre salgsrelaterede omkostninger ikke var direkte forbundet med udbudsprocedurerne, som fremhævet af Hands, betyder ikke, at disse omkostninger ikke blev påvirket af tilrettelæggelsen af udbudsprocedurerne og kunderelationerne. Som anført i ovenstående betragtninger fastslog Kommissionen, at visse omkostninger, såsom transportrelaterede omkostninger, var markedsrelaterede og fjernede disse omkostninger. Andre omkostninger var ikke markedsrelaterede på grund af det udbudsrevne marked, eller fordi de vedrørte (lønninger, finansielle eller andre) transaktioner, som i sagens natur og på grund af virksomhedens oprettelse ikke var differentieret efter geografiske markeder. Desuden fordelte virksomheden selv alle ikke-transportrelaterede omkostninger på omsætningen uden sondring mellem geografiske markeder.
- (73) Ud over at fremsætte påstande vedrørende Kommissionens forståelse af, hvordan virksomhedens SA&G-omkostninger blev indberettet, og som er behandlet ovenfor, underbyggede Hands ikke sin påstand om overtrædelse af grundforordningen yderligere i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Navnlig fremsatte Hands ingen bemærkninger til Kommissionens forklaring i betragtning 74, som behandler denne del af Hands' bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Hands forklarede heller ikke, hvorfor det tal for SA&G-omkostninger, som Kommissionen anvendte, og som ikke omfattede transportrelaterede omkostninger, var en urimelig indikator for, hvad dens SA&G-omkostninger ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. Endelig angav Hands, ud over at være uenig i Kommissionens tilgang, i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger ikke et mere rimeligt alternativ. Navnlig fremsatte hverken Hands eller nogen anden interesseret part bemærkninger til Kommissionens forklaring i betragtning 75 om, hvorfor de alternativer, der blev overvejet i forbindelse med undersøgelsen, ikke var mere rimelige end Hands' egne oplysninger. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

- (74) Ingen af de interesserede parter fremlagde overbevisende dokumentation for, hvorfor SA&G-omkostninger ved alt salg ikke var en rimelig indikator. Med hensyn til manglen på sammenligneligt salg i normal handel på hjemmemarkedet bemærkede Kommissionen, at selve formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c) (samt artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale er at tilnærme sig de SA&G-omkostninger, der kunne have gjort sig gældende, netop fordi der ikke er et sådant salg. I betragtning af den særlige situation med hensyn til den måde, hvorpå Hands solgte sine hjul af aluminium og fordelte sine SA&G-omkostninger, samt hvordan det marked, som Hands opererede på, fungerer, anvendte Kommissionen den rette indikator.
- (75) Ingen af de interesserede parter fremlagde et andet mere rimeligt alternativ. Alternativerne, IOCHPE MAXION S.A. i Brasilien eller Hands Corporation i Korea, var ikke bedre indikatorer for, hvad SA&G-omkostningerne ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. I modsætning til hvad der var tilfældet med Hands' SA&G-omkostninger ville SA&G-omkostninger fra Brasilien ligge langt fra samme vare (hovedsagelig vedrørende salg af andre varer end hjul af aluminium). Det er særlig vigtigt, når der er tale om en vare, der sælges på en meget særlig måde, som det er tilfældet i den foreliggende sag, at sådanne alternativer skal udelukkes. Hvad angår alternativet baseret på koreanske oplysninger, har Kommissionen allerede forklaret, at sådanne oplysninger måske ikke er et rimeligt alternativ i betragtning af forskellene mellem Marokko og Korea med hensyn til økonomisk udvikling, som kan have en indvirkning på virksomhedernes omkostninger og fortjeneste.
- (76) Endelig forekom henvisningen til den fortjenstmargen, der blev anvendt ved fastsættelsen af den beregnede normale værdi, som Dika havde foretaget, irrelevant. Fortjenstmargenen blev ikke baseret på Hands' salg, men snarere på den målfortjeneste, der var fastsat for EU-erhvervsgrenen og begrænset til den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer i samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (77) Hands fremsatte også en række påstande vedrørende fejl i beregningen af Hands' SA&G-omkostninger. Kommissionen accepterede en påstand vedrørende fradrag af salgsprovision fra Hands' SA&G-omkostninger og afviste de resterende påstande. Dumpingmargenen blev derfor genberegnet. Årsagerne til at afvise nogle af påstandene blev meddelt Hands i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Der blev ikke fremlagt nye oplysninger om disse påstande i Hands' indlæg efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (78) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Hands også til sine tidligere bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvori Hands hævdede, at Kommissionen ikke burde have anvendt en formel til at omregne SA&G-forholdet for omsætningen til et SA&G-forhold pr. omkostning ved solgte varer, men i stedet direkte havde beregnet SA&G-omkostningerne på grundlag af de virksomhedens faktiske verificerede omkostninger ved salg af varer. Dette var imidlertid baseret på en misforståelse, da Kommissionen ikke beregnede SA&G-omkostningerne på solgte varer, men på produktionsomkostningerne. Hands forklarede heller ikke, hvorfor det ikke var hensigtsmæssigt at anvende produktionsomkostningerne i modsætning til anvendelsen af omkostningerne ved solgte varer. Kommissionen afviste derfor denne påstand. De relevante beregninger blev fremlagt i den endelige fremlæggelse af oplysninger og præciseret i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. For det første identificerede Kommissionen på grundlag af Hands' faktiske omkostninger de samlede SA&G-omkostninger, som derefter blev udtrykt i procent af den samlede salgsværdi. Procentsatsen for SA&G-omkostninger blev derefter sammen med procentdelen af fortjenesten lagt til produktionsomkostningerne med henblik på at beregne den normale værdi.
- (79) EUWA anfægtede den metode, der blev anvendt til at beregne den normale værdi, da den deraf følgende antidumpingtold ikke ville afhjælpe den skadevoldende dumping, som EU-erhvervsgrenen led. I stedet hævdede EUWA, at EU-producenternes målfortjeneste, jf. betragtning 160 i forordningen om midlertidig told, burde anvendes i dumpingberegningerne, da dette ville føre til en mere rimelig normal værdi.
- (80) Kommissionen var uenig med EUWA i, at resultatet af beregningerne berettigede behovet for at anvende en højere fortjeneste til at beregne den normale værdi. Kommissionen besluttede imidlertid ikke længere at anvende de brasilianske oplysninger i sine beregninger som forklaret i betragtning 44 og 45, men i stedet anvende Hands' egne verificerede oplysninger til at beregne SA&G-omkostningerne i Marokko. På den anden side kunne der ikke fastsættes en rimelig fortjeneste for Hands på grundlag af de efterprøvede oplysninger, da virksomhedens salg ikke var rentabelt i undersøgelsesperioden. Kommissionen besluttede i stedet at anvende den basisfortjeneste, der var fastsat for EU-erhvervsgrenen under normale konkurrencevilkår som et rimeligt alternativ af de årsager, der er anført nedenfor.

- (81) Både EU-producenter og marokkanske producenter af hjul af aluminium sælger til de samme kunder på et homogent marked, hvor de konkurrerer i de samme udbud og har fabrikker med en lignende struktur og navnlig lignende omkostninger. Det bør derfor forventes, at de opnår en sammenlignelig fortjeneste under sammenlignelige omstændigheder. Ved beregningen af den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), anvendte Kommissionen således basisfortjenesten på 7,9 % som fastsat i betragtning 158 i forordningen om midlertidig told, for hvilken den anvendte et loft over fortjenesten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (82) I den forbindelse hævdede EUWA, at grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), giver Kommissionen mulighed for at undlade at anvende loftet i betragtning af sagens særlige omstændigheder. Ifølge EUWA anvendte Kommissionen ikke en vare i samme generelle kategori som hjul af aluminium ved anvendelsen af loftet. Den varekategori, som Kommissionen anvendte, er bestemt til at blive viderebehandlet af virksomheder i efterfølgende produktionsled, hvilket ses af det faktum, at hjul af aluminium og de varer, som anvendes af Kommissionen, er klassificeret i statistiknomenklaturen under forskellige kapitler. Ifølge EUWA kunne de derfor ikke anses for at falde ind under den samme generelle varekategori. EUWA hævdede faktisk, at der overhovedet ikke er noget salg i Marokko af varer i samme generelle kategori som hjul af aluminium.
- (83) EUWA fremførte derefter, at der ikke er nogen forpligtelse for Kommissionen til at anvende loftet i en situation, hvor der ikke er noget salg af varer af samme generelle kategori på hjemmemarkedet i oprindelseslandet. Parten gjorde endvidere gældende, at anvendelsen af loftet blot har til formål at undgå, at der anvendes for høje fortjenstniveauer i beregningen af den normale værdi. EUWA anførte, at en fortjeneste på 8,3 % (den ikke-skadevoldende målfortjeneste, der blev fastsat i forordningen om midlertidig told) efter EUWA's opfattelse ikke ville være for høj, mens en fortjeneste, der var begrænset til 4,16 %, som anvendt af Kommissionen, var utilstrækkelig.
- (84) Kommissionen afviste denne påstand, da anvendelsen af loftet er påkrævet i henhold til grundforordningen og også understøttes af flere panelrapporter fra WTO's tvistbilægelsesorgan ⁽¹⁵⁾. I modsætning til, hvad EUWA har gjort gældende, har Kommissionen således ingen skønsmæssig til at beslutte ikke at anvende loftet.
- (85) I overensstemmelse med forpligtelsen til at anvende et loft over fortjenesten har Kommissionen imidlertid et vidt skøn ved fastsættelsen af dette loft. EUWA fremsatte bemærkninger til hensigtsmæssigheden af den generelle kategori, som Kommissionen anvendte i forordningen om midlertidig told, men foreslog ikke et alternativ eller endda et mere passende alternativ. Den omstændighed, at loftet for fortjeneste efter EU-erhvervsgrenens opfattelse ikke er tilstrækkeligt højt, betyder ikke, at selve loftet ikke er rimeligt, hensigtsmæssigt eller korrekt. I mangel af mere egnede alternativer fra parternes side fastholdt Kommissionen derfor loftet for fortjeneste på 4,16 % som fastsat i betragtning 64 i forordningen om midlertidig told.
- (86) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog EUWA sin påstand om, at der blev anvendt et for lavt fortjenstniveau (loftet for fortjeneste) ved beregningen af den normale værdi. Da EUWA imidlertid ikke fremlagde nye oplysninger eller foreslog nogen alternativ metode til at fastsætte loftet over fortjeneste, afviste Kommissionen denne påstand.

3.3. Eksportpris

- (87) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 66-68 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat bemærkninger til denne metode, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.4. Sammenligning

- (88) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ingen interesserede parter bemærkninger til den metode, der blev anvendt til at sammenligne eksportprisen med den beregnede normale værdi. Kommissionen bekræftede derfor betragtning 69-70 i forordningen om midlertidig told.

⁽¹⁵⁾ WTO, panelets rapport, WT/DS480/R af 25. januar 2018, punkt 7.51, og WT/DS405/R af 28. oktober 2011, punkt 7.300.

3.4.1. Dumpingmargen

- (89) Kommissionen reviderede dumpingmargenerne som følge af påstande fra interesserede parter som beskrevet i betragtning 57-59 og 77. Ud over disse påstande anfægtede både Dika og EUWA Kommissionens metode til fastsættelse af resttolden.
- (90) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika, at resttolden var fastsat for højt. Ved at anvende de højeste dumpingmargener som foreliggende faktiske oplysninger straffede Kommissionen Dika for manglende samarbejdsvilje. Ifølge Dika er dette forbudt i henhold til grundforordningens artikel 18 og de tilsvarende WTO-bestemmelser.
- (91) Panelet anførte dog i en anden WTO-tvist (Canada — Welded Pipe), at »der kan være en fin grænse mellem på den ene side at tilskynde til samarbejde og forhindre omgåelse og på den anden side at straffe ikke samarbejdsvillige eksportører«⁽¹⁶⁾. I den forbindelse kan man ikke »gå videre, end hvad der var hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå målene om at tilskynde til samarbejde og forhindre omgåelse«⁽¹⁷⁾. Efter Kommissionens opfattelse er dette netop formålet med den metode, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told. I betragtning 73 i nævnte forordning forklares det, at Kommissionen anvendte den højeste dumpingmargen, der blev konstateret for varetyper, som blev solgt i repræsentative mængder af Hands, og som udgør ca. 50 % af Hands' samlede eksport til Unionen.
- (92) Ved udvælgelsen af varetyper, der tegner sig for 50 % af Hands' eksport til Unionen, anvendte Kommissionen en rimelig metode baseret på en vurdering af alle tilgængelige oplysninger. Dette er også i overensstemmelse med tidligere undersøgelser, og hvad Retten fastslog i sin dom vedrørende hjul af stål fra Kina: »selv om sagsøgerne har betegnet restdumpingmargenen som »straffende«, er det ubestridt, at denne margin ikke blev fastsat af Kommissionen på en vilkårlig eller straffende måde, men efter at den havde konstateret, at stikprøveudtagningen var mislykket og korrekt havde anvendt grundforordningens artikel 18 på sagsøgerne. Denne restmargin blev fastsat på grundlag af en ikke ubetydelig del af den eneste eksporterende producents eksport, således at anvendelsen af en sådan klassificering med hensyn til den margin, selv om den er høj, ikke er berettiget.«⁽¹⁸⁾. En repræsentativitet på 50 % af eksportmængderne, som beskrevet i betragtning 57, svarer til eller er højere end den, der er anvendt i andre antidumpingundersøgelser⁽¹⁹⁾.
- (93) Kommissionen havde beregnet resttolden på grundlag af en fastlagt metode, som anvendte verificerede data i overensstemmelse med tidligere undersøgelser, jf. betragtning 58. Desuden var de oplysninger, der blev anvendt til at fastsætte resttolden, repræsentative i betragtning af oplysningerne om de varetyper, der blev importeret fra de marokkanske virksomheder. Den omstændighed, at resultatet er lavere end det, som EUWA ville have ønsket, eller den told, der er fastsat på importen fra Kina, gør ikke denne metode ugyldig.
- (94) Kommissionen afviste derfor både Dikas påstand om, at resttolden var straffende og for høj, og EUWA's påstand om, at resttolden var for lav og en bonus for manglende samarbejdsvilje.
- (95) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika sin påstand om, at metoden til fastsættelse af resttolden var straffende, og at Kommissionen ikke forklarede, hvordan den fastslog, at den anvendte metode var hensigtsmæssig, eller anvendte de bedste oplysninger til fastsættelse af toldsatsen for Dika. Dika hævdede endvidere, at denne metode blevet fundet ulovlig ved et WTO-panel i *China — GOES*, hvor det blev anført, at »det ikke er meningen, at brugen af de foreliggende faktiske oplysninger skal føre til uforholdsmæssigt store dumpingmargener for at opfordre interesserede parter til at samarbejde.« Den marokkanske regering fremsatte lignende påstande.

⁽¹⁶⁾ WTO, panelets rapport, WT/DS482/R af 25. januar 2016, punkt 7.143.

⁽¹⁷⁾ Ibid.

⁽¹⁸⁾ Sag T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd og Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd mod Europa-Kommissionen, [2022] ECLI:EU:T:2022:417, præmis 134.

⁽¹⁹⁾ F.eks. en resttold på 29 % som fastsat i betragtning 186 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1693 af 9. oktober 2019 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af hjul af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 259 af 10.10.2019, s. 15) eller 50 % i betragtning 290 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239 af 15. december 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølleårer af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 450 af 16.12.2021, s. 59).

- (96) Den resttold, der blev fastsat i den foreliggende sag, førte imidlertid ikke til »uforholdsmæssigt store dumpingmargener«. Den metode, der blev anvendt til at fastsætte resttolden, blev anset for rimelig, da den var baseret på dumpingmargenerne for varetyper, der tegnede sig for 50 % af Hands' eksport og derfor var meget repræsentative. Desuden tegnede disse varetyper sig for næsten 25 % af Dikas eksport. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (97) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika også, at der burde beregnes individuelle dumping- og skadesmargener for virksomheden, da det fremgår af grundforordningens artikel 9, stk. 5, og artikel 6.10 i WTO's antidumpingaftale, at sådanne individuelle margener bør beregnes for hver leverandør uanset graden af samarbejde.
- (98) Selv om det ikke var muligt at beregne individuelle margener på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, jf. betragtning 26-48, er Dika en marokkansk producent, som Kommissionen har kendskab til, og som vil blive pålagt en virksomhedsspecifik antidumpingtold svarende til resttolden. Kommissionen accepterede derfor påstanden, for så vidt som den besluttede at fastsætte en individuel toldsats for Dika ved individuelt at identificere virksomheden og dens toldsats i de relevante dele af denne forordning.
- (99) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika også sin anmodning om at modtage beregninger af dumping- og skadesmargenen samt beregninger af prisunderbud og pristryk for Dika. I mangel af en sådan fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika, at virksomheden var forhindret i at afgive et pristilsagn og ikke havde mulighed for at fremsætte relevante bemærkninger til Kommissionens konklusioner.
- (100) Af de samme årsager som anført i betragtning 46 og 48 og som også forklaret for Dika efter sådanne anmodninger om fremlæggelse af oplysninger efter både den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger var en specifik fremlæggelse af oplysninger til Dika imidlertid ikke mulig. Da der ikke blev beregnet nogen individuel dumpingmargen eller skadesmargen for Dika, blev der ikke fremlagt nogen beregning. Desuden blev beregningerne til fastsættelse af resttolden (for Dika) baseret på de efterprøvede oplysninger fra Hands, som af fortrolighedshensyn ikke kunne videregives til Dika. Forordningen om midlertidig told, oplysningerne til Dika efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger ⁽²⁰⁾, dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger og den nuværende forordning indeholdt alle de kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for Kommissionens forslag og afgørelse om at indføre midlertidige og endelige foranstaltninger på hjul af aluminium fra Marokko på, samt den metode, der blev anvendt til at beregne resttolden for Dika. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (101) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
HANDS 8 S.A.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Alle andre virksomheder	17,54 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (102) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 75 og 76 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

⁽²⁰⁾ Dika anmodede om og modtog (pr. e-mail den 22. juli 2022) oplysninger om de rimelige SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, loftet for fortjeneste, overholdelsesomkostninger, IFI (investeringer, FoU og innovation) samt oplysninger fra Eurostat på Taric-niveau.

4.2. EU-forbruget

- (103) ACEA hævdede, at det anvendte omregningsforhold, som beskrevet i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told til fastsættelse af EU-forbruget, var ukorrekt fastsat for Marokko på grundlag af oplysninger fra Hands og Bruger A vedrørende importen fra Marokko. Bruger A var en af de to brugere, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvis anmodning om anonymitet blev accepteret af Kommissionen. Omregningssatsen bør ifølge ACEA være 13,5 kg pr. enhed. For Tyrkiet beregnede ACEA, at omregningsforholdet skulle være på 9,3 kg pr. hjul. Denne beregning var baseret på oplysninger fra et ACEA-medlem, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen («den ikke-samarbejdsvillige bruger»), og som aldrig indsendte en spørgeskemabesvarelse.
- (104) Ved fastsættelsen af omregningsforholdet anvendte Kommissionen spørgeskemabesvarelsene fra Hands, Dika og de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Den vejede gennemsnitlige vægt pr. hjul for marokkanske hjul blev således fastsat på baggrund af oplysninger fra de to producenter, dvs. Hands og Dika. Det fastsatte omregningsforhold var på 11,3 kg pr. hjul. Kommissionen bemærkede endvidere, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for det omregningsforhold, som Hands angiveligt havde fremlagt for den. Under alle omstændigheder svarede dette forhold ikke til oplysningerne fra Hands i den verificerede spørgeskemabesvarelse. Påstanden blev derfor afvist.
- (105) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at omregningsforholdet ikke burde omfatte Dikas data, da virksomhedens eksportsalgsoplysninger blev afvist i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (106) Kommissionen udelukkede oplysningerne fra Dika med henblik på fastsættelsen af omregningsforholdet. Resultatet var, at værdien på 11,3 kg pr. hjul forblev uændret. Dette forklares ved den relativt lave vægt af Dikas tal i det samlede datasæt, som ikke kun omfattede Hands, men også de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Dika tegnede sig kun for [10 %-15 %] af det samlede antal hjul, der blev taget i betragtning. Det omregningsforhold, der blev beregnet i den foreløbige fase, blev derfor bekræftet.
- (107) Med hensyn til Tyrkiet bemærkede Kommissionen, at det af ACEA beregnede omregningsforhold er baseret på en samlet vægt på 1 680 ton, hvilket kun udgjorde ca. 1,7 % af den samlede import fra Tyrkiet (ca. 94 000 ton i undersøgelsesperioden). Kommissionen fandt derfor ikke, at denne beregning var tilstrækkelig nøjagtig.
- (108) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste ACEA til et bevis, der blev indsamlet på stedet fra bruger B, og fremlagde også yderligere oplysninger fra bruger B, der støttede ACEA's påstand. Bruger B var en af de to brugere, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvis anmodning om anonymitet blev accepteret af Kommissionen. ACEA anslog på grundlag af oplysninger fra bruger B og oplysninger fra den ikke-samarbejdsvillige bruger, at vægten pr. hjul, som Kommissionen anvender som omregningsforhold, bør være på mindre end 11,3 kg.
- (109) Kommissionen undersøgte de indsendte oplysninger fra bruger B. Bruger B fremlagde en liste over [30-45] varettyper, hvor den samlede mængde og vægt pr. varetype blev nævnt. Kommissionen bemærkede, at der kun blev fremlagt et støttedokument for én varetype med angivelse af dens vægt. Med hensyn til de supplerende oplysninger fra ACEA vedrørende bruger B var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere dem på grund af den sene fremlæggelse heraf. For så vidt angår oplysningerne fra den ikke-samarbejdsvillige bruger, som bestod af et sammenfattende regneark, var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere dem på grund af denne brugers generelle mangel på samarbejdsvilje og de kunne derfor ikke tages i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse. Under alle omstændigheder var det reviderede samlede omregningsforhold, som ACEA havde beregnet, baseret på en samlet vægt på ca. 3 900 ton, hvilket kun udgjorde ca. 4 % af den samlede import fra Tyrkiet.
- (110) Kommissionen fandt derfor, at de forskellige mængder, som ACEA anvendte både før og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger til at fastsætte omregningsforholdet, ikke kunne anses for at være repræsentative for den samlede import. Desuden går markedstendensen som nævnt i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told i retning af større hjuldiameter, hvilket resulterer i en stigning i vægten pr. hjul. Denne tendens blev bekræftet af det omregningsforhold, der er beregnet på grundlag af spørgeskemabesvarelsene. Påstanden blev derfor afvist.
- (111) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 77-80 og 137 i forordningen om midlertidig told.

4.3. Import fra det pågældende land

4.3.1. Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud

- (112) Som angivet i betragtning 110 blev påstanden vedrørende mængden afvist, og importpriserne blev derfor bekræftet.
- (113) Da der ikke er fremsat andre påstande vedrørende de samlede importværdier, bekræftes betragtning 81-86 i den midlertidige forordning derfor.
- (114) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA, at Kommissionen så bort fra konkurrencevilkårene på EU-markedet for hjul af aluminium ved at ignorere det forhold, at OEM-hjul fremstilles på bestilling, og ved at fokusere på det faktiske salg foretaget af EU-producenter og marokkanske producenter af hjul af aluminium i undersøgelsesperioden i stedet for at analysere priskonkurrence og tab af salg, der fandt sted i udbud. I en tidligere undersøgelse ⁽²¹⁾ vedrørende importen af hjul af aluminium anvendte Kommissionen derimod den fremgangsmåde, som ACEA havde anmodet om. ACEA hævdede derfor, at alle prisanalyser, herunder underbud og målprisunderbud, burde foretages på udbudsniveau.
- (115) Kommissionen behandlede et lignende argument i betragtning 192 med hensyn til målprisunderbudsregningerne. Udvælgelsen af individuelle udbud kunne ikke erstatte den analyse, som Kommissionen havde foretaget, da denne analyse var baseret på fuldstændige og behørigt kontrollerede faktiske salgsdata, dvs. oversigter over salgstransaktioner og prissammenligning pr. varetype, som blev indsendt af de stikprøvedtagne EU-producenter og eksporterende producenter. Disse oversigter indeholdt faktiske værdier for den mængde, som blev solgt og faktureret i undersøgelsesperioden, og som, jf. betragtning 136, i sidste ende ofte afviger fra dem, der er fastsat i udbudsbetingelserne. I modsætning til sidstnævnte tager de faktiske salgsdata hensyn til rabatter og nedslag, eventuelt udskudte, som faktisk blev udstedt og vedrørte undersøgelsesperioden. En udbudsbaseret analyse ville derfor ikke give et nøjagtigt billede af konkurrencevilkårene på markedet for hjul af aluminium. Desuden bestred ACEA ikke, at hjul af aluminium fremstillet i Marokko har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som de hjul af aluminium, der fremstilles af EU-erhvervsgrenen. I modsætning til en udbudsbaseret analyse afspejlede sammenligningen pr. varetype således korrekt konkurrencen i priser og mængder mellem importen fra Marokko og EU-erhvervsgrenens salg med henblik på at fastsætte prisunderbud og målprisunderbud. Som anført i sine bemærkninger forklarede ACEA, at udbudskontrakterne afspejler og indeholder det omtrentlige antal hjul, der skal leveres, mens det nøjagtige antal typisk aftales inden for få uger før leveringen, og at en given bilmodels succes afhænger af forbrugerne og dermed produktionsmængden af hjul af aluminium. Inden for hver bilmodel kan der tilbydes flere typer hjul af aluminium, og bilfabrikanterne kan ikke forudsige det samlede salg af hver type i hele den pågældende bilmodels produktionslevetid. Selv om Kommissionen skulle tage hensyn til prisvirkningerne på udbudsniveau, bemærkede den, at de modtagne oplysninger om tilbuddene var ufuldstændige, da de kun stammede fra to samarbejdsvillige brugere og ikke fuldt ud kunne krydstjekkes med oplysninger fra EU-erhvervsgrenen. Desuden samarbejdede en af de største brugere ikke i forbindelse med undersøgelsen, og de delvise oplysninger, der blev modtaget fra ACEA på brugerens vegne, kunne ikke verificeres. Påstanden blev derfor afvist.
- (116) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at hjul af aluminium med de samme specifikationer ikke er substituerbare, da hvert hjul af aluminium er bygget til en bestemt bilmodel efter en bilfabrikants ordre. Køberen definerer design, egenskaber og færdiggørelse. Hvert hjul er unikt for den bilfabrikant, der har bestilt det: der er ingen substituerbarhed mellem hjul af aluminium til forskellige bilfabrikanter.
- (117) Kommissionen fandt, at alle hjul af aluminium fra enten EU-erhvervsgrenen, Marokko eller andre tredjelande har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Som konstateret i forbindelse med undersøgelsen og præciseret af ACEA efter den endelige fremlæggelse af oplysninger kan alle certificerede producenter til visse bilfabrikanter konkurrere og levere nøjagtig den samme type hjul til bilfabrikanterne. F.eks. fremgik det af et dokument fra ACEA, at flere certificerede producenter i Unionen, Marokko, Tyrkiet og andre tredjelande konkurrerede om den samme type hjul af aluminium. Om nødvendigt kan forskellige typer hjul monteres på en bestemt bilmodel og ikke kun de hjul af aluminium, der er fastsat i tilbuddene. Påstanden blev derfor afvist.

⁽²¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 404/2010 af 10. maj 2010 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse aluminiumshjul med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 117 af 11.5.2010, s. 64), betragtning 175-179.

- (118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at der ikke er nogen substituerbarhed mellem forskellige typer hjul, da genstanden for undersøgelsen er OEM-hjul, og at OEM pr. definition henviser til et hjul, der fremstilles af en producent til et bestemt bilmærke og er forsynet med dennes varemærke, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder. Hjul af aluminium er en integreret del af bilens generelle aspekt og design og skal være konsistent mellem hver enkelt bil i en bestemt model.
- (119) ACEA hævdede også, at Kommissionen ikke havde bevis for, at forskellige typer hjul kan monteres på en bestemt bilmodel og ikke kun de hjul af aluminium, der er fastsat i tilbuddene. Hjul af aluminium er en integreret del af bilens generelle aspekt og design og skal være konsistent mellem hver enkelt bil i en bestemt model. Forbrugerne vil typisk miste deres garanti, hvis de erstatter hjul af aluminium med ikke-OEM-dele. ACEA underbyggede sin påstand om garanti på grundlag af to dokumenter udstedt af to bilfabrikanter.
- (120) Kommissionen fandt, at ACEA ikke anførte eller fremlagde yderligere dokumentation for, at alle hjul af aluminium fra enten EU-erhvervsgrenen, Marokko eller andre tredjelande ikke har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Kommissionen fandt også, at selv om der kan være visse tekniske begrænsninger, som ikke gør det muligt at montere alle typer hjul på alle typer bilmodeller, er der en vis grad af substituerbarhed mellem hjul af aluminium, der anvendes til forskellige bilmodeller. En bilfabrikant kan f. eks. beslutte at modernisere en bilmodel ved at arbejde på en bils eksterne dele, hvilket kan omfatte designmodellen for hjul af aluminium. De fleste af bilplatformens tekniske specifikationer er dog stadig de samme. Hvis det er nødvendigt, kan en bilfabrikant således montere hjul af aluminium af en ældre model på denne bil. Producenter af hjul af aluminium skal derfor opbevare den gamle form flere år efter afslutningen af produktionen i deres anlæg. Dette blev bekræftet af de stikprøveudtagne EU-producenter, som fik tildelt udbuddet for at levere hjul af aluminium til en bestemt bilmodel og efterfølgende til den moderniserede bilmodel.
- (121) Med hensyn til påstanden om garanti bemærkede Kommissionen først, at en af de afgivne ansvarsfraskrivelser ikke indeholdt krav om, hvilke typer hjul der skulle anvendes. For det andet vedrørte de fremlagte beviser kun garantiperioden, ikke hele bilens levetid. For det tredje pegede den omstændighed, at der også er en kanal for eftermarkedssalg af hjul af aluminium, på, at kravet om anvendelse af OEM-dele til reparationer ikke blev anvendt konstant efter udløbet af garantiperioden og var teknisk og juridisk tilladt. Endelig vedrørte det ene af de to dokumenter, som ACEA fremlagde, det amerikanske marked, mens det for det andet var uklart, hvorvidt det vedrørte EU-markedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (122) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at varetypespecifikationerne (det såkaldte »varekontrolnummer« eller »PCN«) ikke tog højde for alle egenskaber ved et specifikt projekt med hjul af aluminium og alle finansielle aspekter af et bestemt udbud. Som følge heraf sikrede varekontrolnummeret ikke sammenlignelighed mellem hjul, der sammenlignes, og underminerede dermed nøjagtigheden af den respektive mængde- og prisanalyse.
- (123) Kommissionen fandt, at definitionen af varekontrolnummeret afspejlede de vigtigste egenskaber ved hjul af aluminium: produktionsprocessen (standardstøbte hjul uden flydeformning eller flydeformede hjul eller smedede hjul eller hjul i to eller tre dele), diameteren og vægten, om de er varmebehandlede eller ej, efterbehandlingstypen, med eller uden indsatser, og om det er monteret med dæk eller ej. Ingen af de samarbejdsvillige parter fremsatte bemærkninger til definitionen af varekontrolnummer under proceduren. ACEA forklarede ikke, hvilke yderligere egenskaber der burde medtages. Som anført i betragtning 115 konkluderede Kommissionen desuden, at udbuddene ikke indeholdt de nødvendige oplysninger til at fastslå dumpingimportens pris- og mængdemæssige virkninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (124) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at der ikke er nogen støtte i det ikkefortrolige dossier eller i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger vedrørende det konstaterede betydelige prisunderbud og pristryk. Kommissionen bemærkede, at betragtning 90 og 91 i forordningen om midlertidig told indeholdt Kommissionens analyser og kvantificering af prisunderbud samt dens konklusioner vedrørende pristryk. Desuden blev der fremlagt en detaljeret beregning af prisunderbuddet for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som kunne fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af denne beregning. Kommissionen afviste derfor påstanden.

- (125) Da der ikke blev fremsat andre påstande vedrørende prisunderbuddet eller indvirkningen på priserne, blev betragtning 87-91 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (126) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 92-96 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (127) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 97-99 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (128) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 100-102 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (129) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 103 og 104 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.4. Vækst

- (130) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 105-107 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (131) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 108-110 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (132) Med hensyn til betragtning 113 i forordningen om midlertidig told hævdede ACEA, at priserne bestemt spiller en rolle, men at andre overvejelser er lige så vigtige ved udvælgelsen af en leverandør af hjul af aluminium. ACEA hævdede endvidere, at det er en grundlæggende fejl at hævde, at EU-producenterne er nødt til at tilpasse sig de marokkanske producenters priser under udbudsproceduren.

- (133) Kommissionen bemærkede, at der er en ubalance i forhandlingsstyrken mellem bilfabrikanterne og producenterne af hjul af aluminium. Antallet af bilfabrikanter er begrænset, og det faldt yderligere i januar 2021 med oprettelsen af Stellantis-gruppen. Bilfabrikanternes forhandlingsposition fremgår af de betingelser, der er anført i tilbuddene, og som er til deres fordel. F.eks. garanterer bilfabrikanterne ikke de mængder, der skal leveres og dermed produceres af producenterne af hjul af aluminium, og giver ikke mulighed for at opjustere salgsprisen (bortset fra de indekserede aluminiumsomkostninger) i projektets løbetid. Disse forhold har en negativ indvirkning på producenterne af hjul af aluminium, da de ikke er i stand til at optimere produktionsanlæggenes arbejdsbyrde og dermed opnå optimale stordriftsfordele for at maksimere deres rentabilitet. Bilfabrikanternes gunstige stilling forstærkes af den overkapacitet, der er konstateret på markedet for hjul af aluminium, jf. betragtning 122, som følge af de marokkanske producenters etablering.

- (134) Desuden modtog Kommissionen i løbet af undersøgelsen oplysninger fra bilfabrikanterne om, at prisen spillede en central rolle. Bruger B forklarede, at hovedkriteriet stadig er prisen, og at der efter modtagelse af tilbuddene foregår en forhandlingsproces, der primært fokuserer på priser, hvor producenterne kan forbedre deres tilbud. EUWA forklarede, at der foregår prisforhandlinger under udbudsproceduren for at få foretaget prisjusteringer, som kan gå i begge retninger. På samme måde forklarede bruger A, at andre faktorer såsom kvalitet, forskning og udvikling samt forsyningsevne er meget ens blandt leverandører af hjul af aluminium, og at prisen derfor er det vigtigste kriterium for at afgøre valget af leverandør af hjul af aluminium. Under en høring med ACEA bekræftede den ikke-samarbejdsvillige bruger desuden i sin præsentation, at der er flere forhandlingsrunder med leverandører, hvor deres tekniske kapacitet, kvalitetsvurdering, logistik, produktionskapacitet osv. kontrolleres, men vigtigst af alt skal producenterne fremlægge deres mest konkurrencedygtige tilbud med hensyn til pris. Som fastslået i betragtning 90 og 91 i forordningen om midlertidig told kunne EU-erhvervsgrenen desuden ikke hæve sine priser på trods af stigningen i dens omkostninger i forbindelse med et betydeligt prisunderbud og pristryk, hvilket viste, at de marokkanske eksporterende producenter udøvede et pristryk på EU-producenterne i undersøgelsesperioden. Påstanden blev derfor afvist.
- (135) ACEA hævdede, at det i forordningen om midlertidig told fejlagtigt antydes, at kontrakterne genforhandles hvert år, og at EU-producenterne af hjul af aluminium på en eller anden måde kan hæve deres priser for at afspejle stigningen i råmaterialepriserne. ACEA forklarede, at prisfastsættelsesmekanismen i købskontrakterne for hjul af aluminium var baseret på en formel, hvor kun udviklingen i omkostningerne ved ingots af aluminium var et variabelt element. Salgsfakturaerne afspejlede således ikke markedsvilkårene, men snarere kontraktvilkårene.
- (136) Kommissionen bekræftede, at kontrakterne normalt ikke gav mulighed for at hæve priserne i løbet af et projekts levetid for at dække omkostningerne, undtagen omkostningerne ved ingots af aluminium, og forbedre leverandørens rentabilitet. I betragtning 113 i forordningen om midlertidig told hævdede Kommissionen ikke, at producenterne af hjul af aluminium havde mulighed for at hæve deres salgspriser i løbet af et projekts levetid, men forklarede snarere, at producenterne af hjul af aluminium ikke kunne hæve deres priser, når de forhandlede nye udbud i undersøgelsesperioden. Desuden indsamlede Kommissionen beviser fra brugerne og EU-producenterne, der viste, at bilfabrikanterne forhandlede sig frem til forskellige former for rabatter og nedslag i løbet af et projekts levetid, såsom rabatter beregnet på grundlag af den årlige samlede omsætning osv. Det er derfor ikke korrekt at hævde, at priserne er fastsat (med undtagelse af indeksreguleringen af aluminium) for et projekts samlede levetid. Priserne kan snarere variere på grund af aluminiumsindekseringen, men kan ikke forhøjes yderligere for at tage hensyn til andre omkostninger såsom arbejdskraft, energi, råmaterialer eller generalomkostninger. Desuden kan de faktiske salgspriser falde yderligere i løbet af projektets løbetid på grund af de forskellige rabatter og nedslag, der blev anvendt. For en bruger blev det konstateret, at de rabatter eller nedslag, der blev opnået hos en producent af hjul af aluminium, var betydelige. Priserne fastsættes således ikke kun på grundlag af den oprindelige kontrakt. Påstanden blev derfor afvist.
- (137) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at priserne kun blev fastsat på grundlag af den oprindelige kontrakt, da produktivitetsrabatter var fastsat i kontrakten, og der ikke blev ydet produktivitetsrabatter uden for kontraktbestemmelserne. ACEA hævdede endvidere, at Kommissionen ikke havde positive beviser i sagen, som viste, at priserne ikke kun var fastsat i den oprindelige kontrakt. Endelig hævdede ACEA, at den dokumentation, der blev indsamlet fra brugerne, ikke understøttede denne konklusion, og at navnlig dokumentationen i betragtningen ovenfor var en anekdotisk kreditnota udstedt af en tredjelandslieferandør for hjul med oprindelse i et tredjeland.
- (138) For det første bemærkede Kommissionen, at ingen af de stikprøveudtagne EU-producenter eller de samarbejdsvillige brugere fremsatte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger og derfor ikke satte spørgsmålstegn ved den vurdering, der er beskrevet i betragtning 136, som var baseret på verificerede beviser indsamlet fra dem.
- (139) For det andet bemærkede Kommissionen på grundlag af ACEA's bemærkninger og dokumenter, at ACEA i sine bemærkninger henviste til den fortrolige udgave af besøgsrapporterne fra de samarbejdsvillige brugere, der var medlem af ACEA, og således til den dokumentation, der blev indsamlet under kontrolbesøg hos disse brugere. Dette fremgik klart af ACEA's forskellige henvisninger til de pågældende brugeres fortrolige rapporter fra kontrolbesøgene. Kommissionen henviste navnlig til regnskabsbøger fra bruger B's system, hvor der kunne findes en oversigt over forskellige former for nedslag/rabatter. Under kontrolbesøget forklarede bruger B, at prisnedsættelser anvendes direkte på salgsprisen. Alle andre former for nedslag/rabatter, der er bogført i regnskabet, bør derfor betragtes som yderligere nedslag/rabatter.

- (140) Desuden indsamlede Kommissionen beviser fra de stikprøveudtagne EU-producenter, der viste, at brugerne anmodede om forskellige typer nedslag/rabatter, såsom årlige besparelser osv. Kommissionen fandt, at der ikke kunne fremlægges mere detaljerede oplysninger, da de oplysninger, der blev indhentet fra både brugerne og EU-erhvervsgrenen, vedrørte specifikke individuelle transaktioner, som udgør oplysninger, der ikke kan sammenfattes, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Påstanden blev derfor afvist.
- (141) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at der blev fremlagt tilstrækkelige beviser for, at leverandørerne af hjul af aluminium tildeles deres forsyningsmængder i udbud, og at der ikke tildeles nogen leveringsmængder uden for udbuddene. Under alle omstændigheder er der ifølge parten ingen dokumentation i sagsakterne — og der findes ikke sådan dokumentation — for, at de mængder, der er tildelt EU-producenten, vil blive omfordelt til en marokkansk leverandør efter tildelingen af et udbud og under gennemførelsen af en kontrakt, der er indgået som følge af et sådant udbud. ACEA hævdede, at der under kontrolbesøget hos en samarbejdsvillig bruger blev fremlagt dokumentation for, at den mængde leverancer, der var aftalt i den kontrakt, der blev underskrevet efter indgåelsen af et udbud, generelt var en god indikator for den faktiske leveringsmængde fremover.
- (142) Kommissionen fandt, at ACEA bekræftede konklusionerne i betragtning 157 om, at disse producenter ikke har nogen garanti med hensyn til den mængde, der i sidste ende vil blive tildelt dem. Som anført af ACEA i dens bemærkninger og baseret på verifikationsrapporten for bruger A »angiver leverandørerne en mængde: mængderne er ikke sikret, men leverandørerne har en idé om de mængder, de tilbyder. Hvis mængderne efter projektets afslutning (flere år) er betydeligt lavere end forventet, kan leverandørerne få kompensation for det ikke-afskrevne udstyr«. Den angivne mængde var anført, men den typiske kontrakt angav ikke den nøjagtige leveringsdato og den planlagte salgsmængde. Som anført af ACEA i dens bemærkninger: »det nøjagtige antal hjul, der skal leveres, aftales typisk inden for 4-8 uger før leveringen til samlebåndet«. Påstanden blev derfor afvist.
- (143) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at en mere almindelig praksis som anerkendt af EUWA er at tildele et udbud om et bestemt projekt om hjul af aluminium til én leverandør frem for to eller flere leverandører. På grundlag af de udbud, der blev gennemført af tre ACEA-medlemmer i undersøgelsesperioden (den ikke-samarbejdsvillige bruger og de to samarbejdsvillige brugere), var de udbud, der blev tildelt to leverandører samtidigt, begrænsede. De fleste udbud blev kun tildelt én leverandør, og leverandøren vil således opnå den omtrentlige mængde, der er angivet i udbuddet. Når et udbud tildeles én leverandør, er det ikke muligt at omfordele leverancerne til en anden leverandør.
- (144) Kommissionen gennemgik i den forbindelse ACEA's sammenfattende regneark. For det første vedrørte opregningen af de afgivne tilbud kun de udbud, der var indgået i undersøgelsesperioden, og disse udbud vedrørte således ikke faktiske leverancer i undersøgelsesperioden, da den anslåede startdato for leveringen inden for rammerne af de pågældende udbud var fastsat til tiden efter undersøgelsesperioden. For det andet bemærkede Kommissionen, at de fleste af de anførte udbud blev indberettet af den ikke-samarbejdsvillige bruger (ca. 85 %). På grund af brugerens manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere rigtigheden af de anførte udbud, og om de omfattede alle udbud og kunne dække denne bilproducents årlige behov. Uanset denne konklusion analyserede Kommissionen ikke desto mindre de fremlagte oplysninger.
- (145) Oversigten over udbud fra den ikke-samarbejdsvillige bruger viste, at de fleste af disse udbud kun blev tildelt én leverandør. Den angivne vejede gennemsnitlige mængde var dog forholdsvis lav, ca. 50 000 hjul pr. udbud i hele et projekts levetid, hvilket forklarede, at kun én leverandør blev tildelt de pågældende udbud. Ikke desto mindre bemærkede Kommissionen, at et projekt blev tildelt to leverandører »på grund af store mængder« som nævnt under en høring med ACEA. For det tredje vedrørte oplysningerne om udbud fra de samarbejdsvillige brugere tre udbud. For bruger B's vedkommende viste oplysningerne, at den fordelte et udbud for en mængde på over 1 mio. til to leverandører. Desuden var oplysningerne fra ACEA selvmodsigende for bruger A's vedkommende. På den ene side viste de nemlig, at der var tale om et udbud, som var blevet tildelt en leverandør, og på den anden side i en særskilt tabel vedrørende udbuddene blev de samme mængder i dette udbud fordelt på to udbud. Kommissionen fandt derfor, at ACEA's oplysninger ikke var i modstrid med konklusionerne i betragtning 157, nemlig at udbuddene kan tildeles flere leverandører på grundlag af den anførte mængde, hvilket rejser tvivl om den faktiske mængde, der skal leveres af hver enkelt leverandør i hele projektets løbetid. Desuden erkendte ACEA, som forklaret i betragtning 115 ovenfor, at den samlede mængde, der skal leveres, også kan afhænge af, om den pågældende bilmodel, der skal fremstilles, er populær.

(146) Påstanden blev derfor afvist.

(147) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 111 og 113 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(148) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 114 og 115 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(149) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 116 og 117 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(150) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 118-123 i forordningen om midlertidig told.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

(151) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 124-129 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

5.1.1. Mængde og markedsandel for dumpingimporten fra det pågældende land

(152) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 131-136 i forordningen om midlertidig told.

5.1.2. Priser på dumpingimporten fra det pågældende land og prismæssige virkninger

(153) ACEA hævdede både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at importen fra Marokko, der blev solgt i 2020 og i undersøgelsesperioden, var baseret på udbudsprocedurer, der fandt sted i 2018-2019. De kunne således ikke have haft en prismæssig virkning i 2020 eller i undersøgelsesperioden, fordi de ikke førte til tab af salg i 2020 og i undersøgelsesperioden, men snarere før, på tidspunktet for udbudsprocedurerne.

(154) Kommissionen fandt, at fortjenesten eller tabet opstod på det tidspunkt, hvor produktionen eller salget fandt sted, og ikke på tidspunktet for forhandlingen af udbuddene. Som nærmere forklaret i betragtning 89 er der mulige pris- og mængdeændringer i løbet af et projekts løbetid, som går ud over vilkårene i et givet udbud. Som forklaret i betragtning 113 og betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen endvidere, at virkningen af de marokkanske producenters tilstedeværelse ikke kun skyldes den mængde, der tabtes gennem udbud, som de marokkanske eksporterende producenter vandt, men også det generelle pristryk på alle udbud, hvor de deltog. Påstanden blev derfor afvist.

(155) ACEA hævdede både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at den prisanalyse, der er nævnt i punkt 4.4.3.1 i forordningen om midlertidig told, burde foretages på udbudsniveau, og at der i dette scenarie ikke var nogen prisforskel mellem EU-priserne og de marokkanske priser som anført i forordningen om midlertidig told.

(156) ACEA hævdede også, både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at priskonkurrencen mellem leverandørerne fandt sted under udbuddene. Derfor bør prisunderbud, pristryk og målprisunderbudsmargenen beregnes på udbudsniveau og ikke under leverancerne. Salg og leverancer afspejlede ikke de nuværende konkurrencevilkår. Desuden afhang leverancerne omfang ikke af leverandørerne, men derimod af en bestemt bilmodels relative succes og dermed af produktionsniveauet.

- (157) Kommissionen bemærkede, at oplysningerne fra de interesserede parter viste, at priserne ikke forblev uændrede i hele varigheden af et bestemt udbud. Som forklaret i betragtning 79 skal producenterne af hjul af aluminium, når de forhandler om udbud, tilbyde en rabatordning for et bestemt projekts levetid. Hertil kommer, at bilfabrikanterne i løbet af et projekts løbetid kan anmode om yderligere rabatter. Desuden er der ingen garanti med hensyn til salgsmængden for producenterne af hjul af aluminium. Bilfabrikanter kan vælge flere producenter til et bestemt projekt, men disse producenter har ingen garanti for den mængde, der i sidste ende vil blive tildelt dem. For hver fabrikant af hjul af aluminium afhang mængden af leverancer ikke kun af en bestemt bilmodels relative succes, men også af bilfabrikanternes beslutning om fordelingen af denne mængde mellem de udvalgte producenter. Som angivet i betragtning 115 kunne udvalgte oplysninger fra individuelle udbud derfor ikke erstatte den analyse, som Kommissionen har foretaget på grundlag af de fuldstændige oplysninger, dvs. fortegnelser over salg for transaktioner og prissammenligninger pr. varetype. En sådan sammenligning afspejler den størst mulige mængde af oplysninger om de faktiske salgstransaktioner, der har fundet sted.
- (158) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at udbuddene i dette tilfælde gav et ufuldstændigt billede, mens de prismæssige virkninger kun kunne udnyttes fuldt ud ved at sammenligne al import fra det pågældende land med hele EU-erhvervsgrenens salg på grundlag af varetype, som fandt sted i undersøgelsesperioden. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (159) ACEA og Hands hævdede, at EU-erhvervsgrenen selv uden import fra Marokko ville have lidt skade, hvilket viser, at importen fra Marokko ikke var årsag til væsentlig skade. ACEA gentog denne påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Navnlig ville EU-erhvervsgrenens salg i 2020 og i undersøgelsesperioden have ligget langt under 2019-niveauet i 2020 (– 22 % i 2020 med Marokko og – 20 % uden Marokko) samt i undersøgelsesperioden (– 18 % i undersøgelsesperioden med Marokko og – 14 % uden Marokko). Skaden i undersøgelsesperioden kunne ikke tilskrives importen fra Marokko, fordi EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden i forhold til 2020 faktisk øgede sit salg (med 2 281 tusind hjul) mere end de marokkanske eksporterende producenter (med 1 478 tusind hjul). Importen fra Marokko havde således ingen mængdemæssig indvirkning. Desuden kunne importen fra Marokko ikke have haft en prismæssig indvirkning i undersøgelsesperioden, da der ikke var noget væsentligt prisunderbud i de udbud, der blev indgået i undersøgelsesperioden, mens salgspriserne på importen fra Marokko, der blev observeret i undersøgelsesperioden, ikke kunne have haft nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens samtidige salg.
- (160) ACEA hævdede desuden både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev påvirket af faldende produktion og salg som følge af et betydeligt fald i EU-bilproduktionen i 2020 og 2021, hvilket igen resulterede i øgede faste omkostninger.
- (161) Kommissionen fandt, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne vælte disse øgede faste omkostninger over på bilfabrikanter, fordi det som anført ovenfor under langsigtede kontrakter med bilfabrikanterne ikke var muligt at hæve prisen på grund af stigninger i de faste omkostninger, bortset fra indekseringen af omkostningerne ved ingots af aluminium.
- (162) Som angivet i betragtning 140-142 i forordningen om midlertidig told erkendte Kommissionen, at forbruget faldt i 2020, primært som følge af covid-19-pandemien. Importen fra Marokko havde imidlertid en klart negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen i 2020 og navnlig i undersøgelsesperioden, hvor mængden steg eksponentielt. Da betingelserne begyndte at forbedres i undersøgelsesperioden med hensyn til stigning i forbruget, blev EU-erhvervsgrenen på grund af dumpingimporten fra Marokko, som underbød EU-erhvervsgrenens priser med 26,9 %, således tvunget til også at holde sine priser nede trods stigningen i produktionsomkostningerne. Som følge af pristrykket solgte EU-erhvervsgrenen derfor til priser, der end ikke dækkede deres produktionsomkostninger, endsize en normal fortjenstmargen. Denne konklusion var gyldig, selv om det antages, at priserne (hovedsagelig) var fastsat i langfristede kontrakter, da de negative virkninger af disse lavere priser på marokkansk import opstod, da de faktiske leverancer i henhold til kontrakterne, der blev forhandlet på et tidligere tidspunkt, begyndte i 2020 og i undersøgelsesperioden. Desuden medførte de marokkanske producenters deltagelse i udbudsprocedurer og deres prispolitik et yderligere pristryk på markedet, som i øjeblikket er kendetegnet ved et for stort udbud. Selv om EU-erhvervsgrenens salgsmængder steg i undersøgelsesperioden, mistede den fortsat markedsandele på grund af importen fra Marokko, og som følge heraf forværredes dens finansielle situation betydeligt. Påstanden blev derfor afvist.

- (163) Hands hævdede, at den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, ikke kunne tilskrives Hands' eksport til Unionen fra Marokko. Ifølge virksomheden begyndte størstedelen af skadesindikatorerne (f.eks. EU-forbruget, produktionsmængden, produktionskapaciteten, kapacitetsudnyttelsen, salgsmængden og salgsprisen) allerede at forværres mellem 2018 og 2019 og kunne ikke tilskrives Hands, da produktionen startede i januar 2020. Hands hævdede, at anlægget også blev opført for at imødekomme den stigende efterspørgsel på de marokkanske markeder og markeder uden for Unionen og ikke kun for at forsyne Unionen. Hands hævdede endvidere, at en del af virksomhedens eksport til Unionen svarede til et skift i produktionen fra Sydkorea til Marokko.
- (164) Selv om EU-forbruget og EU-erhvervsgrenens salg og produktion faldt i 2018 og 2019, øgede EU-erhvervsgrenen sin rentabilitet fra 7,5 % til 8,2 %. Der blev derfor ikke konstateret skade for disse år. Skaden begyndte snarere at vise sig i 2020, samtidig med at importen fra Hands sammen med anden import fra Marokko begyndte at trænge ind i Unionen. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3 analyserede virkningerne af al dumpingimport fra Marokko og ikke kun fra Hands. Under alle omstændigheder underbød importen fra Hands EU-erhvervsgrenens priser, og dens dumping- og skadesmargener var betydelige i undersøgelsesperioden. Det kunne derfor ikke gøres gældende, at dens import ikke bidrog til EU-erhvervsgrenens skade. Påstanden blev derfor afvist.
- (165) Hands hævdede også, at konklusionerne i forordningen om midlertidig told ikke understøttede en konklusion om, at importen af hjul af aluminium fra Marokko forvoldte væsentlig skade. Analysen byggede på forvirrende oplysninger og udokumenterede påstande, som ikke har nogen støtte i undersøgelsens resultater og reelt heller ikke i de kommercielle realiteter på markedet for hjul af aluminium.
- (166) Kommissionen var i denne påstand ikke i stand til at identificere, hvilken del af dens skadesanalyse der var forvirrende, uberettiget eller blot en påstand. Kommissionens konklusioner var baseret på positive beviser indsamlet i løbet af undersøgelsen, som blev stillet til rådighed for alle interesserede parter i sagsakterne og beskrevet i forordningen om midlertidig told. Påstanden blev derfor afvist.

5.1.3. Mængden af dumpingimporten fra det pågældende land

- (167) ACEA hævdede, at der ikke var nogen væsentlig stigning i mængden af marokkansk import, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3, og at den marokkanske import havde en niche, som EU-producenterne frivilligt havde forladt, hvilket ikke havde nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens salgsmængder.
- (168) Som forklaret i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told nåede importen fra Marokko op på 2,5 mio. hjul i undersøgelsesperioden, mens den var nul i 2018 og stadig næsten ikke var til stede i 2019. Dette resulterede i en markedsandel på 3,9 % i undersøgelsesperioden. Med hensyn til markedsandelen for den marokkanske import bemærkede Kommissionen, at ACEA modsagde sit argument i betragtning 191 om, at målprisunderbudsmargenerne bør beregnes på udbudsniveau, hvor konkurrencen finder sted mellem de marokkanske producenter og EU-producenterne, hvilket viser, at der var en direkte konkurrence mellem den marokkanske import og EU-produktionen. Kommissionen fandt derfor, at importen var betydelig, både i absolutte tal og i forhold til forbruget i Unionen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. I lyset af de fastsatte prisniveauer havde mængderne en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. Derfor afviste Kommissionen denne påstand og bekræftede sine konklusioner i betragtning 131-136 i forordningen om midlertidig told.
- (169) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA, at den marokkanske import ikke havde nogen negativ mængdemæssig indvirkning på EU-erhvervsgrenen. ACEA hævdede desuden, at Kommissionen ikke har forklaret, hvordan importen af hjul af aluminium fra Marokko med en markedsandel på 3,9 % førte til et fald i EU-produktionen og -salget i den betragtede periode på 17 % (produktion) og 21 % (salg).
- (170) Kommissionen bemærkede, at ACEA henviste til den betragtede periode i sin analyse, mens faldet i EU-produktionen mellem 2018 og 2020, jf. betragtning 162, hovedsagelig skyldtes covid-19-krisen. For så vidt angår den efterfølgende periode 2020 og undersøgelsesperioden, hvor EU-forbruget steg med + 8,0 %, steg importen fra Marokko desuden betydeligt (med 244 %), mens EU-erhvervsgrenens salg kun steg med 5,2 %. Desuden var stigningen i markedsandelen for importen fra Marokko mellem 2020 og undersøgelsesperioden på ca. 2,1 procentpoint, mens EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 1,8 procentpoint. Desuden bemærkede

Kommissionen, når den tog hensyn til alle andre importoprindelser end Marokko, at stigningen i importmængden var på ca. 6,6 % mellem 2020 og undersøgelsesperioden. Denne stigning skyldtes stigningen i importmængderne fra Tyrkiet (på 19 %), mens importmængderne fra alle andre lande faldt i samme periode. Som beskrevet i betragtning 171-174 fastslog Kommissionen imidlertid, at importen fra Tyrkiet ikke svækkede den konstaterede årsagssammenhæng mellem importen fra Marokko og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Kommissionen gentog derfor sin konklusion i betragtning 168 ovenfor om, at mængden af import fra Marokko havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. Påstanden blev derfor afvist.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (171) Hands og ACEA hævdede, at virkningen af importen fra tredjelande burde undersøges grundigt: andre tredjelande tegnede sig for næsten 90 % af den samlede import og havde en markedsandel på ca. 25 %. Navnlig øgede Tyrkiet sin markedsandel i den betragtede periode fra 10,3 % til 13,0 %.
- (172) Kommissionen analyserede importen fra tredjelande. Med hensyn til Tyrkiet, det største importland, påpegede Kommissionen, jf. betragtning 138 i forordningen om midlertidig told, at gennemsnitspriserne fra Tyrkiet var betydeligt højere end importpriserne fra Marokko (+ 14 %) og endda lidt højere end EU-erhvervsgrenens priser (+ 1,0 %). Desuden lå gennemsnitsprisen på importen fra Tyrkiet over EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger i 2018, 2019 og 2020. Kun i undersøgelsesperioden var den lidt lavere med en forskel på under 1 %. I 2020 og i undersøgelsesperioden, hvor EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt betydeligt, lå priserne på importen fra Tyrkiet desuden over EU-erhvervsgrenens priser. Importen brød derfor ikke årsagssammenhængen mellem importen fra Marokko og den væsentlige skade, der blev forvoldt EU-erhvervsgrenen. Påstanden blev derfor afvist.
- (173) For så vidt angår importen fra Tyrkiet gentog Hands efter den endelige fremlæggelse af oplysninger sin påstand om, at Kommissionen undlod at tage hensyn til og blot ignorerede de skadelige virkninger af importen fra Tyrkiet. Kommissionen undlod angiveligt at foretage en mere detaljeret analyse på grundlag af Hands' egne data, som viser, at dens egne pristilbud i udbuddene ikke altid var de billigste og kun blev tildelt en lille del af alle udbud. ACEA fremsatte en lignende påstand vedrørende den samme producent.
- (174) Kommissionen afviste Hands' påstand af flere grunde. For det første bemærkede Kommissionen, som forklaret i betragtning 90 i forordningen om midlertidig told, at den ved sammenligningen af det faktiske salg pr. varetype i undersøgelsesperioden fastsatte en betydelig underbudsmargen på 26,9 %, som omfattede salget fra Hands. For det andet afviste Kommissionen som forklaret i betragtning 115 og 192 ACEA's påstand om, at priseffekten bør analyseres på udbudsniveau. For det tredje hævdede Hands ikke, at virksomhedens pristilbud i forbindelse med udbud nødvendigvis var dyrere end de tyrkiske eksporterende producenters. Virksomhedens påstand vedrørte snarere »andre producenter af hjul af aluminium« generelt. Selv om Hands' pristilbud ikke nødvendigvis var de billigste, analyserede Kommissionen desuden prisvirkningerne på grundlag af den samlede import fra Marokko, hvorved andelen fra den anden eksporterende producent, Dika, var betydelig (svarende til ca. [60 %-70 %] af markedet). Endelig var importpriserne fra Tyrkiet, som anført i betragtning 172, højere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitspris i undersøgelsesperioden. Påstanden blev derfor afvist.
- (175) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand i betragtning 159 om, at prisunderbuddet fra Marokko, baseret på udbud, ikke var betydeligt (dvs. 3,7 %), navnlig sammenlignet med det prisunderbud, som ACEA havde beregnet for Tyrkiet eller Thailand, som var på henholdsvis ca. 10 % og 1 %.
- (176) For det første vurderede Kommissionen ACEA's sammenfattende regneark vedrørende pristilbuddene. Dette regneark bestod af 15 udbud fra tre ACEA-medlemmer (dvs. den ikke-samarbejdsvillige bruger og de to samarbejdsvillige brugere). Der blev givet følgende oplysninger: brugernavn, mængde og den hjulpris, der tilbydes af hver leverandør. Kommissionen bemærkede dog, at den interne nummerering af hvert udbud ikke var blevet fremlagt, hvilket forhindrede Kommissionen i at krydstjekke oplysningerne med de efterprøvede oplysninger, som de to samarbejdsvillige brugere allerede havde fremlagt i løbet af undersøgelsen. Desuden blev visse prislelementer

ikke fremlagt (f.eks. de planlagte årlige rabatter, også kaldet »produktivitetsrabatter«), og det var derfor umuligt at vurdere, om de alle var medtaget i den tilbudte hjulpris. Vigtigere er det, at de fleste pristilbud vedrørte den ikke-samarbejdsvillige bruger. Som anført i betragtning 109 kunne de begrænsede oplysninger, som denne bruger fremlagde, ikke tages i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse på grund af den generelle mangel på samarbejdsvilje fra denne brugers side. Hvad angår de supplerende oplysninger fra ACEA vedrørende bruger A og bruger B, vedrørte de pristilbud, som Kommissionen ikke kunne kontrollere på grund af deres sene fremlæggelse. Navnlig var Kommissionen ikke i stand til at afgøre, om det fremlagte datasæt var udtømmende eller ej. Under alle omstændigheder indeholdt datasættet 14 marokkanske tilbud ud af 15 udbud og 5 for Tyrkiet og Thailand hver. ACEA's underbudsberegning var baseret på referenceprisen ⁽²²⁾. Kommissionen bemærkede, at ACEA's egne beregninger viste, at de marokkanske producenters pristilbud var lavere end EU-erhvervsgrenens. Når man sammenligner de mængder, der er angivet ⁽²³⁾ i dette regneark, med de samlede importmængder, der er fastsat for Tyrkiet og Thailand på grundlag af Eurostat-data (se tabel 11 i forordningen om midlertidig told), viste det sig desuden, at den mængde, der blev indberettet for især Tyrkiet, ikke var repræsentativ (under 5 %). Der kunne således ikke drages nogen relevant konklusion af disse oplysninger fra ACEA. Endvidere fastslog Kommissionen allerede i betragtning 139 i forordningen om midlertidig told, at Thailand og Tyrkiet ikke svækkede den konstaterede årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Marokko og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Disse påstande blev derfor afvist.

5.2.2. Covid-19-pandemien

- (177) Hands hævdede, at efterspørgslen efter hjul af aluminium i Unionen faldt i 2020, dvs. et fald på 14 mio. hjul, hvilket er 20 gange større end importen af hjul af aluminium fra Marokko. Pandemiens virkninger var derfor så betydelige, at Kommissionen burde antage, at den brød enhver årsagssammenhæng, der måtte have eksisteret mellem importen af hjul af aluminium fra Marokko og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (178) Som angivet i betragtning 140-142 i forordningen om midlertidig told anerkendte Kommissionen virkningen af covid-19 på EU-erhvervsgrenen. Da undersøgelsesperioden imidlertid også omfattede perioden med genopretning efter covid, kunne Kommissionen, som forklaret i betragtning 94, fastslå, at EU-erhvervsgrenen, da markedet kom på fode igen efter covid, ikke drog fordel heraf på grund af den øgede import fra det pågældende land til dumpingpriser. Tværtimod forværredes EU-erhvervsgrenens situation yderligere i undersøgelsesperioden. De negative virkninger af covid-19-pandemien kunne derfor ikke betragtes som den eneste årsag til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i det omfang den ville have svækket årsagssammenhængen mellem en sådan skade og dumpingimporten fra det pågældende land. Påstanden blev derfor afvist.
- (179) Hands gentog sin anmodning om, at det er nødvendigt med en tilfredsstillende og detaljeret forklaring, da Kommissionen udtrykkeligt anerkendte, at covid-19-pandemien havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen.
- (180) Da der ikke forelå en mere præcis og specifik anmodning, fandt Kommissionen, at de forklaringer, der allerede var indeholdt i dette afsnit, var tilstrækkelige til, at virksomheden kunne forstå Kommissionens begrundelse og udøve sin ret til forsvar. Den afviste derfor påstanden.

5.2.3. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (181) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 143-145 i forordningen om midlertidig told.

5.2.4. Virkningen af flerårige kontrakter og udviklingen i produktionsomkostningerne

- (182) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told.

⁽²²⁾ Reference- eller tilbudsprisen er den pris, som hver deltager i udbuddene tilbyder ved afgivelsen af et tilbud.

⁽²³⁾ Da der ikke forelå andre oplysninger, antog Kommissionen, at de mængder, der blev indberettet i regnearket, vedrørte den samlede mængde, der var anført i hvert projekts forventede levetid. På grundlag af en gennemsnitlig varighed på 5 år blev de således indberettede mængder fordelt i overensstemmelse hermed.

5.2.5. Forbrug

- (183) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, blev betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5.2.6. Konkurrence i forbindelse med udbud

- (184) ACEA hævdede, at Kommissionen burde have undersøgt konkurrencen inden for Unionen. ACEA indsamlede oplysninger fra sine medlemmer og konstaterede, at ud af i alt 45 udbud blev EU-producenterne antaget i 31, leverandører fra Marokko og Thailand i 5 og leverandører fra Tyrkiet i 4, selv om Tyrkiet set ud fra antallet af hjul vandt flest udbud.
- (185) Kommissionen mindede indledningsvis om, at ACEA ikke gjorde indsigelse mod repræsentativiteten, for så vidt angår stikprøven af EU-producenter, der blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1. ACEA kan derfor ikke med rette gøre gældende, at Kommissionen var forpligtet til at undersøge, om dumpingimportens påståede indvirkning på priserne ikke skyldtes priskonkurrence fra EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven ⁽²⁴⁾. Som angivet i tabel 5 i forordningen om midlertidig told viste EU-producenterne endvidere deres evne til at opretholde en markedsandel på over 70 %, men også en rentabilitet på ca. 8 % i 2018-2019. Dette blev opnået på et meget konkurrencepræget marked på grundlag af udbud afholdt af bilfabrikanter, hvor alle EU-producenter og producenter i andre tredjelande kunne konkurrere om de samme udbud. Det betød, at EU-producenterne var konkurrencedygtige under normale og retfærdige markedsvilkår, uden at erhvervsgrenen som helhed blev forvoldt skade. Kommissionen bemærkede endvidere, at ACEA's påstand var baseret på 45 udbud fra tre ACEA-medlemmer (4 kontrakter indberettet af de to samarbejdsvillige brugere og 41 fra en ikke-samarbejdsvillig bruger). Oplysningerne var begrænset til kun at omfatte vinderen af udbuddet, de anslåede mængder og oprindelsen af de øvrige tilbudsgivere fra tredjelande (Marokko, Thailand eller Tyrkiet). Desuden blev disse oplysninger ikke understøttet af nogen beviser, der godtgjorde, at de var nøjagtige og pålidelige. Der blev end ikke fremlagt udbudsreferencer. Påstanden blev derfor afvist.
- (186) ACEA hævdede også, at selv om det antages, at det er korrekt, at deltagerne i udbuddet skal tilpasse sig til den laveste tilbudsgiver, er der ifølge ACEA overvældende bevis for, at en sådan tilpasning først og fremmest foretages med hensyn til den billigste EU-producent og for det andet med henvisning til import fra tredjelande, idet enhver tilpasning til de marokkanske leverandørers pristilbud kommer langt efter på en tredjeplads med kun 5 tilfælde.
- (187) Kommissionen bemærkede, at ACEA's analyse var baseret på et begrænset antal udbud (dvs. 15), og at oplysningerne fra ACEA bestod af en tabel med en liste over 15 pristilbud, der omfattede alle de vigtigste kilder til den pågældende vare (Unionen og alle de vigtigste producenter i tredjelande) indsendt af tre ACEA-medlemmer. 4 kontrakter indberettet af de to samarbejdsvillige brugere og 11 fra en ikke-samarbejdsvillig bruger. Desuden blev disse oplysninger ikke understøttet af noget bevis, der godtgjorde, at de var nøjagtige og pålidelige, hvilket også var tilfældet for den foregående påstand. Der blev end ikke fremlagt udbudsreferencer. Der blev f.eks. ikke givet oplysninger om, hvorvidt den indberettede pris omfattede alle ekstraomkostninger og rabatterne i tilbuddene. Desuden blev de underliggende udbudsdokumenter ikke fremlagt, og som følge heraf var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere de fremlagte oplysninger, og påstanden blev derfor afvist. Selv hvis Kommissionen skulle tage hensyn til disse oplysninger, bemærkede den, at de samlede mængder af de anførte tilbud udgjorde ca. 5 % af det samlede EU-forbrug og derfor ikke blev anset for at være repræsentative. Derudover var de marokkanske producenters pristilbud i alle tilfælde på nær to lavere end EU-producenternes. Kommissionen fandt derfor, at ACEA ikke havde fremlagt dokumentation for, at deltagerne i udbuddet var nødt til at tilpasse sig de billigste EU-producenter, og at de marokkanske leverandører ikke pressede priserne ned.
- (188) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at Kommissionen selv anmodede ACEA-medlemmerne om at fremlægge sådanne oplysninger om udbudspriser baseret på starten på produktionen, som ACEA fremlagde i overensstemmelse hermed. ACEA fremlagde også yderligere dokumenter fra bruger B. Endelig anså ACEA dette datasæt for at være repræsentativt, da det var baseret på 29 udbud, dækkede næsten 100 % af de marokkanske indkøb af hjul af aluminium og var understøttet af dokumentation.

⁽²⁴⁾ Jf. dom af 14. september 2022, Nevinnomysskiy Azot og NAK «Azot» mod Kommissionen, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, præmis 283-286.

- (189) Kommissionen understregede, at der kun blev anmodet om oplysninger om udbud fra de to brugere, der samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, indsendte spørgeskemabesvarelser og fik deres oplysninger kontrolleret. De oplysninger, som ACEA efterfølgende indsendte vedrørende den ikke-samarbejdsvillige bruger, blev anset for at være ufuldstændige, upålidelige og ikke verificerbare på grund af denne brugers manglende samarbejdsvilje. Kommissionen bemærkede, at ACEA hovedsagelig baserede sin analyse på den ikke-samarbejdsvillige bruger. Selv om ACEA hævdede, at dens datasæt var understøttet af dokumentation, fandt Kommissionen, at datasættet hovedsagelig bestod af sammenfattende regneark, og at de udbudsreferencer, som ACEA nævnte, faktisk var de interne numre for hvert udbud. Den fuldstændige dokumentation vedrørende udbuddene, såsom kopier af udbudsbetingelserne, de faktiske modtagne tilbud osv., blev imidlertid ikke fremlagt. Påstanden blev derfor afvist.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (190) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 152-154 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Beregning af målprisunderbudsmargenerne

- (191) ACEA hævdede efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen burde have foretaget beregninger af målprisunderbudsmargenen på udbudsniveau som i den oprindelige undersøgelse af importen af hjul af aluminium fra Kina ⁽²⁵⁾.
- (192) Kommissionen undersøgte argumentet og konstaterede, at der i forbindelse med udløbsundersøgelsen af ovennævnte foranstaltninger ⁽²⁶⁾ blev fremsat en lignende påstand, som blev afvist. I betragtning 115 forklarede Kommissionen, at udvalgte oplysninger fra individuelle udbud ikke kan erstatte den analyse af pris og mængde, som Kommissionen har foretaget på grundlag af de fuldstændige oplysninger, dvs. oversigter over salg for transaktioner og prissammenligninger pr. varetype. En sådan sammenligning afspejler den størst mulige mængde af oplysninger om de faktiske salgstransaktioner, der har fundet sted. Desuden blev målprisunderbudsmargenen udtrykt som en procentdel af eksportprisen i undersøgelsesperioden. Analysen på grundlag af de fuldstændige oplysninger fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter og EU-producenterne viste et målprisunderbud på 44 % for Hands og på 51,6 % for andre marokkanske producenter. Dette argument blev derfor afvist.
- (193) Hands hævdede, at Kommissionens justeringer i forbindelse med fremtidige miljøomkostninger er vilkårlige og spekulative og påvirker prissammenligneligheden og indfører en fordrejning af prissammenligneligheden mellem EU-salget og det marokkanske salg. Hands henviste til Marokkos New Development Model, som blev lanceret i april 2021, og som omfatter investeringer i bæredygtig grøn energi for at være konkurrencedygtig i kulstoffattige industrier, og landet har lovet at købe over 50 % af sin elektricitet fra vedvarende energikilder inden 2030. Det er derfor klart, at Kommissionen ikke tog hensyn til de fremtidige omkostninger, som Hands ville afholde i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, herunder de omkostninger, der var forbundet med dekarboniseringsindsatsen i Marokko.
- (194) Kommissionen understregede, at medtagelsen af de fremtidige miljøomkostninger i målprisen for EU-erhvervsgrenen var i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d. Medtagelsen af disse omkostninger var ikke baseret på ren spekulation, men på positive beviser for de faktiske planlagte investeringer. Hvorvidt Marokko kan have investeringer i bæredygtig grøn energi, er uden betydning for anvendelsen af de relevante bestemmelser i grundforordningen vedrørende fastsættelsen af Unionens målpris, hvori der skal tages hensyn til fremtidige miljøomkostninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (195) Hands hævdede, at Kommissionen ikke gav nogen forklaring på sin beregning af fremtidige omkostninger og dermed fratog Hands og andre interesserede parter deres ret til forsvar.

⁽²⁵⁾ Forordning (EU) nr. 404/2010, betragtning 175-179.

⁽²⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/109 af 23. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer aluminiumshjul med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 18 af 24.1.2017, s. 1), betragtning 125 og 126.

- (196) Kommissionen fremlagde oplysninger om de fremtidige omkostninger efter en anmodning fra Dika. Svaret blev offentliggjort i det ikke-fortrolige dossier, som alle parter havde adgang til. Retten til forsvar blev derfor ikke tilsidesat.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (197) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 165 og 166 i forordningen om midlertidig told.

7.2. Brugernes interesser

- (198) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand, jf. betragtning 170 i forordningen om midlertidig told, om, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium ikke kunne dække efterspørgslen. I mere end 15 år led EU-markedet angiveligt under underkapacitet og mangler på grund af EU-producenteres utilstrækkelige investeringer. Ifølge ACEA opfylder EU-producenterne af hjul af aluminium konsekvent ikke deres forpligtelse til at øge produktionskapaciteten og garantere forsyningssikkerheden i Unionen. ACEA mindede om, at EU-producenterne i forbindelse med Kommissionens antidumpingundersøgelse vedrørende hjul af aluminium fra Kina angiveligt forpligtede sig til at øge deres produktionskapacitet, og at Kommissionen angiveligt udvidede antidumpingforanstaltningen på betingelse af, at kapaciteten ville blive øget. Ifølge ACEA steg EU-kapaciteten mellem 2006 og undersøgelsesperioden med 14 %, mens forbruget steg med 33 % i samme periode.
- (199) Kommissionen bemærkede, at denne påstand allerede blev behandlet i betragtning 171 i forordningen om midlertidig told, og at der ikke blev fremlagt nye elementer eller beviser. Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium om nødvendigt kunne øge sin kapacitet med relativt kort varsel, da den fornødne investering ikke vedrører ovne eller malerkabiner, men derimod støbemaskiner, der let kan installeres. Hvis EU-producenterne af hjul af aluminium derfor ikke investerede i yderligere produktionskapacitet, skyldtes det snarere deres vanskelige økonomiske situation og manglen på tilstrækkelige fremtidige kontrakter fra bilfabrikanterne for at retfærdiggøre sådanne investeringer. EU-erhvervsgrenen havde således ikke et tilstrækkeligt incitament til at investere i yderligere kapacitet uden en forventet stigning i efterspørgslen efter dens produktion.
- (200) Desuden var EU-forbruget på 64,31 mio. hjul i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenens samlede kapacitet var på 61,29 mio. hjul, mens den samlede EU-produktion var på 48,75 mio. hjul i undersøgelsesperioden, og EU-erhvervsgrenens eksport var på 2,71 mio. hjul, hvilket gav en uudnyttet kapacitet på 9,83 mio. hjul. EU-erhvervsgrenen havde således allerede tilstrækkelig produktionskapacitet til at dække næsten den samlede efterspørgsel efter hjul af aluminium i Unionen. Desuden kunne EU-markedet forsynes yderligere af eksporterende producenter i tredjelande. Den samlede globale kapacitet for hjul af aluminium steg endda, da de marokkanske producenter kom ind på markedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (201) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at Kommissionens påstand om, at de relevante investeringer ikke vedrører ovne eller malerkabiner, men snarere støbemaskiner, der let kan installeres, ikke var understøttet af dokumentation. ACEA hævdede, at de samarbejdsvillige brugere påviste, at manglen på tilstrækkelige malerkabiner netop er en af de største flaskehalse, der begrænser Unionens produktionskapacitet.
- (202) Kommissionen bemærkede, at den dokumentation, der blev fremlagt af bruger A, vedrørte en EU-producents manglende produktionskapacitet i årene 2015-2016, dvs. før den betragtede periode. Desuden fremlagde bruger A ikke dokumenter, der viste problemer med produktionskapaciteten i den betragtede periode. For så vidt angår bruger B, var de fremsendte dokumenter også dateret før den betragtede periode (de fleste af dem var dateret i 2016). Under kontrolbesøget erklærede bruger B imidlertid, at »der i et normalt år som 2018/19 ikke var mangel på hjul af aluminium«. ACEA eller andre brugere fremlagde ingen dokumentation for produktionsmangel på grund af manglen på tilstrækkelige malerkabiner i den betragtede periode.

- (203) I løbet af undersøgelsen indsamlede Kommissionen beviser for, at EU-erhvervsgrenen investerede i malerkabiner, da forbruget gik over til flere diamantskårne hjul, hvilket kræver to omgange i malerlinjer. Med hensyn til investeringer i malerkabiner og støbeudstyr indsamlede Kommissionen kopier af købsfakturaer, der viste, at EU-erhvervsgrenen tidligere var i stand til at øge sin kapacitet, da efterspørgslen efter dens varer var sikker. Kommissionen fandt, at mere detaljerede oplysninger ikke kunne indgå i det ikke-fortrolige dossier, da de pågældende oplysninger vedrørte specifikke individuelle transaktioner, som udgør oplysninger, der ikke kan sammenfattes, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Påstanden blev derfor afvist.
- (204) ACEA hævdede, at EU-erhvervsgrenen på det tidspunkt, hvor de marokkanske leverandører vandt udbud om levering af hjul til Unionen, ikke havde udnyttet produktionskapacitet at tilbyde, og denne import dækkede derfor bilfabrikanternes strategiske behov.
- (205) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand, f.eks. udbud, hvor der ikke var noget pristilbud fra EU-producenterne, navnlig i forbindelse med de udbud, som de marokkanske producenter havde vundet. Kommissionen bemærkede også, at der ikke blev fremlagt dokumentation for, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium ikke leverede hjul af aluminium efter anmodninger fra bilfabrikanter i den betragtede periode⁽²⁷⁾. Som allerede nævnt ovenfor er produktionskapaciteten i EU-erhvervsgrenen og hos en af de eksporterende producenter i tredjelande stort set tilstrækkelig til at dække bilindustriens behov. Påstanden blev derfor afvist.
- (206) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at ingen af EU-producenterne besluttede at investere i yderligere produktionskapacitet, mens bilproduktionen i Unionen steg konstant siden 2013.
- (207) Kommissionen fandt imidlertid, at EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg med ca. 10,8 mio. hjul⁽²⁸⁾ i denne periode (51,644 mio. hjul⁽²⁹⁾ i 2013 til 62,475 mio. hjul i 2019). Påstanden blev således ikke underbygget af dokumentation og blev derfor afvist.
- (208) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at EU-erhvervsgrenen ikke kan opfylde efterspørgslen i Unionen, selv på et forstyrret marked og ved et historisk fald i efterspørgslen.
- (209) Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse var på 80 % i undersøgelsesperioden. Der var derfor yderligere udnyttet kapacitet til at dække efterspørgslen. Der var heller ikke noget krav om, at EU-erhvervsgrenen skulle have kapacitet til at imødekomme den samlede efterspørgsel. Brugere kunne også importere hjul af aluminium fra et hvilket som helst af de producerende tredjelande. Påstanden blev derfor afvist.
- (210) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at den fremlagde dokumentation for, at EU-erhvervsgrenen ikke havde udnyttet produktionskapacitet at tilbyde, og at den marokkanske import derfor imødekom bilfabrikanternes strategiske behov. ACEA fremlagde desuden dokumentation for EU-erhvervsgrenens manglende produktion i 2016.
- (211) Kommissionen fandt, at påstanden ikke var underbygget af tilstrækkelig dokumentation. ACEA fremlagde f.eks. ikke dokumentation for, at de marokkanske leverandører havde vundet et udbud, hvor EU-producenterne ikke deltog i udbudsproceduren. Med hensyn til den manglende produktion fremlagde ACEA ikke dokumentation for et systemisk problem, da den fremlagte dokumentation var dateret før den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.
- (212) ACEA hævdede, at Kommissionen ikke tager hensyn til det faktum, at bilfabrikanternes omkostninger steg som følge af de kumulative virkninger af de antidumpingforanstaltninger, der blev anvendt på andre råmaterialer, dele og komponenter, der anvendes til bilproduktion.

⁽²⁷⁾ Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger rapporterede bruger A, at en EU-producent i 2014 for ét projekts vedkommende ikke var i stand til at levere 100 %, men 85 % af den ønskede mængde. Brugeren betragter dog stadig denne EU-producent som sin vigtigste leverandør og har ikke fremsat påstande eller fremlagt dokumentation for, at en sådan reduktion af udbuddet fra EU-producentens side fandt sted i den betragtede periode.

⁽²⁸⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/109, betragtning 136.

⁽²⁹⁾ Betragtning 97 i forordningen om midlertidig told.

- (213) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand. Selv om deres leverandørers omkostninger kan være steget og helt eller delvist væltet over på bilfabrikanterne, synes dette ikke at have haft en negativ indvirkning på deres økonomiske situation. Som anført i betragtning 175 i forordningen om midlertidig told offentliggjorde bilfabrikanterne finansielle resultater for 2021, som oversteg den sædvanlige fortjeneste, der blev indberettet i de foregående år. Endelig er procentdelen af omkostningerne ved hjul af aluminium i produktionen af en bil ubetydelig, nemlig ca. 0,5 %, som allerede anført i betragtning 169 i forordningen om midlertidig told. Derfor var foranstaltningernes indvirkning på bilfabrikanterne meget begrænset, og påstanden blev afvist.
- (214) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var ACEA uenig i Kommissionens vurdering i betragtningen ovenfor. ACEA fremførte, at antidumpingtolden vil udgøre en ekstraomkostning på 241-413 mio. EUR. Dette er et betydeligt beløb for bilfabrikanterne i en industri, der fortsat lider under et lavt niveau af bilproduktion i Unionen, samtidig med at de skal absorbere yderligere miljøomkostninger.
- (215) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke bestred Kommissionens konklusioner om, at andelen af hjul af aluminium i de samlede produktionsomkostninger for en bil er ubetydelig, ca. 0,5 %, og at den relativt lave antidumpingtold kun udgør en brøkdel af disse 0,5 %. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at bilfabrikanterne ikke vil være i stand til at absorbere sådanne omkostninger. Uanset rigtigheden af de yderligere omkostninger, som ACEA har anslået, var skønnet over meromkostningerne desuden baseret på EU-målprisen og vedrører således de fastlagte skadesmargener. Tolden blev imidlertid baseret på dumpingmargenerne, som var lavere end de konstaterede skadesmargener, og virkningerne af antidumpingtolden ville derfor være lavere end de beløb, som ACEA havde anslået. Påstanden blev derfor afvist.
- (216) ACEA hævdede, at nogle af dens medlemmer anslog, at de marokkanske leverandører i stigende grad forpligtede sig til at overvåge forsyningskædernes CO₂-virkning. En omdirigering af udbuddet til andre tredjelande vil derfor i væsentlig grad påvirke bilfabrikanternes kapacitet til at opfylde deres CO₂-reduktionsmål.
- (217) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand, mens oplysninger indhentet under kontrolbesøget hos en samarbejdsvillig bruger viste, at den marokkanske import står over for et lignende problem med hensyn til dens indvirkning på bilfabrikanternes CO₂-reduktionsmål på grund af afstanden mellem de marokkanske fabrikker og bilfabrikanternes anlæg i Unionen. Påstanden blev derfor afvist.
- (218) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste ACEA til sin 10-punktsplan for at bidrage til gennemførelsen af den europæiske grønne pagt ⁽³⁰⁾ samt til det forhold, at bruger B efter kontrolbesøget fremlagde dokumentation for, at marokkansk import er vigtig med hensyn til CO₂-virkningen på grund af de marokkanske fabrikkers og bilfabrikanternes geografiske nærhed.
- (219) Kommissionen bemærkede, at 10-punkt-planen ikke nævnte virkningerne af importen af hjul generelt og importen fra Marokko i særdeleshed. Planen udgjorde derfor ikke passende beviser med hensyn til den påstand, der er beskrevet i betragtning 216. Desuden rapporterede bruger B faktisk, at den indførte CO₂-emissionskriteriet for udvælgelse af leverandører, og at målet er at mindske afstanden mellem anlæggene og leverandørerne og dermed CO₂-indvirkningen. Bruger B anførte imidlertid også, at konkurrenceevnen fortsat er en meget vigtig faktor for udvælgelsen af en leverandør. Desuden fandt Kommissionen ingen dokumentation for, at dette kriterium rent faktisk blev vurderet af bruger B under udbudsproceduren, eller at der blev set bort fra en producent på grund af CO₂-emissionskriterierne. Endelig gælder det, at selv om dette kriterium skulle spille en afgørende rolle i fremtiden, har antidumpingforanstaltningerne ikke til formål at standse importen fra Marokko, men snarere at sikre, at den kommer ind i Unionen til rimelige priser. Påstanden blev derfor afvist.
- (220) ACEA hævdede, at den tyske konkurrencemyndighed i marts 2022 indledte en undersøgelse af en EU-producent på grundlag af påstande om konkurrencebegrænsende adfærd. Kommissionen bemærkede imidlertid, at der ikke blev fremsat nogen påstand om mulige virkninger for resultaterne af undersøgelsen af en sådan påstået adfærd. Under alle omstændigheder er denne undersøgelse stadig pågående, og der er endnu ikke nået frem til nogen konklusioner. Påstanden blev derfor afvist.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf.

- (221) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at antidumpingforanstaltningerne ikke burde anvendes i afventning af resultatet af den undersøgelse, der blev gennemført af den tyske konkurrencemyndighed under sådanne ekstraordinære omstændigheder og i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik og god administrativ praksis som udviklet i sagen om sømløse rør ⁽³¹⁾.
- (222) Som allerede forklaret i betragtning 220 har de nationale myndigheder endnu ikke truffet nogen afgørelse. I sagen om sømløse rør blev tolden derimod først anvendt, efter at der var truffet en endelig afgørelse om at sanktionere den konkurrencebegrænsende praksis, og da det var blevet klart, at denne praksis vedrørte den betragtede periode i forbindelse med undersøgelsen, og at den omfattede den pågældende vare. Ingen af disse elementer var til stede i den foreliggende sag. Påstanden blev derfor afvist.

7.3. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (223) På baggrund af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 177 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Endelige foranstaltninger

- (224) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.
- (225) Som angivet i betragtning 63 blev dumpingmargenerne revideret en smule i den endelige fase.
- (226) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold (%)
Marokko	HANDS 8 S.A.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Alle andre virksomheder	17,54	51,6	17,5

- (227) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

⁽³¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1322/2004 af 16. juli 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2320/97 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien (EUT L 246 af 20.7.2004, s. 10).

- (228) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽³²⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, vil der blive offentliggjort en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (229) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsaterne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre en korrekt anvendelse af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.
- (230) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af toldsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (231) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af mønstret for handelen som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.
- (232) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (233) Statistikker over hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under pos. 8701-8705 med eller uden tilbehør og med eller uden dæk udtrykkes ofte i antal enheder. Der findes imidlertid ikke en sådan supplerende enhed for hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under pos. 8701-8705 med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, som er nævnt i den kombinerede nomenklatur, som er fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽³³⁾. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kg eller ton, men også det antal hjul, der importeres, skal anføres i erklæringen om overgang til fri omsætning. Hjul bør angives for KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50).

8.2. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (234) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

⁽³²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

⁽³³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1832 af 12. oktober 2021 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 385 af 29.10.2021, s. 1).

8.3. Indførelse af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft

- (235) Som angivet i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen importen af den undersøgte vare til genstand for registrering.
- (236) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (237) Kommissionen bemærkede, at mængden af importerede hjul i forhåndsfremlæggelsesperioden (18. juni 2022-16. juli 2022) var på ca. 291 000 hjul, hvilket er et fald på 11 % i forhold til den månedlige gennemsnitlige importmængde i perioden efter undersøgelsesperioden, der er analyseret i registreringsforordningen, dvs. fra den 1. december 2021 til den 30. april 2022. Kommissionen fandt derfor ikke bevis for en eventuel lageropbygning i forhåndsfremlæggelsesperioden. Derudover steg importpriserne med 11 % i overensstemmelse med stigningen i LME's 3-måneders priser. Der var derfor ingen beviser for, at importen undergravede toldens afhjælpende virkninger.
- (238) På dette grundlag var de retlige betingelser i grundforordningens artikel 10, stk. 4, ikke opfyldt, og tolden bør derfor ikke opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import.

9. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (239) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁴⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (240) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under HS-position 8701-8705, med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50) og med oprindelse i Marokko.
2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Marokko	HANDS 8 S.A.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Alle andre virksomheder	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

3. Anvendelsen af de individuelle toldsætser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Marokko. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.
4. Hvis der indgives en erklæring om overgang til fri omsætning vedrørende den i stk. 1 omhandlede vare, angives antallet af enheder af den importerede vare i det relevante felt i erklæringen, jf. dog den supplerende enhed, der er defineret i den kombinerede nomenklatur.
5. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221, opkræves endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/100**af 11. januar 2023****om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af genpåfyldelige tønder af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 13. maj 2022 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af genpåfyldelige tønder af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 31. marts 2022 af European Kegs Committee (»klageren«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for genpåfyldelige tønder af rustfrit stål, som defineret i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Registrering

- (3) I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5a, skal Kommissionen registrere import, som er genstand for en antidumpingundersøgelse i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden, medmindre den har tilstrækkelig dokumentation, jf. artikel 5, for, at visse krav i artikel 10, stk. 4, litra c) eller d), ikke er opfyldt. Da dokumentationen i sagsakterne viste, at kravet i litra d) ikke var opfyldt, gjorde Kommissionen ikke importen af den pågældende vare til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5a.

1.3. Interesserede parter

- (4) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede Kommissionen specifikt de EU-producenter, der repræsenteres af klageren, andre kendte EU-producenter, kendte importører, forhandlere og brugere, kendte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (5) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Der blev ikke anmodet om høring.

1.4. Stikprøveudtagning

- (6) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ EUT C 195 af 13.5.2022, s. 24.

Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (7) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktions- og salgsmængder under hensyntagen til producenternes geografiske beliggenhed. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for 73 % af den anslåede samlede EU-produktion og 74 % af salget i Unionen. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Kommissionen har ikke modtaget nogen bemærkninger i denne henseende. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.4.1. Stikprøveudtagning af importører

- (8) For at afgøre, om det er nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.
- (9) Kun én ikke forretningsmæssigt forbunden importør afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Kommissionen besluttede derfor, at det ikke var nødvendigt at udtage stikprøver af ikke forretningsmæssigt forbundne importører.

1.4.2. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (10) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at afgive de oplysninger, som fremgik af indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (11) Seks producenter i det pågældende land, der eksporterede tønder til Unionen i UP, afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

1.5. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (12) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende forekomsten af væsentlige forurenelser i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), til Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«). Kommissionen modtog ikke noget svar.
- (13) Kommissionen offentliggjorde spørgeskemaerne til de stikprøveudtagne eksporterende producenter, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenterne online ⁽⁷⁾ og sendte spørgeskemaet om makrodata til klageren den 20. maj 2022.
- (14) Kommissionen indhentede og verificerede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe en foreløbig afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev gennemført kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

EU-producenter

- Blefa GmbH, Hüttenstraße 43, 57223 Kreuztal, Tyskland
- Schäfer — Sudex s.r.o., Podolí 5, 584 01 Ledec nad Sázavou, Tjekkiet
- Thielmann Portinox Spain S.A., Carr. de Pulianas, 18197 Granada, Spanien.

- (15) I lyset af udbruddet af covid-19 og de nedlukningsforanstaltninger, der er indført, gennemførte Kommissionen krydstjek uden kontrolbesøg i overensstemmelse med sin meddelelse om konsekvenserne af covid-19-udbruddet for antidumping- og antisubsidieundersøgelser hos følgende kinesiske eksporterende producenter:

⁽⁷⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2602>.

- Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd, Shandong, Kina
- Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang, Kina.

1.6. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (16) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2018 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN UNDERSØGTE VARE, DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

- (17) Den undersøgte vare er genpåfyldelige tønder, kar, tromler, tanke, fade og lignende beholdere af rustfrit stål, ofte benævnt »genpåfyldelige tønder af rustfrit stål«, hvis kroppe nærmest har en cylindrisk form, med en pladetykkelse på 0,5 mm eller derover, af den art, der bruges til andet materiale end flydende gas, råolie og olieprodukter, med en kapacitet på 4,5 liter eller derover, uanset belægningstype, kapacitet eller kvaliteten af det rustfri stål, uanset om de er forsynet med supplerende komponenter (ekstraktorer, cylindre, håndtag eller eventuelle andre komponenter), uanset om de er malet eller overtrukket med andre materialer (»tønder« eller »den undersøgte vare«)
- (18) Følgende varer er ikke genstand for denne undersøgelse, når de importeres særskilt fra den undersøgte vare: cylindre, ventilrør, koblinger eller haner, kraver, ventiler og andre komponenter af den undersøgte vare (ekstraktorer, cylindre, håndtag eller eventuelle andre komponenter).

2.2. Den pågældende vare

- (19) Den pågældende vare er den undersøgte vare med oprindelse i Kina, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7310 10 00 og ex 7310 29 90 (Taric-kode 7310 10 00 10 og 7310 29 90 10) (»den pågældende vare«).

2.3. Samme vare

- (20) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare, når den eksporteres til Unionen
 - den undersøgte vare, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i Kina samt
 - den undersøgte vare, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.
- (21) Kommissionen besluttede på dette tidspunkt, at disse varer derfor udgør samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

3.1. Kina

3.1.1. Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a

- (22) Eftersom der ved indledningen af undersøgelsen var tilstrækkelige beviser, som pegede på, at der forekom væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), for så vidt angår Kina, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at indlede undersøgelsen af de eksporterende producenter fra dette land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

- (23) For at indsamle de nødvendige oplysninger med henblik på en eventuel anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, opfordrede Kommissionen i indledningsmeddelelsen derfor alle eksporterende producenter i Kina til at indsende oplysninger om de inputmaterialer, der anvendes til produktion af tønder. Seks eksporterende producenter indsendte de relevante oplysninger.
- (24) Kommissionen sendte et spørgeskema til GOC for at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse vedrørende de påståede væsentlige fordrejninger. I punkt 5.3.2 i indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen desuden alle interesserede parter til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge yderligere dokumentation i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Der blev ikke modtaget nogen spørgeskemabesvarelse fra GOC, og der blev ikke modtaget nogen bemærkninger til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, inden for den fastsatte frist. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den ville anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, til at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger i Kina. Kommissionen opfordrede GOC til at fremsætte bemærkninger til anvendelsen af artikel 18. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.
- (25) I punkt 5.3.2 i indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen også, at Mexico og Tyrkiet på grundlag af den foreliggende dokumentation i sagen var eventuelt egnede repræsentative tredjelande, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), med henblik på at fastsætte den normale værdi på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier. Kommissionen anførte endvidere, at den ville undersøge andre eventuelt egnede repræsentative lande i overensstemmelse med kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led.
- (26) Den 20. juli 2022 underrettede Kommissionen ved et notat (»det første notat«) de interesserede parter om de relevante kilder, den havde til hensigt at anvende til at fastsætte den normale værdi. I dette notat fremlagde Kommissionen en liste over alle de produktionsfaktorer, som f.eks. råmaterialer, arbejdskraft og energi, der anvendes i produktionen af tønder. Ud fra de kriterier, der ligger til grund for valget af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, udpegede Kommissionen desuden mulige repræsentative lande, nemlig Mexico, Brasilien og Rusland. Kommissionen modtog ingen bemærkninger til det første notat.
- (27) Den 19. september 2022 underrettede Kommissionen ved endnu et notat (»det andet notat«) de interesserede parter om de relevante kilder, den havde til hensigt at anvende til at fastsætte den normale værdi med Brasilien som det repræsentative land. Den underrettede også de interesserede parter om, at den ville fastsætte salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste baseret på producenten KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra de to stikprøveudtagne eksporterende producenter.
- (28) Efter at have analyseret bemærkningerne og oplysningerne vedrørende det andet notat konkluderede Kommissionen, at Brasilien var et velegnet valg som repræsentativt land, hvorfra man ville indhente ikkefordrejede priser og omkostninger til den foreløbige fastsættelse af den normale værdi. De underliggende årsager til dette valg er nærmere beskrevet i afsnit 3.2.1.1 og herefter.

3.2. Normal værdi

- (29) I grundforordningens artikel 2, stk. 1, anføres det, at »[d]en normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«.
- (30) Dog anføres følgende i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a): »Såfremt det [...] fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikkefordrejede priser eller referenceværdier«, og »[den] skal indbefatte et ikkefordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste« (»salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger« benævnes i det følgende »SA&G-omkostninger«).

- (31) Som nærmere forklaret i de følgende afsnit konkluderede Kommissionen i denne undersøgelse, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på grundlag af den foreliggende dokumentation og i lyset af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje var hensigtsmæssig.

3.2.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

- (32) I de seneste undersøgelser vedrørende stålsektoren i Kina ⁽⁴⁾ — stål er det vigtigste råmateriale til produktion af tønder — konstaterede Kommissionen, at der var tale om væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b).
- (33) I disse undersøgelser fandt Kommissionen, at der er en betydelig statslig indgriben i Kina, hvilket resulterer i en fordrejning af en effektiv ressourceallokering i overensstemmelse med markedsprincipperne ⁽⁵⁾. Kommissionen konkluderede navnlig, at der i stålsektoren ikke blot fortsat er en betydelig grad af ejerskab fra GOC's side, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led ⁽⁶⁾, men GOC er også i stand til at gribe ind i priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led ⁽⁷⁾. Kommissionen fandt endvidere, at statens tilstedeværelse og indgriben på finansmarkederne og i leveringen af råmaterialer og input har en yderligere fordrejende virkning på markedet. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne koncentrerer sig i sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af GOC, i stedet for at blive allokeret i overensstemmelse med markedskræfterne ⁽⁸⁾. Kommissionen konkluderede desuden, at den kinesiske konkurs- og formueret ikke fungerer ordentligt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led, hvilket skaber fordrejninger, især hvad angår opretholdelse af insolvente virksomheder og tildeling af brugsrettigheder til jord i Kina ⁽⁹⁾. På samme måde fandt

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/191 af 16. februar 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 36 af 17.2.2022, s. 1), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/95 af 24. januar 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfitings af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte importen af visse rørfitings af jern eller stål afsendt fra Taiwan, Indonesien, Sri Lanka og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i disse lande eller ej, efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 16 af 25.1.2022, s. 36), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239 af 15. december 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølleårer af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 450 af 16.12.2021, s. 59), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635 af 16. april 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Hviderusland, Folkerepublikken Kina og Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 132 af 19.4.2021, s. 145).

⁽⁵⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 208, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 59, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 149-150.

⁽⁶⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 192, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 46, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 115-118.

⁽⁷⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 193-194, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 47, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 119-122. Selv om de relevante statslige myndigheders ret til at udpege og fjerne nøglepersoner i ledelsen hos statsejede virksomheder i henhold til den kinesiske lovgivning kan anses for at afspejle de dermed forbundne ejendomsrettigheder, er CCP-cellerne i virksomheder, hvad enten det er statsejede eller private, en anden vigtig måde, hvorpå staten kan gribe ind i forretningsmæssige beslutninger. Ifølge Kinas selskabsret skal der oprettes en CCP-organisation i enhver virksomhed (med mindst tre CCP-medlemmer som specificeret i CCP's forfatning), og virksomheden skal skabe de nødvendige betingelser for partiorganisationens aktiviteter. Tidligere er dette krav tilsyneladende ikke altid blevet fulgt eller håndhævet strengt. CCP har imidlertid mindst siden 2016 styrket sine krav om, som et politisk princip, at kontrollere forretningsbeslutninger truffet i statsejede virksomheder. Det berettes også, at CCP udøver pres på private virksomheder for at få dem til at prioritere »patriotisme« og til at følge partidisciplinen. I 2017 blev det oplyst, at der fandtes partceller i 70 % af omkring 1,86 mio. privatejede virksomheder, og at CCP-organisationerne i stigende grad pressede på for at få det sidste ord i forretningsmæssige beslutninger i deres respektive virksomheder. Disse regler finder generel anvendelse i hele den kinesiske økonomi, i alle sektorer, herunder også på producenterne af den undersøgte vare og leverandørerne af inputmaterialer hertil.

⁽⁸⁾ Se gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 195-201, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 48-52, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 123-129.

⁽⁹⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 202, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 53, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 130-133.

Kommissionen fordrejninger af lønomkostningerne i stålsektoren, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led ⁽¹⁰⁾, samt fordrejninger på de finansielle markeder, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led, navnlig vedrørende adgang til kapital for virksomhedsaktører i Kina ⁽¹¹⁾.

- (34) Som i tidligere undersøgelser vedrørende stålsektoren i Kina undersøgte Kommissionen i denne undersøgelse, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina, eftersom der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen gjorde dette på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagsakterne, herunder beviserne i anmodningen, samt i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defense Investigations« ⁽¹²⁾ (»rapporten«), som bygger på offentligt tilgængelige kilder. Den pågældende analyse omfattede undersøgelsen af de betydelige statslige indgreb i Kinas økonomi i almindelighed, men også den specifikke markedssituation i den relevante sektor, herunder den undersøgte vare. Kommissionen supplerede yderligere denne dokumentation med sin egen undersøgelse af de forskellige kriterier, der er relevante for at bekræfte forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, hvilket også blev bekræftet i tidligere undersøgelser i denne henseende.
- (35) I anmodningen blev der fremsat påstand om at, den kinesiske stat fører en interventionistisk økonomisk politik og forfølger mål, der er sammenfaldende med det kinesiske kommunistpartis (»CCP«) politiske dagsorden i stedet for at afspejle de fremherskende økonomiske forhold på et frit marked. I anmodningen blev der i denne forbindelse ikke blot peget på fordrejningerne på markedet for rustfrit stål (rustfrit stål tegner sig for mellem 40 % og 60 % af omkostningerne ved produktion af tønder), men det blev hævdet, at alle andre produktionsfaktorer — jord, kapital, arbejdskraft — er lige så fordrejede. Som følge heraf blev det i anmodningen konkluderet, at det ikke kun er salgspriserne på hjemmemarkedet for rustfrit stål, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jord, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse er påvirket af en betydelig statslig indgriben.
- (36) Til støtte for denne holdning henviste anmodningen til en række offentligt tilgængelige informationskilder, såsom rapporten, de konklusioner, som EUCCC nåede frem til ⁽¹³⁾, Kommissionens seneste undersøgelser af den kinesiske stålsektor ⁽¹⁴⁾ samt konklusionerne fra G20's Globale forum om overkapacitet på stålområdet ⁽¹⁵⁾.
- (37) Som anført i betragtning 24 fremsatte GOC ikke bemærkninger og fremlagde ingen beviser, der støttede eller tilbageviste de eksisterende beviser i sagsakterne, herunder rapporten og de yderligere beviser fra klageren, om forekomsten af væsentlige fordrejninger og/eller om det hensigtsmæssige i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i den foreliggende sag.

⁽¹⁰⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 203, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 54, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 134-135.

⁽¹¹⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2022/191, betragtning 204, gennemførelsesforordning (EU) 2022/95, betragtning 55, gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239, betragtning 67-74, og gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 136-145.

⁽¹²⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, findes på: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

⁽¹³⁾ Den Europæiske Unions handelskammer i Kina, »Overcapacity in China: an impediment to the Party's reform agenda«, findes på: <https://www.europeanchamber.com.cn/en/publications-overcapacity-in-china> (tilgået den 16. november 2022).

⁽¹⁴⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2021/635 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508 af 7. april 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 110 af 8.4.2020, s. 3).

⁽¹⁵⁾ Det globale forum om overkapacitet på stålområdet, ministerrapport, 20. september 2018.

- (38) Navnlig i sektoren for den undersøgte vare, dvs. stålsektoren, er der en betydelig grad af ejerskab fra GOC's side. Mens den nominelle opdeling mellem antallet af statsejede virksomheder og privatejede virksomheder anslås at være næsten lige, er fire af de fem kinesiske stålproducenter, der ligger i top 10 på listen over verdens største stålproducenter, dog statsejede virksomheder ⁽¹⁶⁾. Mens de ti største producenter kun tegnede sig for omkring 36 % af industriens samlede output i 2016, har GOC samtidig fastsat et mål om at konsolidere 60-70 % af stålproduktionen hos omkring ti store virksomheder inden 2025 ⁽¹⁷⁾. Denne hensigt blev gentaget i april 2019 af GOC, som bebudede udsendelsen af retningslinjer vedrørende en konsolidering af stålindustrien ⁽¹⁸⁾. En sådan konsolidering kan medføre tvungne fusioner mellem rentable, private virksomheder og underpræsterende statsejede virksomheder ⁽¹⁹⁾. Da GOC ikke samarbejdede og i betragtning af, at der findes en række aktive SMV'er i sektoren, kunne det nøjagtige forhold mellem de private og de statsejede stålproducenter ikke fastslås. Under alle omstændigheder viste undersøgelsen, at mindst én producent af tøndler er en statsejet virksomhed, nemlig Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd.
- (39) Der findes måske ikke specifikke oplysninger vedrørende den undersøgte vare, men sektoren repræsenterer dog en delsektor af stålindustrien, og resultaterne vedrørende stålsektoren betragtes derfor også som repræsentative for den undersøgte vare. De seneste kinesiske politikdokumenter vedrørende stålsektoren bekræfter GOC's fortsatte betydning i sektoren, herunder hensigten om at gribe ind i sektoren for at forme den i overensstemmelse med regeringens politikker. Dette er illustreret i ministeriet for industri og informationsteknologis udkast til vejledende udtalelse »Guiding Opinion on Fostering a High Quality Development of Steel Industry« (vejledende udtalelse om fremme af en udvikling af høj kvalitet i stålindustrien), der opfordrer til yderligere konsolidering af det industrielle fundament og væsentlige forbedringer i industrikædens moderniseringsniveau ⁽²⁰⁾ eller ved den 14. femårsplan om »Developing the Raw Material Industry« (udvikling af råmaterialeindustrien) i henhold til hvilken sektoren vil »tilslutte sig kombinationen af markedsledelse og regeringens fremme« og vil »skabe en gruppe af førende virksomheder med økologisk ledelse og central konkurrenceevne ⁽²¹⁾«. Lignende eksempler på de kinesiske myndigheders hensigt om at overvåge og styre udviklingen af sektoren ses på provinsplan, som f.eks. i Shandong, som ikke kun har planer om »opbygning af økologi i stålindustrien [...], oprettelse af produktionsparker, udvidelse af industrikæder og skabelse af industriklynger«, men ønsker, at stålindustrien skal »levere bevis for omstilling og opgradering [...] i vores provins og endda i hele landet« ⁽²²⁾.
- (40) For så vidt angår det forhold, at GOC er i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led, var det på grund af GOC's manglende samarbejdsvilje, og da de fleste producenter af tøndler er SMV'er, umuligt systematisk at fastslå, om der var personlige forbindelser mellem producenter af den undersøgte vare og CCP. Undersøgelsen har imidlertid vist, at ledelsen i Shandong Gold Group, en statsejet virksomhed og kontrollerende aktionær i Penglai Jinfu Stainless Steel Products, er tæt forbundet med CCP: formanden for bestyrelsen for Shandong Gold Group er også sekretær for partikomiteén og var repræsentant ved CCP's 20. nationalkongres, og direktøren og den administrerende direktør for Shandong Gold Group er også vicesekretær for partikomiteén.
- (41) I betragtning af at den undersøgte vare udgør en delsektor i stålsektoren, er de foreliggende oplysninger om stålproducenter også relevante for den undersøgte vare. I den bredere kategori af stålsektoren er der rigelig dokumentation for personlige forbindelser mellem stålproducenterne og CCP. For at give et eksempel er Baowus

⁽¹⁶⁾ Rapporten — kapitel 14, s. 358: »51 % private and 49 % SOEs in terms of production and 44 % SOEs and 56 % private companies in terms of capacity«.

⁽¹⁷⁾ Findes på: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm, https://policy.cn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e, og www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (tilgået den 28. oktober 2022).

⁽¹⁸⁾ Findes på http://www.jckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (tilgået den 28. oktober 2022).

⁽¹⁹⁾ Som det var tilfældet med China Baowu Steel Group's erhvervede majoritetspost i Magang Steel i juni 2019, se <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (tilgået den 28. oktober 2022).

⁽²⁰⁾ Se: https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bfff6cdb7383.html (tilgået den 16. november 2022).

⁽²¹⁾ Se planens afsnit IV, underafsnit 3, som findes på: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (tilgået den 16. november 2022).

⁽²²⁾ Se forordet til den 14. femårsplan for udvikling af stålindustrien.

bestyrelsesformand samtidig sekretær for partikomiteén, og generaldirektøren er vicesekretær for partikomiteén ⁽²³⁾. Baosteels bestyrelsesformand beklæder ligeledes stillingen som sekretær for partikomiteén, mens den administrerende direktør er vicesekretær for partikomiteén ⁽²⁴⁾. Mere generelt kan det i betragtning af den generelle anvendelse af lovgivningen om CCP's tilstedeværelse i virksomheder ikke antages, at GOC's mulighed for at gribe ind i priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomhederne ville være anderledes med hensyn til den undersøgte vare i sammenligning med stålsektoren generelt.

- (42) Både statsejede og privatejede virksomheder i stålsektoren er underlagt politisk tilsyn og vejledning. Da GOC ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, og da producenterne af tønder for det meste er SMV'er, var det vanskeligt at fastslå det nøjagtige omfang af partiopbygningen i virksomhederne i tøndeindustrien. Undersøgelsen har imidlertid vist, at Shandong Gold Group (kontrollerende aktionær i Penglai Jinfu Stainless Steel Products) aktivt støtter partiopbygningsaktiviteter. Virksomhedens rolle i partikomiteén blev beskrevet som følger: »Vi skal fuldt ud udnytte den store mulighed, som centralregeringen, Shandong-provinsens partikomite og provinsregeringen, der støtter statsejede virksomheder, har for at fremskynde opførelsen af virksomheder i verdensklasse, holde øje med strategiske mål, fastholde strategisk fokus, styrke den strategiske gennemførelse og overholde den overordnede ordning for overordnede mål, mellemliggende mål og årlige mål, overholde kombinationen af strategisk planlægning og taktisk fremme« og endvidere »lede partiet på urokkelig og sammenhængende vis, fuldt ud gennemføre de generelle krav til partiopbygning i den nye tidsalder og stille en stærk garanti for udvikling af høj kvalitet. Det er nødvendigt på sammenhængende vis at styrke partiets politiske opbygning, nøje at overholde den politiske disciplin og de politiske regler, effektivt at forbedre den politiske dømmekraft, den politiske forståelse og den politiske gennemførelse af partiorganisationer på alle niveauer og partimedlemmer og -ledere og altid at opretholde en høj grad af overensstemmelse med partiets centralkomite med kammerat Xi Jinping i centrum, etablere de »fire bevidstheder«, styrke de »fire selvtilider« og opnå de »to beskyttelser« ⁽²⁵⁾.
- (43) I sektoren for den undersøgte vare findes der desuden politikker, der særbehandler til fordel for producenter på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker markedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led. Selv om der ikke i løbet af undersøgelsen blev fundet politikdokumenter, der specifikt er vejledende for udviklingen af tøndeindustrien, drager denne industri fordel af statslig vejledning og indgriben i stålsektoren i den forstand, at den undersøgte vare repræsenterer en af dens undersektorer.
- (44) Stålindustrien betragtes af GOC som en nøgleindustri ⁽²⁶⁾. Dette bekræftes i de mange planer, direktiver og andre dokumenter, der fokuserer på stål, og som udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan. I den 14. femårsplan, som blev vedtaget i marts 2021, har GOC specifikt udvalgt stålindustrien til omstilling og opgradering samt optimering og strukturel tilpasning ⁽²⁷⁾.
- (45) I den 14. femårsplan for udvikling af råmaterialeindustrien, der også finder anvendelse på stålindustrien, anføres sektoren som »fundamentet for realøkonomien« og »et nøgleområde, der former Kinas internationale konkurrencefordel«, og der fastsættes en række mål og arbejdsmetoder, som vil være drivkraften bag udviklingen af stålsektoren i perioden 2021-2025, såsom teknologisk opgradering, forbedring af sektorens struktur (ikke mindst gennem yderligere virksomhedskoncentrationer) eller digital omstilling ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Se gruppens websted, som findes på: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (tilgået den 7. september 2022).

⁽²⁴⁾ Se virksomhedens websted, som findes på: <https://www.baosteel.com/about/manager> (tilgået den 7. september 2022).

⁽²⁵⁾ Shandong Gold Group formidler, lærer og gennemfører ånden fra det kinesiske kommunistpartis 20. nationalkongres (originaltekst på kinesisk), presseartikel på China Gold News' websted: https://www.gold.org.cn/ky1227/kydj/202210/t20221028_193328.html (tilgået den 17. november 2022).

⁽²⁶⁾ Rapporten, del III, kapitel 14, s. 346 ff.

⁽²⁷⁾ Se den 14. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale økonomiske og sociale udvikling og langsigtede mål for 2035, del III, artikel VIII, tilgængelig på: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/> (tilgået den 28. oktober 2022).

⁽²⁸⁾ Se navnlig afsnit I og II i planen.

- (46) Den 14. femårsplan for udvikling af råmaterialeindustrien indeholder også en række specifikke mål for udviklingen af stålsektoren. Dokumentets afsnit IV, punkt 3, indeholder følgende bestemmelser: »Optimering af organisationsstrukturen: gøre førende virksomheder større og stærkere. Tilslutte sig kombinationen af markedslederskab og regeringsfremme, fjerne hindringer for tværregionale fusioner og omstruktureringer, fjerne restriktioner såsom markedssegmentering og regionale blokader, koordinere og løse store problemer i forbindelse med virksomheders tværregionale fusioner og omstruktureringer, støtte virksomheder til at fremskynde tværregionale fusioner og omstruktureringer og på tværs af ejerskab samt øge industriens koncentrationsniveau og udvikle internationale forretninger. Inden for ..., stålindustrien, ... og andre industrier, udvikle en gruppe af førende virksomheder i industrikæden med økologisk lederskab og central konkurrenceevne«.
- (47) Ovennævnte femårsplaner på centralt plan afspejles i de regionale og/eller kommunale femårsplaner eller gennemførelsesplanerne til disse planer. Eksempelvis indeholder Henans gennemførelsesplan for omstillingen og opgraderingen af stålindustrien under den 14. femårsplan bestemmelserne vedrørende: punkt 2, stk. 1: streng kontrol af den samlede produktionskapacitet punkt 2, stk. 2: fremskyndelse og fremme af fusioner og overtagelser punkt 2, stk. 3: opførelse af karakteristiske stålproduktionsbaser ⁽²⁹⁾.
- (48) Ud over den 14. femårsplan er stålindustrien også reguleret strengt i andre politikdokumenter. Eksempelvis udsendte Hebei, den største stålproducerende provins i Kina, en treårig handlingsplan for klyngeudvikling i stålindustrikæden 2020-2022 (gældende i UP). Dette dokument regulerer stålindustrien på følgende måde: »Følge den strukturelle tilpasning og fremhæve produktdiversificering. Uforbeholdent fremme den strukturelle tilpasning og optimering af opbygningen af jern- og stålindustrien, fremme den fælles omorganisering, omstilling og opgradering af virksomheder og i vid udstrækning fremme udviklingen af jern- og stålindustrien mod store virksomheder, modernisering af teknisk udstyr, diversificering af produktionsprocesser og produkter i efterfølgende produktionsled.« I planen fastsættes der desuden specifikke mål for stålvirksomheders struktur i provinsen: »Støt fremme udviklingen af grupper. Fremskynde reformen af blandet ejerskab i statsejede virksomheder, fokusere på at fremme tværregional fusion og omstrukturering af private jern- og stålvirksomheder, og stræbe efter at oprette 1-2 store grupper i verdensklasse, 3-5 store grupper som grundpiller med indflydelse på hjemmemarkedet og 8-10 nye, exceptionelle og specifikke virksomhedsgrupper«.
- (49) Endelig omfatter planen statsstøtte til forbedring af den globale konkurrenceevne for stålvirksomhederne beliggende i Hebei: »Sikre en relevant og diversificeret udvikling. Støtte jern- og stålvirksomheder i at udvikle strategiske vækstindustrier, som f.eks. den nye generation af informationsteknologi, avanceret udstyr og nye materialer og fremskynde udviklingen af moderne serviceindustrier såsom moderne logistik, finansielle tjenesteydelser, e-handel osv. Tilskynde kvalificerede jern- og stålvirksomheder til at udvikle sig i retning af dyb forarbejdning, f.eks. biler og mekaniske dele, stålwirer, svejseelektroder af stålstreng osv. Styrke det internationale samarbejde om produktionskapacitet, tilskynde jern- og stålvirksomheder til at deltage i fusioner og omstrukturering af udenlandske jern- og stålvirksomheder gennem flere kanaler samt vejlede konkurrencedygtige jern- og stålvirksomheder i provinsen i at investere og bygge fabrikker i udlandet ⁽³⁰⁾«.

⁽²⁹⁾ Bestemmelserne i dette afsnit er meget detaljerede og fastsætter strenge mål for fremtiden: »For jern- og stålvirksomheder, der planlægger at flytte eller renovere forskellige steder, bør regeringerne på de steder, hvor de flytter til og fra, styrke kommunikationen og koordineringen og overføre relevante indikatorer for energi- og kulforbrug gennem markedet for handel med energibrugsretigheder for at opnå et samarbejde, som er til fordel for begge parter, og sikre projektets gnidningsløse og velordnede fremgang. Bygge 6 karakteristiske stålproduktionsbaser i Anyang, Jiyuan, Pingdingshan, Xinyang, Shangqiu, Zhoukou osv. og forbedre industriens størrelse, intensivering, specialisering og kendetegn. Blandt disse vil det, senest i 2025, blive kontrolleret, at produktionskapaciteten for råjern i Anyang City forbliver under 14 mio. ton, og det vil blive kontrolleret, at produktionskapaciteten for råstål forbliver inden for 15 mio. ton, og der vil blive opført et produktionscenter med en kapacitet på 8,5 mio. ton specialstål af høj kvalitet i Anyang-basen af Anyang Iron and Steel Group Co., Ltd.; støtte Henan Jiyuan Iron and Steel (Group) Co., Ltd. til at opbygge et produktionsgrundlag for stænger og tråd af specialstål af fremragende kvalitet og et regionalt forarbejdningsscenter, at yde støtte til Angang Group Xinyang Iron and Steel Co., Ltd., Minyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. og Henan Angang Zhoukou Iron and Steel Co., Ltd. til at opføre regionale jern- og stålkomplekser.«

⁽³⁰⁾ Jf. henholdsvis punkt 2, 8 og 16 i Hebei-provinsens treårige handlingsplan for klyngeudvikling i stålindustriens kæde 2020-2022.

- (50) I det vejledende katalog over omstrukturering af industrien (udgaven fra 2019) ⁽³¹⁾ opføres stål som en tilskyndet industri.
- (51) Kort sagt har GOC indført foranstaltninger, der skal tilskynde aktørerne til at opfylde de offentlige politikmål-sætninger om at støtte tilskyndede industrier, herunder produktionen af de vigtigste råmaterialer, der anvendes til produktion af den undersøgte vare. Sådanne foranstaltninger hindrer markedskræfterne i at fungere frit.
- (52) I den nuværende undersøgelse er der ikke fundet dokumentation for, at den diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelige håndhævelse af konkurs- og formueretten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led, i sektoren for tønder, der er nævnt i betragtning 33, ikke vil berøre producenterne af den undersøgte vare.
- (53) Sektoren for tønder påvirkes også af fordrejninger af lønomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led, som også nævnt i betragtning 33. Disse fordrejninger påvirker sektoren både direkte (ved produktion af den undersøgte vare eller de vigtigste inputmaterialer) og indirekte (ved adgang til inputmaterialer fra virksomheder, der er omfattet af det samme arbejdsystem i Kina) ⁽³²⁾.
- (54) Desuden blev der i forbindelse med den nuværende undersøgelse ikke fremlagt dokumentation for, at sektoren for den undersøgte vare ikke er berørt af statslig indgriben i det finansielle system, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led, som også nævnt i betragtning 33. De betydelige statslige indgreb i det finansielle system medfører derfor, at markedsvilkårene påvirkes i alvorlig grad på alle niveauer.
- (55) Endelig mindede Kommissionen om, at der er brug for en række inputmaterialer for at kunne producere den undersøgte vare. Når producenter af tønder køber/indgår aftale om disse input, er de priser, de betaler (og som registreres som deres omkostninger), tydeligvis påvirket af de samme systemiske fordrejninger, der er nævnt tidligere. Leverandører af input anvender f.eks. arbejdskraft, som er genstand for fordrejningerne. De kan låne penge, der er genstand for fordrejningerne i den finansielle sektor eller i forbindelse med kapitalallokering. De er desuden underlagt det planlægningssystem, der gælder for alle forvaltningsniveauer og sektorer.
- (56) Som følge heraf er det ikke kun salgspriserne på hjemmemarkedet for tønder, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jord, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse har været udsat for en betydelig statslig indgriben som beskrevet i del I og II i rapporten. De statslige indgreb, der er beskrevet i forbindelse med kapitalallokering, indrømmelse af jord, arbejdskraft, energi og råmaterialer, finder sted i hele Kina. Det betyder f.eks., at et inputmateriale, der i sig selv er produceret i Kina, ved at kombinere en række produktionsfaktorer, er udsat for væsentlige fordrejninger. Det samme gælder for inputmaterialet til inputmaterialet osv.
- (57) Hverken GOC eller de eksporterende producenter har fremlagt dokumentation eller argumenter for det modsatte i løbet af denne undersøgelse.
- (58) Kort sagt viste den tilgængelige dokumentation, at priserne eller omkostningerne for den undersøgte vare, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), hvilket fremgår af den faktiske eller mulige påvirkning fra et eller flere af de relevante forhold heri. På dette grundlag og i mangel af samarbejdsvilje fra GOC konkluderede Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet til at fastsætte den normale værdi i dette tilfælde. Kommissionen beregnede derfor den normale værdi udelukkende på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejlede ikkefordrejede priser eller referenceværdier, dvs. som i dette tilfælde var baseret på de tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som beskrevet i det følgende afsnit.

⁽³¹⁾ Vejledende katalog over omstrukturering af industrien (udgaven fra 2019) som godkendt ved dekret fra Folkerepublikken Kinas nationale udviklings- og reformkommission nr. 29 af 27. august 2019, findes på: <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf> (tilgået den 28. oktober 2022).

⁽³²⁾ Se gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 134-135, og gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 143-144.

3.2.1.1. Repræsentativt land

Generelle bemærkninger

- (59) Valget af det repræsentative land var baseret på følgende kriterier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a:
- Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Til dette formål anvendte Kommissionen lande med en bruttonationalindkomst pr. indbygger svarende til Kinas på grundlag af oplysninger fra Verdensbankens database ⁽³³⁾.
 - Produktion af den undersøgte vare i nævnte land.
 - Tilgængeligheden af relevante offentlige oplysninger i det repræsentative land.
 - Hvis der er mere end ét muligt repræsentativt land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til det land, der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse.
- (60) Som forklaret i betragtning 26 og 27 har Kommissionen udstedt to notater til sagsakterne om kilderne til fastsættelse af den normale værdi: det første notat om produktionsfaktorer af 20. juli 2022 og det andet notat om produktionsfaktorerne af 19. september 2022. Disse notater beskrev de kendsgerninger og beviser, der ligger til grund for de relevante kriterier. I det andet notat om produktionsfaktorer underrettede Kommissionen de interesserede parter om, at den havde til hensigt at anvende Brasilien som et egnet repræsentativt land i denne sag, hvis det bekræftes, at der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas og produktion af den undersøgte vare

- (61) I det første notat om produktionsfaktorer udpegede Kommissionen Brasilien, Mexico og Rusland som lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas ifølge Verdensbanken, dvs. at de alle klassificeres af Verdensbanken som »mellemindkomstlande i den øverste halvdel« på grundlag af bruttonationalindkomsten, og hvor det var kendt, at der foregik produktion af den undersøgte vare. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger vedrørende de udpegede lande i dette notat.
- (62) I det andet notat anførte Kommissionen, at for et af de lande, der blev identificeret som lande, hvor den undersøgte vare produceres, nemlig Mexico, indstillede producenten af tønder produktionen før undersøgelsesperioden, og der forelå ingen finansielle oplysninger efter 2017 i Orbis-databasen ⁽³⁴⁾. Mexico blev derfor ikke længere betragtet som et muligt repræsentativt land i forbindelse med denne undersøgelse.

Tilgængeligheden af relevante offentlige oplysninger i det repræsentative land

- (63) I det andet notat anførte Kommissionen, at den eneste producent af tønder i Rusland, der blev identificeret i det første notat, ikke havde en rimelig fortjeneste, hverken i 2021 eller i 2020.
- (64) I det andet notat anførte Kommissionen, at den kun rådede over oplysninger, der viste en rimelig fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), for én producent i Brasilien, nemlig KHS Industria de Maquinas LTDA, og kun for 2020. Der forelå endnu ingen opdaterede finansielle oplysninger for 2021.
- (65) I lyset af ovenstående betragtninger meddelte Kommissionen de interesserede parter via det andet notat, at den agtede at anvende Brasilien som et egnet repræsentativt land og virksomheden KHS Industria de Maquinas LTDA, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, med henblik på at indhente ikkefordrejede priser eller referenceværdier til beregningen af den normale værdi. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i at anvende Brasilien som repræsentativt land og KHS Industria de Maquinas LTDA som producent i det repræsentative land.

⁽³³⁾ World Bank Open Data — Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

⁽³⁴⁾ bvdinfo.com

- (66) Efter det andet notat blev der modtaget bemærkninger fra de to stikprøveudtagne eksporterende producenter, som fremførte følgende:
- a) Producenten KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien, der blev foreslået i det andet notat om kilderne til fastsættelse af den normale værdi, var ikke hensigtsmæssig, da den var specialiseret i teknisk design og produktion af genpåfyldnings- eller tilbehørsudstyr snarere end i produktion af tønder.
 - b) Forekomsten af markedsfordrejninger i Brasilien (antidumpingtold på fladvalsede produkter af rustfrit stål med oprindelse i Kina, eksportkvoter på fladvalsede produkter af rustfrit stål til USA og importtold på importen af fladvalsede produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Belgien, Finland, Sydafrika, Kina og Tyskland) gjorde det brasilianske marked for fladvalsede produkter af rustfrit stål (HS 721933) fordrejet, og værdien af denne vigtigste produktionsfaktor i Brasilien var derfor upålidelig.
 - c) Brasilien pålagde højere importtold end mange andre lande på de tre vigtigste råmaterialer (stål, ventilrør og cylindre). Det brasilianske hjemmemarked var således mere beskyttet end andre markeder.
 - d) En del af importen til Brasilien af de vigtigste produktionsfaktorer for tønder blev importeret fra Kina (37 % af de fladvalsede produkter af stål, 50 % af ventilrørene og 54 % af cylindrene), og dermed blev markedspriserne på disse produktionsfaktorer i Brasilien også påvirket af de fordrejende priser.
- (67) Som følge heraf hævdede parterne, at pålideligheden af markedsoplysningerne i Brasilien med henblik på at fastsætte en ikkefordrejet markedsværdi for disse produktionsfaktorer var tvivlsom.
- (68) De to stikprøveudtagne eksporterende producenter foreslog Malaysia som et egnet repræsentativt land, fordi landet havde et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, selv om der ikke var nogen producent af tønder i Malaysia.
- (69) Malaysia kunne imidlertid ikke betragtes som et potentielt repræsentativt land, da der, som parterne selv erkendte, ikke var nogen produktion af tønder i Malaysia.
- (70) Kommissionen gennemgik yderligere beviserne ⁽³⁵⁾ for sandsynlige markedsfordrejninger for fladvalsede produkter af rustfrit stål (HS 721933) i Brasilien. Forekomsten af antidumpingtold på markedet for fladvalsede produkter af rustfrit stål med oprindelse i Kina er ikke relevant, da import fra Kina udelukkes ved fastsættelsen af en referencepris for råmaterialet. Eksportkvoterne for fladvalsede produkter af rustfrit stål over for USA synes ikke at begrænse importen fra USA, da det stadig er den tredjestørste eksportør af denne vare til Brasilien (efter Kina og Indonesien). Desuden er priserne for importerede fladvalsede produkter af rustfrit stål til Brasilien fra USA lidt højere end priserne for importen fra de ti største importlande, undtagen Kina (henholdsvis 16,3 EUR/kg og 14,5 EUR/kg for fladvalsede produkter af rustfrit stål). I lyset af disse kendsgerninger afviste Kommissionen argumentet om, at det brasilianske marked for fladvalsede produkter af rustfrit stål (HS 721933) var fordrejet på grund af antidumpingtolden over for Kina og eksportkvoterne over for USA.
- (71) Med hensyn til importtoldniveauet for de tre vigtigste råmaterialer bemærkede Kommissionen, at de ikkefordrejede værdier, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi, tager hensyn til importafgifter, da de udgør en indikator for en pris på hjemmemarkedet i de mulige repræsentative lande. Derfor er en abstrakt sammenligning af de respektive importtoldniveauer for råmaterialerne i princippet ikke en relevant faktor med henblik på at sammenligne de repræsentative landes egnethed. Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at importafgiftsniveauet kun er et af de elementer, der gør det muligt at vurdere, hvorvidt et bestemt marked er åbent eller beskyttet, og parten fremlagde ingen anden specifik dokumentation for, at dette var tilfældet for Brasilien i forbindelse med de pågældende råmaterialer. Kommissionen afviste derfor dette argument.
- (72) Med hensyn til importen fra Kina af de vigtigste råmaterialer sammenlignede Kommissionen også Brasilien og Rusland, som er de to potentielle repræsentative lande, hvor produktionen af tønder blev bekræftet. Analysen af importoplysninger viste, at importen fra Kina til Rusland af den vigtigste produktionsfaktor, dvs. ruller af rustfrit stål (HS 721933), der udgør mere end 50 % af produktionsomkostningerne ved tønder, var højere end importen til

⁽³⁵⁾ https://www.globaltradealert.org/data_extraction.

Brasilien (60 % af ruller af rustfrit stål til Rusland blev importeret fra Kina, mens andelen for Brasilien var meget lavere (37 %)). Desuden var importen fra Kina til Rusland af ventilrør, der udgør mere end 20 % af produktionsomkostningerne ved tønder, også højere end importen til Brasilien (henholdsvis 68 % og 50 %). I betragtning af vægtningen af disse to vigtigste råmaterialer (ruller af rustfrit stål og ventilrør) i produktionsomkostningerne ved tønder ville disse forskelle i importmængden fra Kina alene underminere kvaliteten af oplysninger for ikkefordrejede værdier i Rusland mere end i Brasilien. På denne baggrund blev Rusland ikke anset for at være et egnet repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

- (73) Kommissionen gennemgik også dokumentationen vedrørende KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien og bekræftede, at virksomheden var specialiseret i teknisk design og produktion af påfyldningsteknologi og systemer til aftapning af øl i tønder og genpåfyldnings- og tilbehørsudstyr, snarere end i produktion af tønder. Den kunne derfor ikke længere anses for at være en producent af tønder.
- (74) Faktisk havde Kommissionen identificeret yderligere to producenter af tønder i det første notat. Ikke desto mindre kunne Kommissionen ikke finde passende finansielle data for nogen af de resterende identificerede producenter af tønder i Brasilien. I mangel af en passende reference til fastsættelse af rimelige SA&G-omkostninger og fortjeneste ved den undersøgte vare i Brasilien, som er det eneste resterende repræsentative land, hvor produktion af tønder og dermed tilgængeligheden af de vigtigste råmaterialer blev bekræftet, fandt Kommissionen foreløbigt, at data fra virksomheder i en sektor, der producerer en lignende vare, kunne være hensigtsmæssige under disse omstændigheder. Kommissionen ledte derfor efter data om producenter af varer, der svarede til tønder, dvs. varer, der var næsten ens for så vidt angår de anvendte råmaterialer, formen og formålet med den færdige vare. Undersøgelsen var baseret på NACE-koderne ⁽³⁶⁾. Oplysninger fra fem virksomheder med NACE-kode 2592 (let metalemballage), der producerer metaldåser, emballageprodukter og beholdere til fødevarerindustrien, var tilgængelige i Orbis-databasen ⁽³⁷⁾, og de produkter, der blev produceret af disse virksomheder, kunne betragtes som varer, der ligner tønder, med hensyn til de anvendte råmaterialer, formen og formålet med den færdige vare. Desuden blev de to stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina i Orbis-databasen også registreret under samme NACE-kode 2592 som producenter af metaldåser, emballageprodukter og beholdere til fødevarerindustrien. Endelig havde kun én af disse fem producenter af metaldåser, emballageprodukter og beholdere i Brasilien, nemlig Metalurgica Mococa SA ⁽³⁸⁾, finansielle oplysninger for undersøgelsesperioden.
- (75) På baggrund af analysen af de tilgængelige oplysninger besluttede Kommissionen at anvende Brasilien som det egnede repræsentative land i den foreløbige fase af undersøgelsen og anvende de finansielle oplysninger fra én virksomhed, Metalurgica Mococa SA, til den beregnede normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

Niveau af social og miljømæssig beskyttelse

- (76) Da det blev fastslået, at Brasilien var det eneste tilgængelige egnede repræsentative land på grundlag af alle de ovenstående elementer, var der ikke behov for at foretage en vurdering af niveauet af social og miljømæssig beskyttelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, sidste punktum.

Konklusion

- (77) På baggrund af ovenstående analyse opfyldte Brasilien de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, for at kunne betragtes som et egnet repræsentativt land.

⁽³⁶⁾ NACE-koden er den europæiske standardnomenklatur for produktive økonomiske aktiviteter. Følgende koder blev undersøgt: 2591 (metaltønder og lignende beholdere), 2592 (let metalemballage), 2599 (andre færdige metalprodukter), 2829 (maskiner til generelle formål), 2893 (maskiner til fødevarer-, drikkevarer- og tobaksforarbejdning).

⁽³⁷⁾ Orbis-databasen, leveret af Bureau Van Dijk (<https://orbis.bvdinfo.com>).

⁽³⁸⁾ <https://www.mococa.com>.

Kilder anvendt til fastsættelse af ikkefordrejede omkostninger

- (78) I det første notat anførte Kommissionen de produktionsfaktorer såsom materialer, energi og arbejdskraft, der blev anvendt i forbindelse med de eksporterende producenters produktion af den undersøgte vare, og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger og foreslå offentligt tilgængelige oplysninger om ikkefordrejede værdier for hver af de produktionsfaktorer, der er nævnt i notatet.
- (79) I det andet notat anførte Kommissionen efterfølgende, at den med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), ville anvende GTA-databasen (Global Trade Atlas) til at fastsætte ikkefordrejede omkostninger for de fleste produktionsfaktorer, herunder især råmaterialer. Desuden anførte Kommissionen, at den ville anvende Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) til at fastsætte ikkefordrejede arbejdskraftomkostninger ⁽³⁹⁾ og Global Electricity Prices' undersøgelser vedrørende elektricitetspriser ⁽⁴⁰⁾.
- (80) I det andet notat underrettede Kommissionen også de interesserede parter om, at på grund af nogle af råmaterialernes ubetydelige vægtning i de stikprøveudtagne eksporterende producenters samlede produktionsomkostninger blev disse ubetydelige faktorer samlet under betegnelsen »hjælpematerialer«. Kommissionen beregnede hjælpematerialernes procentsats af de samlede omkostninger ved råmaterialer og anvendte denne procentsats på de genberegnete omkostninger ved råmaterialer ved anvendelsen af de fastsatte ikkefordrejede referenceværdier i det egnede repræsentative land.

Ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier

3.2.1.2. Produktionsfaktorer

- (81) I lyset af alle de oplysninger, der er indgivet af de interesserede parter og indsamlet under krydstjek uden kontrolbesøg, er der identificeret følgende produktionsfaktorer og deres kilder med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a):

Tabel 1

Produktionsfaktorer for tønder

Produktionsfaktor	Varekode	Ikkefordrejet værdi
Råmaterialer		
Rulle af rustfrit stål	721933	16,73 CNY pr. kg
Ventilrør	84819090	387,18 CNY pr. kg
Cylinder	73269090	100,27 CNY pr. kg
Skrot	720421	8,86 CNY pr. kg
Arbejdskraft		
Lønninger i produktionssektoren	Ikke relevant	29,20 CNY pr. time
Energi		
Elektricitet	Ikke relevant	0,7475 CNY pr. kWh

Råmaterialer

- (82) Med henblik på at fastsætte ikkefordrejede priser på råmaterialer som leveret til en producents anlæg i et repræsentativt land anvendte Kommissionen som grundlag den vejede gennemsnitlige pris ved import til det repræsentative land som angivet i GTA, hvortil der blev lagt importafgifter og transportomkostninger. En importpris i det repræsentative land blev fastsat som et vejte gennemsnit af enhedspriserne ved import fra alle

⁽³⁹⁾ <https://ilostat.ilo.org/>.

⁽⁴⁰⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>.

tredjelande, undtagen Kina, og lande, der ikke er medlemmer af WTO, og som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ⁽⁴¹⁾. Kommissionen besluttede at udelukke importen fra Kina til det repræsentative land, da den i betragtning 58 konkluderede, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina på grund af forekomsten af væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Da der ikke foreligger dokumentation for, at de samme fordrejninger ikke på samme måde påvirker varer bestemt til eksport, antog Kommissionen, at de samme fordrejninger påvirkede eksportpriserne. Efter at have udelukket importen til det repræsentative land fra Kina og lande uden markedsøkonomi fandt Kommissionen, at importen af de vigtigste råmaterialer fra andre tredjelande forblev repræsentativ.

- (83) Efter det andet notat hævdede de stikprøveudtagne eksporterende producenter, at den rette HS-kode for ventilrør, som burde anvendes til at fastsætte den ikkefordrejede værdi af dette råmateriale, er HS 848180 og ikke HS 848190. De eksporterende producenter fremførte, at koden HS 848180 står for haner, ventiler og lignende apparater til rør, kedler, tanke, kar og lignende, mens kode HS 848190 henviser til dele dertil. De stikprøveudtagne eksportører hævdede, at et ventilrør er en slags ventil i sig selv snarere end en del af en ventil. Da måleenheden for denne kode er en enhed/en artikel i den brasilianske nomenklatur, afspejler den på passende vis reelt den måde, hvorpå dette materiale indkøbes og prissættes. Dette er desuden den kode, som leverandører af ventilrør også anvender, når de eksporterer fra Unionen. Koden HS 848180 er således den rette klassifikation for ventilrør.
- (84) Kommissionen præciserede, at HS-positionen 8481 bl.a. også omfatter »gasdrevne øludskænkingsenheder til udskænkingssteder, der hovedsagelig består af en eller flere håndbetjente haner, der forsynes med tryk fra kuldioxid, der føres ind i ølfaddene«. Ventilrøret på en tønde er udformet til at opretholde gastrykket (kuldioxid) inde i tøndens og til at skænke den karboniserede væske under samtidig sikring af en jævn aftapning. Denne funktion udføres primært af den mekanisme, der er indbygget i tøndeventilrørets krop og som indeholder en ventil (eller to ventiler afhængigt af modellen). Et ventilrør kan derfor betragtes som en del af de gasdrevne øludskænkingsenheder, der er omfattet af HS-position 8481, og bør tariferes under KN-kode 848190. Desuden indsendte en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter sin importdokumentation for ventilrør, hvori importen af ventilrør var angivet under HS 848190. Samlet set anførte halvdelen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, at koden HS 848190 skal anvendes for ventilrør. Parternes påstand om at anvende koden HS 848180 blev derfor afvist.
- (85) Oplysninger om import af ventilrør til Brasilien blev tariferet under de to relevante udvidede koder: 84819010 (dele til sprayventiler, apparater, der anvendes i badeværelser osv.) og 84819090 (dele til haner, andre apparater til kanalisering osv.). Koden 84819090 blev valgt, da ventilrør ikke var dele af sprayventiler.
- (86) For en række produktionsfaktorer udgjorde de faktiske omkostninger for de samarbejdsvillige eksporterende producenter hver for sig en ubetydelig andel af de samlede omkostninger ved råmaterialer i den nuværende undersøgelsesperiode. Da den værdi, der blev anvendt hertil, ikke havde nogen mærkbar indvirkning på beregningerne af dumpingmargenen, uanset den anvendte kilde, besluttede Kommissionen at medtage dem i omkostningerne til hjælpematerialer, jf. betragtning 80.
- (87) Med henblik på at fastsætte ikkefordrejede priser på råmaterialer som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, anvendte Kommissionen det repræsentative lands tilsvarende importafgifter.
- (88) Kommissionen angav den samarbejdsvillige eksporterende producents transportomkostninger ved levering af råmaterialer som en procentdel af de faktiske omkostninger ved sådanne råmaterialer og anvendte derefter den samme procentsats på de ikkefordrejede omkostninger ved de samme råmaterialer for at opnå de ikkefordrejede transportomkostninger. Kommissionen konstaterede i forbindelse med denne undersøgelse, at forholdet mellem den eksporterende producents råmaterialer og de indberettede transportomkostninger med rimelighed kan anvendes som indikator med henblik på at anslå de ikkefordrejede transportomkostninger ved råmaterialer, når de leveres til virksomhedens fabrik.

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).

Arbejdskraft

- (89) Kommissionen anvendte ILO's ⁽⁴²⁾ statistikker til at fastsætte lønningerne i Brasilien. ILO's statistikker indeholdt oplysninger om månedslønninger for ansatte i produktionssektoren og om det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge ⁽⁴³⁾ i Brasilien i 2021. Yderligere arbejdskraftrelaterede omkostninger, som afholdes af arbejdsgiveren og er baseret på offentligt tilgængelige kilder ⁽⁴⁴⁾, blev lagt til den månedlige løn.
- (90) Under krydstjekket uden kontrolbesøg hos en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter fandt Kommissionen ingen registrering af de faktiske arbejdstimer, kun standardarbejdstimer. Den eksporterende producent rapporterede, at de faktiske arbejdstimer i gennemsnit var 10 minutter mere før og efter vagten/arbejdsdagen for at kunne ankomme til og forlade produktionsfaciliteterne. Kommissionen forhøjede derfor standardarbejdstiden for denne stikprøveudtagne eksporterende producent med 20 minutter pr. vagt/dag.

Elektricitet

- (91) I det andet notat anførte Kommissionen, at den vil anvende Global Electricity Prices' undersøgelser til referenceværdien for elektricitet ⁽⁴⁵⁾. De stikprøveudtagne eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen burde anvende oplysninger fra EDP Brasil ⁽⁴⁶⁾, den største elleverandør på Brasiliens hjemmemarked, under hensyntagen til de forskellige takster i og uden for spidsbelastningsperioder og de relevante priser, der blev opkrævet for industrielle forbrugere, og som var pålidelig for referenceværdien for elektricitet.
- (92) Ministeriet for minedrift og energi i Brasilien (Ministério de Minas e Energia) offentliggør en årlig rapport om energisektoren i Brasilien ⁽⁴⁷⁾. Rapporten fra 2021 omfatter den gennemsnitlige eltakst ⁽⁴⁸⁾ fra alle større elleverandører, der anvendes for de industrielle brugere i Brasilien ⁽⁴⁹⁾. Kommissionen anså denne kilde for at være den mest pålidelige til at fastsætte referenceværdien for elektricitet, da den omfattede de gennemsnitlige takster, der blev anvendt af alle større elektricitetsleverandører i Brasilien, i modsætning til den datakilde, der blev foreslået af de eksporterende producenter, som kun henviste til én leverandør. Den anvendte derfor den gennemsnitlige eltakst for de industrielle brugere, som blev offentliggjort i rapporten fra ministeriet for minedrift og energi i Brasilien i 2021.

Indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjeneste

- (93) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal »den beregnede normale værdi indbefatte et ikkefordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste«. Desuden skal der fastsættes en værdi for de indirekte produktionsomkostninger til dækning af de omkostninger, som ikke indgår i de ovenfor nævnte produktionsfaktorer.
- (94) De samarbejdsvillige eksporterende producenters indirekte produktionsomkostninger blev udtrykt som en andel af de eksporterende producenters faktiske omkostninger ved produktion. Denne procentsats blev anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger.
- (95) Med henblik på at fastsætte et ikkefordrejet og rimeligt beløb for SG&A-omkostninger og fortjeneste baserede Kommissionen sig på de finansielle oplysninger fra Metalurgica Mococa SA i 2021, som blev udtrukket af Orbis-databasen.

⁽⁴²⁾ <https://ilostat.ilo.org/data/data-catalogue/>.

⁽⁴³⁾ Behørigt tilpasset lovbestemt tid, hvor der ikke udføres arbejde, så som ferie og nationale helligdage.

⁽⁴⁴⁾ <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee> ;

<https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost/> ; <https://bpc-partners.com/inss-brazilian-salaries-benefits/>.

⁽⁴⁵⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>.

⁽⁴⁶⁾ <https://www.edp.com.br/tarifas-vigentes/>.

⁽⁴⁷⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico>.

⁽⁴⁸⁾ Tidspunkt i og udenfor spidsbelastningsperioder og de forskellige ekstraomkostninger, der gælder i perioden.

⁽⁴⁹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico/informativo-gestao-setor-eletrico-ano-2021.pdf/view>.

Beregning

- (96) På grundlag af ovenstående beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype af fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (97) Først fastsatte Kommissionen de ikkefordrejede produktionsomkostninger. Kommissionen anvendte de ikkefordrejede enhedsomkostninger på de samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske forbrug af hver af de enkelte produktionsfaktorer. Disse forbrugstal, som de eksporterende producenter havde oplyst, blev verificeret i forbindelse med krydstjek uden kontrolbesøg. Kommissionen multiplicerede anvendelsesfaktorerne med de ikkefordrejede omkostninger pr. enhed, der blev observeret i det repræsentative land, jf. betragtning 82-88.
- (98) Efter at have fastsat de ikkefordrejede produktionsomkostninger anvendte Kommissionen de indirekte produktionsomkostninger, som angivet i betragtning 94.
- (99) På de produktionsomkostninger, der blev fastsat som beskrevet i foregående betragtning, anvendte Kommissionen Metalurgica Mococa SA's SA&G-omkostninger og fortjeneste i Brasilien. SA&G-omkostninger udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 8,5 %. Fortjenesten udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 24,4 %.
- (100) På dette grundlag beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype af fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

3.2.2. Eksportpris

- (101) En stikprøveudtaget eksporterende producent eksporterede direkte til uafhængige kunder i Unionen. Den anden eksporterede direkte til uafhængige kunder eller gennem en ikke forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed i Hongkong. I dette tilfælde blev varerne afsendt direkte fra den eksporterende producent til den uafhængige kunde i Unionen, mens fakturaen blev udstedt til handelsvirksomheden i Hongkong.
- (102) For eksportsalg af den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen var eksportprisen den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (103) For eksportsalget, der fandt sted gennem en ikke forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed i Hongkong, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den pris, hvortil den eksporterede vare første gang blev solgt til denne handelsvirksomhed. Selv om Kommissionen havde dokumentation (forsendelsesdokumenter osv.) for, at disse varer blev afsendt fra den eksporterende producent direkte til den uafhængige kunde i Unionen, kunne salgsprisen til slutkunden ikke fastsættes. Kommissionen henvendte sig til handelsvirksomheden i Hongkong, men denne virksomhed samarbejdede ikke. Den europæiske slutbruger, der købte de pågældende tønder, samarbejdede heller ikke i forbindelse med undersøgelsen. Salgsprisen til slutkunden i Unionen var derfor ikke tilgængelig i den foreløbige fase af undersøgelsen.

3.2.3. Sammenligning

- (104) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter af fabrik pr. varetype.
- (105) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt told, kredit- og bankomkostninger.

3.2.4. Dumpingmargener

- (106) For de samarbejdsvillige stikprøveudtagne eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

- (107) På dette grundlag fastsættes de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %

- (108) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margen blev derfor fastsat på grundlag af margenerne for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, idet der ses bort fra margenerne for de eksporterende producenter med ingen og ubetydelige dumpingmargener samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i grundforordningens artikel 18.
- (109) På dette grundlag udgør den midlertidige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, 72,1 %.
- (110) For alle andre eksporterende producenter i Kina beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters grad af samarbejdsvilje.
- (111) Kommissionen fandt, at samarbejdsniveauet i dette tilfælde var lavt, da de samarbejdsvillige eksporterende producenter kun tegnede sig for ca. 32 % af den anslåede samlede importmængde fra Kina i UP. For alle andre eksporterende producenter i Kina fandt Kommissionen det derfor hensigtsmæssigt at fastsætte dumpingmargenen på grundlag af den repræsentative varetype med den højeste margen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Den landsdækkende dumpingmargen for alle andre ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter blev derfor fastsat til 91,0 %.
- (112) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	72,1 %
Alle andre virksomheder	91,0 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (113) Ifølge de oplysninger, som er tilgængelige for Kommissionen, blev samme vare produceret af otte producenter i Unionen i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (114) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 1 926 200 tønder. Kommissionen fastsatte dette tal på grundlag af alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, som f.eks. klagerens besvarelse af det makroøkonomiske spørgeskema. Som anført i betragtning 7 tegnede de stikprøveudtagne EU-producenter sig for ca. 73 % af den anslåede samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. EU-forbruget

(115) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 2

EU-forbrug (enheder)

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperi- oden
Samlet EU-forbrug	3 477 583	2 554 726	1 861 260	1 192 884
Indeks	100	73	54	34

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter og toldstatistikker (jf. afsnit 4.3.1)

- (116) Kommissionen fastsatte EU-forbruget af tønder på grundlag af EU-erhvervsgrenens samlede salg i Unionen, plus den samlede import fra Kina. Metoden til fastsættelse af importen fra Kina er nærmere beskrevet i afsnit 4.3.1. Importen fra andre tredjelande til Unionen blev ikke taget i betragtning, da den blev anset for ubetydelig (jf. betragtning 119).
- (117) EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet, der blev indhentet fra klagerens spørgeskemabesvarelse, blev krydstjekket med oplysningerne fra de stikprøveudtagne EU-producenters spørgeskemabesvarelser.
- (118) Den pågældende vare importeres til Unionen under to KN-koder (ex 7310 10 00 og ex 7310 29 90) afhængigt af tøndens kapacitet. Tønder med en kapacitet på ≥ 50 liter, men ≤ 300 liter, henhører under KN-kode 7310 10 00, mens tønder med en kapacitet på < 50 liter henhører under KN-kode 7310 29 90. Disse to KN-koder omfatter også en bred vifte af andre varer end den undersøgte vare (f.eks. dåser, blikbeholdere, fodertrug til husdyr, spande, ildslukkere, cylinderbeholdere, beholdere og tanke til forskellige formål, vandflasker, ståltønder osv.), og det var derfor ikke muligt at fastsætte importen på grundlag af KN-koder alene.
- (119) For så vidt angår importen fra andre tredjelande blev det hævdet i klagen, at EU-markedet hovedsagelig forsynes med tønder fra EU-producenter og eksportører fra Kina. Kommissionens undersøgelse af oplysninger om leverandører, der blev fremlagt af de tre største brugere (jf. betragtning 130) viste, at der ikke findes andre leverandører på markedet. Kommissionen konkluderede derfor, at eventuel import til Unionen fra andre tredjelande er ubetydelig og ikke ville have nogen mærkbar indvirkning på EU-forbruget.
- (120) EU-forbruget faldt med 66 % i den betragtede periode. Efter det første fald på 27 % i 2019 fulgte et mere udtalt fald i 2020 og i UP (2021). Dette fald faldt sammen med de år, hvor Unionen blev hårdest ramt af covid-19-pandemien, og kan tilskrives de deraf følgende såkaldte nedlukninger, nemlig foranstaltninger indført af regeringerne i hele Unionen for at bekæmpe covid-19-pandemien.
- (121) Covid-19-foranstaltningerne påvirkede især hoteller, restauranter og caféer (»hotel- og restaurationssektoren«). Hotel- og restaurationssektoren køber øl og andre drikkevarer fra brugere, der som oftest er bryggerier. Øllet leveres til dem i tønder, der fastgøres til aftapningsanlæg, hvorigennem drikkevaren skænkes i glas og serveres til hotel- og restaurationssektorens kunder.
- (122) I 2020 og UP var langt størstedelen af hotel- og restaurationssektorens medlemmer i Unionen forpligtet til enten at afkorte deres arbejdstider og/eller begrænse deres kapacitet eller forblive fuldstændig lukket i længere perioder i henhold til de statslige foranstaltninger, der blev indført for at bekæmpe spredningen af covid-19-pandemien. Et sådant fald i hotel- og restaurationssektorens aktiviteter og dermed et fald i efterspørgslen efter fadøl havde den logiske konsekvens, at der skete et fald i brugernes efterspørgsel efter de tønder, som de anvender til levering af øl til deres kunder i hotel- og restaurationssektoren.

4.3. Import fra det pågældende land

4.3.1. Metode anvendt til at opgøre importen fra det pågældende land

- (123) I klagen fremlagde klageren en metode til fastsættelse af importen fra det pågældende land. Denne metode byggede på klagerens kendskab til markedet og anslog en betydelig stigning i importen til Unionen på 188 % i den betragtede periode, jf. tabel 3 nedenfor.

Tabel 3

Salg af kinesiske tønder i Unionen — Klagerens skøn (enheder)

	2018	2019	2020	UP
Via udbud	107 148	482 315	898 664	630 438
Via distributører	182 000	198 000	118 000	202 000
I alt	289 148	680 315	1 016 664	832 438
Indeks	100	235	352	288

Kilde: Afsnit 201 i klagen

- (124) Som forklaret i punkt 193-203 i klagen bestod ovennævnte metode af tre hovedelementer. For det første sammenlagde klageren de efterspurgte mængder af tønder i alle de udbudsprocedurer (opført som »udbud« i klagen), der blev afholdt af de fem største brugere, dvs. de største bryggerigrupper på EU-markedet: AB InBev, Asahi CEE, Carlsberg, Heineken og Molson Coors (»de største brugere«). For det andet modregnede klageren deres eget salg, som de havde opnået i henhold til de bud, de havde afgivet på disse udbud, idet man antog, at resten af det samlede parti, der blev anmodet om i hvert udbud, blev vundet og leveret af producenter fra Kina. Endelig tilføjede klageren de mængder, der blev importeret af importører/forhandlere, anslået på baggrund af klagerens markedskendskab.
- (125) Undersøgelsen har vist, at de mængder tønder, som de største brugere reelt købte efter et udbud, sjældent svarer til de mængder, der oprindeligt blev efterspurgt via dette udbud. Selv om forholdet varierer fra udbud til udbud og mellem de største brugere, købte de største brugere i gennemsnit mindre end 60 % af de mængder, der oprindeligt blev efterspurgt gennem udbuddene i den betragtede periode. Dette skyldes den særlige måde, hvorpå dette marked fungerer, hvilket navnlig er forbundet med brugernes metoder og opfølgning på udbuddene, som forklaret i afsnit 5.1, hvorved brugerne ikke var kontraktligt forpligtet til at købe de mængder, der faktisk blev efterspurgt i udbuddet.
- (126) Kommissionen forsøgte derfor at kontrollere, om klagens skøn over importen af den pågældende vare til Unionen var nøjagtigt, og, hvis dette ikke var tilfældet, at anslå importmængderne på en mere nøjagtig måde. Med henblik herpå anmodede den toldmyndighederne i seks EU-medlemsstater med den største import af de ovennævnte to KN-koder i den betragtede periode om oplysninger for alle forsendelser under de to KN-koder, enten fra Kina eller fra hele verden. Der var tale om: Belgien, Tjekkiet, Frankrig, Tyskland, Nederlandene og Polen. Belgien, Frankrig, Tyskland og Nederlandene var blandt de fem lande med den største import i begge kategorier, mens Polen var blandt de fem medlemsstater med den største importmængde fra Kina og Tjekkiet havde den største importmængde, når man ser på importen fra resten af verden. Disse seks medlemsstater tegnede sig tilsammen for 73 % af EU's import fra Kina og 66 % af den globale import i den betragtede periode.
- (127) Kommissionen analyserede de modtagne oplysninger og beregnede på grundlag af beskrivelsen af hver forsendelse det laveste og det højeste tal for, hvad der med rimelighed kunne betragtes som import af den pågældende vare til de seks medlemsstater. Navnlig blev de forsendelser, der blev beskrevet som »(ø)tønder«, samlet for at beregne det laveste tal, mens de forsendelser, der havde en beskrivelse i overensstemmelse med egenskaber for tønder, blev samlet for at beregne det højeste tal. I denne forbindelse blev der set bort fra forsendelser, der blev beskrevet som noget andet, såsom fodertrug, spande, gastanke, kedler, dåser, blikbeholdere osv., eller forsendelser som var

uforenelige med karakteristika for tønder. I de fleste tilfælde ville toldmyndighederne ikke registrere enhederne (antal tønder) i hver forsendelse, men kun vægten af en sådan forsendelse. I disse tilfælde ville Kommissionen basere sig på omregningssatsen på 1 tønde = 10 kg ⁽⁵⁰⁾ for at beregne antallet af tønder. De deraf følgende højeste og laveste tal for hvert år blev derefter justeret med faktoren 0,73, dvs. den procentdel, som de seks medlemsstater udgør af den samlede EU-import af de to KN-koder fra Kina, for at beregne det samlede tal for importmængderne af tønder fra Kina til Unionen. Resultaterne af denne analyse fremgår af tabel 4 nedenfor.

Tabel 4

Import til Unionen på grundlag af detaljerede toldoplysninger

Antal tønder	2018	2019	2020	UP
Import af tønder — laveste tal	217 744	254 996	139 684	136 638
Indeks	100	117	64	63
Import af tønder — højeste tal	602 010 ⁽⁵¹⁾	430 208	381 958	370 107
Indeks	100	77	68	66

Kilde: Detaljerede transaktionsdata fra toldmyndighederne i Belgien, Tjekkiet, Frankrig, Tyskland, Nederlandene og Polen, justeret med faktoren 0,73.

- (128) Ovenstående tal bekræftede, at den metode, der blev anvendt i klagen, ikke var den mest hensigtsmæssige til at opføre importen af den pågældende vare til Unionen.
- (129) Desuden henvendte Kommissionen sig til de resterende fire samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, for at anmode om deres salgsoplysninger for hele den betragtede periode. De fremlagde alle de ønskede uverificerede oplysninger, som blev aggregeret med de verificerede salgsmængder, som de to stikprøveudtagne eksporterende producenter havde angivet i deres spørgeskemabesvarelser, hvilket resulterede i de importmængder, der er sammenfattet i tabel 5 nedenfor.

Tabel 5

Samlet eksportmængde angivet af stikprøveudtagne eksporterende producenter og samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven

Antal tønder	2018	2019	2020	2021
Samlet eksportmængde angivet af stikprøveudtagne eksporterende producenter og eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	[600 000-675 000]	[350 000-425 000]	[200 000-275 000]	[100 000-175 000]
Indeks	100	58	36	20

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudtagne eksporterende producenter og uverificerede oplysninger fra samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina, der ikke indgik i stikprøven.

⁽⁵⁰⁾ Da den eneste tilgængelige mængdeenhed i Comext og Kommissionens overvågningsdatabaser er vægt, er omregningen af mængder fra ton/kg til enheder (antal tønder) i løbet af hele undersøgelsen foretaget med formlen 1 tønde = 10 kg, når disse databaser anvendes. Dette var den omregningssats, der blev anvendt i klagen, og Kommissionens yderligere analyse bekræftede, at 10 kg omtrent er gennemsnitsvægten for en tønde på markedet.

⁽⁵¹⁾ Det højeste tal for 2018 afviger fra værdien i notatet til sagen fra den 2. september 2022. Dette skyldes den skrivefejl, der blev konstateret ved aggregering af oplysninger fra toldmyndighederne, og som efterfølgende blev rettet.

- (130) I betragtning af uoverensstemmelserne i de tilgængelige oplysninger offentliggjorde Kommissionen den 2. september 2022 et notat til sagen med angivelse af de indsamlede importmængder i henhold til tabel 4 og 5 samt de underliggende forskellige metoder og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen henvendte sig også til de største brugere, på trods af deres oprindelige manglende samarbejdsvilje, og anmodede om oplysninger om deres leverandører og indkøbsmængder for at forsøge at validere de tal, som den havde modtaget fra de eksporterende producenter i tabel 5. Kun tre ud af fem af de største brugere indsendte de efterspurgte oplysninger (se nærmere i betragtning 136). De eneste bemærkninger til notatet blev indgivet af klageren den 12. september 2022.
- (131) Klagerens første påstand var, at der i skønnet over importen i tabel 4 på grundlag af analysen af toldoplysninger stadig manglede en andel af importen fra Kina. Den henviste f.eks. til, at der manglede importstatistikker for andre medlemsstater, der var vigtige for forbruget af øl og tønder, såsom Rumænien og Spanien, hvorved de samlede tal blev undervurderet.
- (132) For det andet hævdede klageren, at tallene fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i tabel 5 ikke fuldt ud afspejlede de mængder, der blev importeret til Unionen i den betragtede periode, på grund af de eksporterende producenters begrænsede samarbejdsvilje. Klageren hævdede i sit indlæg, at de eksporterende producenters samarbejdsgrad kun var på 28 %.
- (133) For det tredje hævdede klageren, at de oplysninger om forbruget, som var indhentet fra de tre største brugere, kun gav et delvist billede af Unionens forbrug af tønder, fordi de små og mellemstore bryggerier ikke blev taget i betragtning, og fordi brugerne kun samarbejdede i begrænset omfang.
- (134) Kommissionen overvejede nøje alle disse bemærkninger fra klageren. Med hensyn til den første påstand gælder det, at selv om justeringen af importstatistikkerne for de seks medlemsstater med faktoren 0,73, jf. betragtning 127, blev anvendt til at bestemme den resterende import fra de øvrige medlemsstater, kan det ikke på nuværende tidspunkt udelukkes, at de faktiske importmængder til andre medlemsstater, såsom Rumænien og Spanien, er undervurderet.
- (135) Hvad angår den anden påstand, har undersøgelsen, som forklaret i betragtning 111, foreløbigt vist, at samarbejdsniveauet er lavt, og at de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegner sig for 32 % af importen af tønder fra Kina i UP. I denne fase af undersøgelsen kan det derfor ikke udelukkes, at der ud over de samarbejdsvillige eksportører findes andre eksporterende producenter eller eksportører i Kina, der har solgt til Unionen i hele den betragtede periode.
- (136) Med hensyn til den tredje påstand og brugernes meget begrænsede samarbejdsvilje bemærkede Kommissionen, at ud af de fem største brugere, som tegner sig for ca. 50 % af brugermarkedet, fremlagde kun tre brugere (AB InBev, Asahi og Molson Coors) de ønskede oplysninger. Desuden købte kun én af disse tre brugere (AB InBev) tønder fra kinesiske leverandører. Som det desuden er anført i afsnit 5.1, samarbejdede de resterende 50 % af brugermarkedet, der hovedsagelig består af mindre bryggerier, ikke i forbindelse med undersøgelsen.
- (137) I lyset af disse bemærkninger og betragtninger bemærkede Kommissionen endvidere, at de indkøbte mængder, som blev indberettet af den eneste samarbejdsvillige bruger, der køber tønder fra Kina, lå et godt stykke under det EU-salg, som de tilsvarende eksporterende producenter havde indberettet. Desuden fandt Kommissionen, at der var andre eksporterende producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og at tallene fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, ikke blev verificeret, da disse producenter ikke indgik i stikprøven.
- (138) I lyset af alle disse elementer og navnlig modstridende oplysninger fra brugerne og den meget begrænsede samarbejdsvilje fra de eksporterende producenters og brugernes side, hvis oplysninger om indkøb ville være afgørende for at kunne dobbelttjekke de samarbejdsvillige eksporterende producenters indberettede mængder, var Kommissionen foreløbig af den opfattelse, at den mest hensigtsmæssige metode til kvantificering af importen måtte baseres på de officielle importstatistikker i tabel 4. I betragtning af de bemærkninger, som erhvervsgrenen fremsatte om, at selv det højeste tal for de statistikbaserede oplysninger sandsynligvis var undervurderet, var Kommissionen foreløbig af den opfattelse, at de højeste tal, indhentet fra statistikkerne, var de mest hensigtsmæssige til at beregne importniveauet i denne foreløbige fase.

- (139) Med henblik på at opnå yderligere sikkerhed for, at denne metode er hensigtsmæssig, undersøgte Kommissionen efterfølgende statistikkerne over importen af tønder på Taric-kodeniveau, som var tilgængelige fra indledningen af denne undersøgelse i overvågningsdatabasen, for at se, hvor stor en andel importen af tønder udgør af den samlede import af varer under begge relevante KN-koder. Den gennemsnitlige andel af importen af varer på Taric-kodeniveau (dvs. importen af tønder) af importen af alle varer på de relevante KN-koders niveau for perioden den fra 13. maj 2022 til den 6. december 2022 svarede overens med den gennemsnitlige andel af importen af tønder under de KN-koder, som Kommissionen fastsatte for den betragtede periode.
- (140) For yderligere at kontrollere, om denne metode er hensigtsmæssig, agter Kommissionen igen at kontakte de største importører, der er identificeret i klagen, med henblik på yderligere at forbedre sin vurdering af importmængderne i den betragtede periode. Kommissionen vil også forsøge at indsamle flere oplysninger om de små bryggerier efter den foreløbige fase.
- (141) Desuden agter Kommissionen at indsamle oplysninger for perioden efter indledningen af undersøgelsen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i og uden for stikprøven for at afstemme dem med de mere præcise officielle importstatistikker, der er tilgængelige for perioden efter indledningen af undersøgelsen. Kommissionen har også til hensigt at verificere importoplysningerne for de samarbejdsvillige producenter, der ikke indgik i stikprøven, og anmode de rumænske og spanske toldmyndigheder om detaljerede toldoplysninger vedrørende de relevante KN-koder med henblik på yderligere at finjustere de faktiske importoplysninger.

4.3.2. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

- (142) Som forklaret i afsnit 4.3.1 fastsatte Kommissionen importmængden på grundlag af officielle toldstatistikker fra medlemsstaterne. Markedsandelen for importen blev fastsat som en andel af den samlede indberettede import fra Kina af det samlede EU-forbrug (jf. afsnit 4.2).
- (143) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 6

Importmængde (enheder) og markedsandel

	2018	2019	2020	UP
Importmængde fra det pågældende land (enheder)	602 010	430 208	381 958	370 107
Indeks	100	71	63	61
Markedsandel (%)	17	17	21	31
Indeks	100	97	119	179

Kilde: Toldstatistikker fra medlemsstaterne justeret som forklaret i afsnit 4.3.1.

- (144) Som det fremgår af ovenstående tabel, faldt importmængden fra Kina med 39 % i den betragtede periode. Denne faldende importmængde fulgte den generelt faldende tendens i forbruget af tønder i den betragtede periode (jf. tabel 2), om end i mindre omfang, og under alle omstændigheder betydeligt mindre udtalt end EU-erhvervsgrenens faldende tendens i salget (jf. tabel 9).
- (145) Disse fald skal ses i sammenhæng med den fremherskende markedssituation i 2020 og UP, nemlig et betydeligt fald i efterspørgslen efter tønder under covid-19-pandemien. På et sådant vigende marked faldt importen af tønder med en betydeligt mindre margen end EU-erhvervsgrenens salg. Markedsandelen for importen fra Kina er således på grund af de lavere priser steget konstant i den betragtede periode (med 79 % i den betragtede periode). I UP var den kinesiske markedsandel ganske betydelig, nemlig 31 %.

4.3.3. Priser på importen fra det pågældende land: prisunderbud og pristryk

- (146) I lyset af vanskelighederne med at fastsætte enhedspriser på grundlag af officielle statistikker fastsatte Kommissionen importpriserne på grundlag af oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Prisunderbuddet for importen blev fastsat på grundlag af spørgeskemabesvarelsene fra de stikprøveudtagne EU-producenter og kinesiske eksporterende producenter.
- (147) De gennemsnitlige importpriser til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 7

Importpriser (EUR/enhed)

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperi- oden
Kina	43,13	37,34	38,40	43,62
Indeks	100	87	89	101

Kilde: Samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter.

- (148) Importpriserne fra Kina faldt med henholdsvis 13 % og 11 % i 2019 og 2020 og begyndte at stige igen i 2020 og undersøgelsesperioden og nåede igen op på niveauet fra 2018.
- (149) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og
 - de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for told og omkostninger efter importen.
- (150) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og med fradrag af prisnedslag og rabatter. Næsten hele salget fra både de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen fandt sted direkte til de endelige brugere (dvs. bryggerier), og derfor var salgskanalerne og handelsleddet de samme på begge sider. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters teoretiske omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste en vejede gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 11,9 % og 14 % på EU-markedet i forbindelse med importen fra det pågældende land.
- (151) Ud over prisunderbuddet var der også et betydeligt pristryk, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. På grund af det betydelige pristryk forårsaget af lavprisdumpingimporten fra kinesiske eksporterende producenter var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at hæve priserne i hele UP i takt med udviklingen i produktionsomkostningerne og med henblik på at opnå en rimelig fortjeneste.
- (152) Som det fremgår af tabel 11, faldt den gennemsnitlige EU-salgspris med næsten 10 % i den betragtede periode. Samtidig steg produktionsomkostningerne med 16 % i samme periode, og salgsprisen lå derfor betydeligt under produktionsomkostningerne. Særligt i 2020 og i undersøgelsesperioden steg produktionsomkostningerne betydeligt, mens prisen måtte holdes stabil på grund af pristrykket fra den kinesiske eksport. Tværtimod var prisniveauerne og den deraf følgende fortjeneste på eksportmarkeder, der ikke var påvirket af dumpingimporten, eller hvor der er indført foranstaltninger for at genoprette fair handel, i gennemsnit 22 % højere end EU-erhvervsgrenens salgspriser på EU-markedet (+ 29 % i UP) (jf. betragtning 196).

- (153) Denne situation havde en klar indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, jf. tabel 14. Efter en start på 12 % i 2018 faldt rentabiliteten kraftigt i resten af perioden, navnlig i 2020 og i UP.
- (154) Udviklingen i disse tre indikatorer viser klart, at erhvervsgrenen var udsat for et stærkt pristryk fra dumpingimporten fra Kina, hvilket tvang den til at sælge til meget lave priser, der lå under produktionsomkostningerne. Nærmere oplysninger om de særlige forhold, der gør sig gældende for markedssituationen, især med hensyn til det pristryk, som EU-erhvervsgrenen blev udsat for i salgsprocessen, er forklaret i afsnit 5.1. Dette forårsagede et klart pristryk for EU-erhvervsgrenen.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (155) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkning for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (156) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 7.
- (157) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i besvarelsen af makrospørgeskemaet fra klageren. Disse oplysninger vedrørte samtlige EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvareelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Oplysningerne vedrørte de stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (158) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.
- (159) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (160) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (enheder)	5 132 261	3 698 684	1 939 361	1 926 200
Indeks	100	72	38	38
Produktionskapacitet (måleenhed)	6 542 683	6 628 049	6 786 585	6 786 585
Indeks	100	101	104	104

Kapacitetsudnyttelse (%)	78	56	29	28
Indeks	100	71	36	36

Kilde: Makrospørgeskema fra klageren.

- (161) I den betragtede periode faldt produktionsmængden med 62 %. Produktionen fulgte nøje udsvinget i forbruget: et første fald i efterspørgslen i 2019 (med 23 %) og et yderligere og mere markant fald i efterspørgslen i 2020 og 2021 (covid-19-udbruddet).
- (162) Produktionskapaciteten steg med 4 % i den betragtede periode. Dette skyldes effektivitetsgevinster i procedurer og personaletildeling, som EU-erhvervsgrenen har foretaget på dens produktionslinjer i den betragtede periode.
- (163) De to ovennævnte tendenser (fald i produktionen, stigning i kapaciteten) resulterede i et betydeligt fald i kapacitetsudnyttelsen (– 64 %). Kapacitetsudnyttelsesgraden nåede i undersøgelsesperioden et meget lavt niveau (28 %).

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (164) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 9

Salgsmængde og markedsandel

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Salgsmængde på EU-markedet (enheder)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
Indeks	100	74	51	29
Markedsandel (%)	83	83	79	69
Indeks	100	101	96	83

Kilde: Makrospørgeskema fra klageren.

- (165) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet faldt støt (med 71 %) i den betragtede periode med en kraftigere tendens end udviklingen i forbruget.
- (166) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 83 % i 2018 til 69 % i UP, et fald på 14 procentpoint som følge af det betydelige pristryk fra den kinesiske import, som anført i afsnit 4.4.3.1, som konstant vandt markedsandele i den betragtede periode.

4.4.2.3. Vækst

- (167) Efterspørgslen efter og produktionen af tønder fulgte en faldende tendens i den betragtede periode. I forbindelse med det faldende forbrug mistede EU-erhvervsgrenen betydelige salgsmængder og markedsandele, og den opretholdt kun et begrænset salg på bekostning af sine salgspriser, som anført i afsnit 4.4.3.1.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(168) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Beskæftigelse og produktivitet

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Antal ansatte	960	822	538	481
Indeks	100	86	56	50
Produktivitet (enheder/ansat)	5 349	4 497	3 606	4 008
Indeks	100	84	67	75

Kilde: Makrospørgeskema fra klageren.

(169) Beskæftigelsen i sektoren fulgte samme tendens som produktionen og forbruget på EU-markedet og faldt drastisk med 50 % i den betragtede periode. I betragtning af ovenstående, i en situation hvor produktionen faldt med 62 % i den betragtede periode, faldt produktiviteten. Trods nedgangen i beskæftigelsen faldt den med 33 % i den betragtede periode, og den steg kun delvist i UP takket være en vis effektivitetsgevinst.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(170) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af priserne på importen fra det pågældende land.

(171) Dette er den første antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen oplysninger, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af mulig tidligere dumping.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(172) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Salgspriser i Unionen

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen — hele markedet (EUR/enhed)	56	55	51	51
Indeks	100	98	90	91
Enhedsproduktionsomkost- ninger (EUR/enhed)	55	59	63	64
Indeks	100	107	114	116

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter

- (173) Salgspriserne faldt med 2 % mellem 2018 og 2019, inden de faldt drastisk i 2020 med 8 % og forblev på det samme niveau i UP. Samlet set faldt EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser med 9 % i den betragtede periode.
- (174) I samme betragtede periode steg enhedsproduktionsomkostningerne med 16 %. Dette skyldtes hovedsagelig stigningen i de faste omkostninger, som fulgte faldet i produktionsmængden. For at imødegå dette lykkedes det EU-erhvervsgrenen i de år, der var berørt af covid-19-nedlukningerne, at reducere sine faste omkostninger med over 20 %. Til trods for dette var virkningen af den forholdsmæssigt højere forekomst af faste omkostninger i en periode med lav kapacitetsudnyttelse betydelig, da disse omkostningers andel af de samlede produktionsomkostninger steg fra 13 % i 2018 til 23 % i UP. I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens beskæftigelse, jf. tabel 10, og arbejdskraftomkostningerne som følge af afskedigelserne i covid-19-perioden, jf. afsnit 4.4.3.2.
- (175) Salgspriser og produktionsomkostninger fulgte en divergerende tendens. Som forklaret i afsnit 4.3.3 og 5.1 kunne EU-erhvervsgrenen ikke hæve sine priser til et bæredygtigt niveau for at dække de øgede produktionsomkostninger og den lave kapacitetsudnyttelse, da prisforhandlingerne på markedet i betydelig grad blev påvirket af dumpingimport til lave priser fra Kina.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (176) De stikprøveudtagne EU-producenters gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	48 510	45 157	50 218	52 988
Indeks	100	93	104	109

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (177) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat faldt i 2019 efterfulgt af en stigning i 2020 og i UP. Som det fremgår af tabel 10, faldt beskæftigelsen dog samtidig med 54 %.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (178) De stikprøveudtagne EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

Lagerbeholdninger

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Slutlagre (enheder)	308 350	210 370	157 417	128 525
Indeks	100	68	51	42
Slutlagre i procent af produktionen	6	6	8	7
Indeks	100	95	135	111

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (179) Lagerbeholdningerne faldt med 58 % i den betragtede periode. Dette hang sammen med faldet i produktion og salg. I den betragtede periode steg lagerbeholdningerne samlet set med 11 % af produktionen, da erhvervsgrenen var nødt til at opretholde et vist omfang af aktivitet og derfor ikke var i stand til at reducere produktionen i takt med faldet i salget. Da størstedelen af produktionen var baseret på ordrer og kundespecifikationer, er lagerbeholdninger under alle omstændigheder ikke en vigtig indikator for skade.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (180) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	12	5	– 18	– 9
<i>Indeks</i>	100	42	– 144	– 73
Likviditet (EUR)	26 413 388	17 979 438	– 4 762 380	– 2 257 500
<i>Indeks</i>	100	68	– 18	– 9
Investeringer (EUR)	11 655 450	5 408 642	2 536 354	1 220 214
<i>Indeks</i>	100	46	22	10
Investeringsafkast (%)	65	14	– 35	– 19
<i>Indeks</i>	100	21	– 54	– 29

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter

- (181) Kommissionen fastsatte de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.
- (182) I den betragtede periode faldt fortjenesten med 58 % i 2019, før den faldt kraftigt og blev til tocifrede tab i 2020. Der skete en delvis genopretning i 2021, men den forblev negativ. Samlet set faldt fortjenesten med – 173 % i den betragtede periode. I forbindelse med det pludselige fald i efterspørgslen på grund af covid-19-pandemien tvang den øgede konkurrence fra kinesisk lavpriseeksport, jf. afsnit 5.1, EU-erhvervsgrenen til at sænke sine priser i en periode med stigende produktionsomkostninger, jf. afsnit 4.4.3.1, hvilket førte til betydelige tab.
- (183) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten udviklede sig ligesom rentabiliteten: et drastisk fald i 2019-2020 efterfulgt af en delvis genopretning i UP, som dog stadig var negativ.
- (184) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Den udviklede sig lige som rentabiliteten: et drastisk fald på 129 % i den betragtede periode til de negative værdier.
- (185) Grundet faldet i rentabiliteten, likviditeten og investeringsafkastet blev de stikprøveudtagne EU-producenters evne til at rejse kapital alvorligt påvirket.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (186) De vigtigste makroindikatorer udviste en negativ tendens i den betragtede periode: EU-salgsmængden faldt med 71 %, produktionen med 62 % og beskæftigelsen med 50 %.
- (187) Der kan tegnes et lignende billede, hvad angår mikroindikatorerne. Rentabiliteten af salget i Unionen (fra + 12 % til – 9 %), salgspriserne (– 9 %) samt likviditeten (– 109 %) forværredes alle betydeligt.
- (188) På baggrund af et faldende forbrug som følge af covid-19 og mens EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger steg med 16 %, har importpriserne fra Kina konsekvent ligget betydeligt under EU-erhvervsgrenens priser og omkostninger siden 2018.
- (189) De kinesiske eksportørers importmængder faldt med 39 % i den betragtede periode. Samtidig var faldet i forbruget imidlertid langt mere udtalt (66 %). Som følge heraf øgede den kinesiske eksport sin markedsandel med 79 %, fra 17 % i 2018 til 31 % i UP, og dens priser underbød EU-erhvervsgrenens priser betydeligt i hele den betragtede periode. Underbudsmargen lå i gennemsnit på 13,1 % i UP, som fastsat i afsnit 4.3.3.
- (190) Den kinesiske lavprisdumpingimport forårsagede også et betydeligt pristryk for EU-erhvervsgrenen i betragtning af målprisunderbudsmargenerne, som varierede fra 52,9 % til 58,8 %. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve sine priser i takt med stigningen i produktionsomkostningerne og blev derfor tvunget til — i en situation, der er alvorlig for rentabiliteten — i det mindste delvist at bevare sin salgsmængde.
- (191) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen på dette tidspunkt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (192) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Disse faktorer var covid-19-pandemien, der påvirkede EU-forbruget og EU-erhvervsgrenens eksportresultater. Kommissionen sikrede sig, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra det pågældende land ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

5.1. Dumpingimportens følger

- (193) Importmængden fra Kina faldt med 39 % i den betragtede periode fra 602 010 enheder i 2018 til 370 107 enheder i 2021. I samme periode steg Kinas markedsandel imidlertid med 14 procentpoint og nåede op på 31 % i undersøgelsesperioden, hvilket EU-erhvervsgrenen skade, da den i samme periode havde et fald i salgsmængden på 71 %.
- (194) Desuden fandt denne import sted til priser, der var betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen havde ikke andet valg end at følge de lave priser, som de kinesiske producenter havde fastsat, for at bevare en minimumssalgsmængde i en periode med faldende forbrug og stigende produktionsomkostninger, jf. afsnit 4.4.3.1. Dette førte til et markant fald i rentabiliteten for alle stikprøveudtagne EU-producenter fra fortjeneste (på + 12 % i 2018) til store tab (– 9 % i 2021) og den deraf følgende forværring af andre finansielle indikatorer såsom investeringsafkast og likviditet. Som forklaret i afsnit 4.3.3 skyldtes dette pristryk tydeligvis adfærden hos de kinesiske eksporterende producenter, der tilbød tønder til dumpingpriser på EU-markedet.
- (195) På et betydeligt mindre marked faldt EU-erhvervsgrenens salg fra 2,8 mio. tønder i 2018 til 800 000 i UP. Uden at sænke sine priser ville EU-erhvervsgrenen have været i fare for at miste selv dette begrænsede salg, hvilket for nogle af EU-producenternes vedkommende ville have medført et fuldstændigt produktionsstop.

- (196) EU-eksporten, der er beskrevet i afsnit 5.2.2, viser, hvordan en normal situation ville se ud med hensyn til prisniveauer og deraf følgende fortjeneste på eksportmarkeder, der ikke er påvirket af dumpingimport, eller hvor der er indført foranstaltninger for at genoprette fair handel, f.eks. USA, det vigtigste eksportmarked for EU-producenterne, og hvor tønder med oprindelse i Kina har været genstand for antidumpingforanstaltninger siden 2019. I den betragtede periode var EU-erhvervsgrenens hjemtagelsespriser (inklusive transportrelaterede omkostninger og importafgifter) i gennemsnit 22 % højere end dens salgspriser på EU-markedet (+ 29 % i UP) og konstant højere end dens produktionsomkostninger, undtagen i 2020, som var det år, der var hårdest ramt af covid-19-pandemien. Disse priser er repræsentative for et marked, hvor fair handel er blevet genoprettet ved hjælp af antidumpingforanstaltninger over for importen fra Kina, og de er derfor en rimelig indikator for, hvilke priser der kunne have været på EU-markedet uden det pristryk, der er beskrevet i betragtning 197-209.
- (197) EU-markedet er hovedsageligt opdelt mellem to hovedkategorier af brugere for både EU-producenterne og de kinesiske eksporterende producenter, dvs. de små og mellemstore uafhængige bryggerier (som tegner sig for ca. 40 % af salget) og de store ølkonglomerater (som tegner sig for mere end 50 %).
- (198) Små og mellemstore uafhængige bryggerier køber som oftest tønder i overensstemmelse med deres behov på mellemlang og kort sigt. Bryggerierne kontakter flere producenter af tønder og anmoder om et tilbud på den ønskede mængde og en leveringstid. Dette er et meget vigtigt segment for EU-erhvervsgrenen, hvor den geografiske nærhed og leveringstiden kan udgøre en fordel. Dette brugersegment samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. Ikke desto mindre fremlagde EU-erhvervsgrenen dokumentation for, at den tabte flere ordrer til de kinesiske lavpristilbud i dette segment. Dette tvang EU-producenterne til at sænke deres priser betydeligt for at forblive konkurrencedygtige.
- (199) Den anden halvdel af markedet er kendetegnet ved tilstedeværelsen af de fem største brugere, der tegner sig for over 50 % af EU-erhvervsgrenens salg i Unionen (af disse fem menes de to største, AB InBev og Heineken, at have en samlet andel på ølmarkedet på over 50 %/60 %) og mindst 55 % af de to stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenters salg. EU-erhvervsgrenen viste, at disse brugere organiserede deres indkøb af tønder for det følgende år gennem en udbudsprocedure via private udbud. Med hensyn til salget til uafhængige bryggerier tvang udbudsproceduren også konkurrenterne til at minimere deres priser, og tilstedeværelsen af de kinesiske eksporterende producenter, der afgav bud til meget lave priser, tvang EU-erhvervsgrenen til at matche disse lave priser og forhindrede dem i at vælte deres omkostningsstigninger over på deres kunder.
- (200) Med hensyn til udbudsproceduren viste undersøgelsen, at denne blev gennemført af de største brugere på en usædvanlig måde. Udbudsbetingelserne var specifikke med hensyn til priser og maksimale efterspurgte mængder. Der var ingen kontraktlig forpligtelse for køberen til at købe den tilbudte mængde tønder, hvorimod leverandøren havde en kontraktlig forpligtelse til at levere den tilbudte mængde til den tilbudte pris. Faktisk svarede de reelt indkøbte mængder sjældent til de mængder, der oprindeligt blev efterspurgt i forbindelse med det pågældende udbud. Samtidig var vinderne af udbud (dvs. leverandørerne af tønder) forpligtet til at overholde de tilbudte leveringsmængder til en given pris, idet de eksempelvis ikke kunne tage hensyn til ændringer i produktionsomkostningerne.
- (201) I den betragtede periode afholdt de samarbejdsvillige brugere i gennemsnit syv udbud om året. De mængder, der i sidste ende blev købt på grundlag af disse udbud, varierer fra udbud til udbud og svarede i gennemsnit til mindre end 60 % af de mængder, der blev efterspurgt i udbuddet. Desuden anvendte brugerne den pris, der blev aftalt under udbudsproceduren, som udgangspunkt for eventuelle efterfølgende prisforhandlinger i forbindelse med spotsalg.
- (202) Udbudsproceduren, som foregik med røde, gule og grønne lys for at rådgive alle deltagere (herunder EU-producenter og kinesiske eksportører) om, hvor højt eller lavt deres tilbud var sammenlignet med de andre deltagere, blev anvendt som et redskab til at minimere priserne. Tilstedeværelsen af kinesiske eksportører med meget lave bud tvang EU-erhvervsgrenen til at sænke deres priser til ubæredygtige niveauer. EU-erhvervsgrenens priser for salg via udbud var i gennemsnit 10 % lavere end de øvrige salg i 2020 og UP, mens den kontrakt, der blev undertegnet ved afslutningen af udbudsproceduren, kun vedrørte potentielle indkøbsmængder uden sikkerhed for at modtage en ordre. Dette bekræftes af det betydelige underbud og målprisunderbud, der blev konstateret i undersøgelsen.

- (203) Desuden henviste AB InBev i sit indlæg af 20. juni 2022 til »de seneste priser fra leverandører af tønder [i Unionen], som [har] været konkurrencedygtige i forhold til kinesiske leverandørers priser« i UP og 2022. Dette bekræfter endvidere, at EU-producenterne i den betragtede periode har sænket deres priser i forhold til de foregående år for at forblive konkurrencedygtige i forhold til de kinesiske priser.
- (204) Et andet beslægtet kendetegn ved udbudsproceduren var, at der var et betydeligt salg, der i sidste ende blev afsluttet uden for de faktiske udbud ved disse efterfølgende prisforhandlinger på baggrund af det førømtalte »stoplyssystem«. Dette fremgår af de mængder, som EU-erhvervsgrenen solgte via udbud, og som var meget lave i hele den betragtede periode. Dette niveau faldt fra over 30 % af deres samlede salg i perioden 2019-2020 til under 16 % i undersøgelsesperioden. I praksis udnyttede brugerne denne usædvanlige udbudsprocedure og de kinesiske dumpingtilbud til lave priser til at presse EU-erhvervsgrenens priser ned på det kinesiske niveau og i sidste ende forhandle disse priser uden for udbuddets rammer.
- (205) Oplysningerne fra de samarbejdsvillige brugere viser, at de kinesiske eksporterende producenter i gennemsnit vandt 30 % af de mængder, der blev efterspurgt i udbud, i den betragtede periode. Dette er imidlertid et konservativt skøn, da det fremgår af de foreliggende oplysninger, at én af de største ikke samarbejdsvillige brugere (Heineken) tegnede sig for mindst 30 % af de mængder, der blev eksporteret af de to stikprøveudtagne kinesiske producenter i UP.
- (206) Som forklaret ovenfor gjorde det under alle omstændigheder ikke nogen forskel, om salg formelt blev afsluttet i henhold til et udbud eller ej, for så vidt angår virkningerne af de kinesiske dumpingpriser på EU-erhvervsgrenens priser og årsagssammenhængen mellem dette og den skadevoldende situation.
- (207) Som forklaret i afsnit 4.3.3 faldt de kinesiske priser i 2019 og 2020 i sammenligning med 2018 og steg igen i UP, men nåede kun op på niveauet fra 2018. I samme periode faldt EU-erhvervsgrenens priser med 9 %, mens produktionsomkostningerne steg med 16 %.
- (208) Pristrykket fra importen af tønder fra Kina inden for begge markedssegmenter betød, at EU-erhvervsgrenen for i det mindste delvist at opretholde sin markedsandel måtte sænke sine salgspriser på trods af stigningen i produktionsomkostningerne. Som følge heraf faldt rentabiliteten fra 12 % til – 9 % i den betragtede periode, og alle finansielle indikatorer forværredes.
- (209) I betragtning af det tidsmæssige sammenfald konkluderes det derfor, at forværringen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation faldt sammen med en betydelig tilstedeværelse af kinesisk import til meget lave priser. I en situation med et vigende marked og stigende produktionsomkostninger underbød de kinesiske priser konsekvent EU-erhvervsgrenens priser og trykkede prisniveauet på EU-markedet, hvilket skabte en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem de to.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Covid-19-pandemien og faldet i forbruget

- (210) Importen af tønder fra Kina til meget lave priser blev registreret fra 2018 og fremefter. I den betragtede periode var gennemsnitsprisen på importen fra Kina i gennemsnit 24 % lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser. Dette faldt sammen med et konstant fald i EU-erhvervsgrenens priser på trods af de stigende produktionsomkostninger. Det forhold, at faldet i forbruget blev yderligere forværret af covid-19-pandemien, svækkede ikke årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens skade. I løbet af perioden faldt forbruget med 66 % og EU-erhvervsgrenens salgsmængde med 71 %, mens den kinesiske eksport kun faldt med 39 %, hvorved dens markedsandel steg fra 17 % til 31 %. Som nævnt i betragtning 196 ville EU-erhvervsgrenen uden den kinesiske import og pristrykket, på grundlag af de markedspriser, der kan opnås på det amerikanske marked, have kunnet hæve sine priser til et mere bæredygtigt niveau og dække de øgede produktionsomkostninger.

- (211) Det betydelige fald i forbruget og kapacitetsudnyttelsen påvirkede i væsentlig grad EU-erhvervsgrenens resultater. Selv når EU-erhvervsgrenen formåede at sænke sine faste omkostninger betydeligt, steg dens andel af de samlede omkostninger til 23 %, som forklaret i afsnit 4.4.3.1. Samtidig lykkedes det også erhvervsgrenen at reducere andre strukturelle omkostninger, som f.eks. beskæftigelsen, i covid-19-perioden. Denne forvaltning af faste og andre strukturelle omkostninger i denne periode gjorde det muligt at minimere virkningen af sådanne omkostninger på erhvervsgrenens resultater, jf. ovenfor, men kunne kun delvis kompenseres på grund af det betydelige pristryk, som importen fra Kina forårsagede.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (212) De stikprøveudtagne EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 15

De stikprøveudtagne EU-producenters eksportresultater

	2018	2019	2020	Undersøgelsesperiode
Eksportmængde (enheder)	2 364 368	1 827 572	547 427	1 124 371
Indeks	100	77	23	48
Gennemsnitlig ab fabrik-pris (EUR/enhed)	66,04	62,18	58,86	63,05
Indeks	100	94	89	95
Gennemsnitlig hjemtagelsespris ⁽⁵²⁾ (EUR/enhed)	68,34	64,87	60,83	66,28
Indeks	100	95	89	97

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter

- (213) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens eksport med 52 %.
- (214) Mellem 2018 og 2020 viste EU-erhvervsgrenens eksportresultater en tendens, der i nogen grad lignede udviklingen i EU-erhvervsgrenens salgsmængder på EU-markedet. Både EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet og dens eksportsalg faldt i denne første del af den betragtede periode, som var mest påvirket af covid-19-pandemien. Mængden af eksportsalget faldt dog, i relative tal, mindre end salget til EU-markedet. Desuden begyndte EU-erhvervsgrenens eksportresultater tydeligt at stige igen, så snart covid-19-restriktionerne blev ophævet, og eksportsalgsmængderne blev mere end fordoblet fra 2020 til 2021. Desuden var EU-erhvervsgrenens eksportsalgspriser i hele den betragtede periode betydeligt højere end salgsprisen på EU-markedet og konstant højere end produktionsomkostningerne, undtagen i 2020, som er det år, der blev hårdest ramt af covid-19-pandemien, og som også dækker halvdelen af UP. På denne baggrund konkluderede Kommissionen, at det midlertidige fald i eksportresultaterne ikke bidrog til skaden, da eksportpriseniveauet var tilstrækkeligt til, at størstedelen af EU-erhvervsgrenens eksportsalg var rentabelt.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (215) De kinesiske eksportpriser var fra begyndelsen af den betragtede periode i 2018 betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser og omkostninger. Undersøgelsen viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på 13,1 %. Denne stigende tilstedeværelse på markedet til meget lave priser var til skade for EU-erhvervsgrenen, som

⁽⁵²⁾ Pris ab fabrik inkl. transportrelaterede omkostninger og gældende importtold på det amerikanske marked.

var tvunget til at sænke salgspriserne i den betragtede periode for i det mindste at opretholde et begrænset salg på markedet under og efter covid-19-pandemien. Dette førte til en negativ udvikling i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

- (216) Kommissionen skelnede mellem og undersøgte virkningerne af alle kendte faktorer for EU-erhvervsgrenens situation fra den skadevoldende virkning af dumpingimporten. Virkningen af covid-19-pandemien og det dermed forbundne fald i EU-forbruget og det globale forbrug af tønder indvirkede negativt på EU-erhvervsgrenens udvikling, men blev anset for at være en midlertidig faktor med begrænset indvirkning. EU-erhvervsgrenens situation forværredes allerede før covid-19-pandemien og blev fortsat forværret indtil udgangen af den betragtede periode.
- (217) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at dumpingimporten fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

- (218) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

6.1. Skadesmargen

- (219) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne opnå en målfortjeneste ved at sælge til en målpris, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2c, og 2d.
- (220) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: Rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det pågældende land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne fortjenstmargen bør ikke være lavere end 6 %.
- (221) De stikprøveudtagne EU-producenter foreslog i deres spørgeskemabesvarelser, at målfortjenesten burde fastsættes til mellem 12 % og 20 %, da dette efter deres opfattelse er det niveau, der er nødvendigt for at finansiere de fornødne investeringer i processer og varer samt for at sikre EU-erhvervsgrenens langsigtede levedygtighed. Erhvervsgrenen viste også, at dens gennemsnitlige rentabilitet i de år, hvor konkurrencevilkårene var normale, var på 15 %.
- (222) I lyset af denne dokumentation besluttede Kommissionen foreløbigt at anvende fortjenstmargenen på 12 %, hvilket er i den lave ende af de tal, der er beskrevet i foregående betragtning, og anvendte således en meget konservativ tilgang.
- (223) På baggrund af ovenstående blev fortjenstmargenen foreløbigt fastsat til 12 % i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 7, stk. 2c.
- (224) Med hensyn til niveauet for investeringer, forskning og udvikling (FoU) og innovation i den betragtede periode verificerede Kommissionen de fremlagte oplysninger og konkluderede, at forskellen mellem udgifter til investeringer, FoU og innovation under normale konkurrencevilkår, som fremlagt af EU-erhvervsgrenen og verificeret af Kommissionen, allerede var medtaget i målfortjenesten på 12 %.
- (225) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikkeskadevoldende pris for samme vare for EU-erhvervsgrenen ved at anvende ovennævnte målfortjenstmargen (jf. betragtning 223) på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden for hver enkelt varetype.

- (226) Kommissionen fastsatte derefter skadesmargenen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.
- (227) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« er defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen	Skadesmargen
Folkerepublikken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %	52,9 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	72,1 %	56,3 %
	Alle andre virksomheder	91,0 %	112,0 %

6.2. Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang

- (228) På baggrund af ovenstående vurdering bør den midlertidige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold
Folkerepublikken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	56,3 %
	Alle andre virksomheder	91,0 %

7. UNIONENS INTERESSER

- (229) Da Kommissionen havde besluttet at anvende grundforordningens artikel 7, stk. 2, blev det undersøgt, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping, jf. grundforordningens artikel 21. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (230) Der er otte virksomheder, der producerer tønder i Unionen. De beskæftiger direkte over 400 arbejdstagere (mere end 800 i 2018) i Østrig, Tjekkiet, Tyskland, Italien og Spanien.
- (231) Indførelsen af foranstaltninger vil gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at bevare sine markedsandele, øge kapacitetsudnyttelsen, øge priserne til et bæredygtigt niveau og forbedre rentabiliteten til et niveau, der kan forventes under normale konkurrencevilkår.

- (232) Manglende indførelse af foranstaltninger, vil sandsynligvis føre til en yderligere forværring af rentabiliteten, som allerede var negativ. Manglende indførelse af foranstaltninger kunne føre til lukning af produktionsanlæg og afskedigelser og dermed bringe EU-erhvervsgrenens levedygtighed i fare.
- (233) Kommissionen konkluderede derfor foreløbigt, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres midlertidige foranstaltninger.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandleres interesser

- (234) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør, der tegnede sig for 1,6 % af importmængden fra Kina, indsendte et stikprøveskema og besvarede spørgeskemaet. Den samarbejdsvillige importørs gennemsnitlige fortjeneste i undersøgelsesperioden var på 16 %.
- (235) Denne importør var imod indførelsen af foranstaltninger. Den hævdede, at indførelsen af foranstaltninger i lyset af de stigende priser på rustfrit stål og forsendelse ville have en yderligere negativ indvirkning på virksomhedens rentabilitet, hvilket ville føre til likvidation af virksomheden. Virksomheden understregede også, at den i de seneste år med egne indtægter har foretaget betydelige investeringer i forskning og udvikling med henblik på at udvikle nye intellektuelle ejendomsrettigheder samt investeringer i udvikling af nye løsninger inden for produktion af tønder, som kan være til gavn for brugere i Unionen, og at indførelsen af foranstaltninger kan bringe dette projekt til ophør.
- (236) Kommissionen konkluderede, at det er sandsynligt, at importøren kan vælte en del af antidumpingtolden over på de endelige brugere. Importørens gode fortjenestniveau mindsker også toldens indvirkning på importørens levedygtighed. Samlet set tyder det meget begrænsede samarbejde fra kun én importørs side i denne undersøgelse på, at foranstaltningerne ikke vil have en meget negativ indvirkning på importørerne generelt og derfor ikke vil opveje foranstaltningernes positive virkninger for EU-producenterne.
- (237) De forhandlere/tjenesteydere, der beskæftiger sig med personalisering og tilpasning af tønder, vil kunne fortsætte denne forretning og konkurrere på deres ydelser og ikke med dumpingimporten.

7.3. Brugernes interesser

- (238) Ved indledningen af undersøgelsen gav to brugere, Appie og Carlsberg, sig til kende, men afgav kun begrænsede oplysninger i deres spørgeskemabesvarelser. En anden bruger, AB InBev, blev registreret som interesseret part og fremsatte bemærkninger, men indsendte ikke en spørgeskemabesvarelse. Disse brugere repræsenterer bryggerier eller bryggerikonglomerater.
- (239) Som forklaret i afsnit 4.3.1 kontaktede Kommissionen på et senere tidspunkt igen de største brugere og anmodede om oplysninger vedrørende deres leverandører og indkøbsmængder. Tre brugere (AB InBev, Asahi og Molson Coors) fremlagde nogle oplysninger, men fremlagde ikke den centrale spørgeskemabesvarelse.
- (240) I sit oprindelige indlæg modsatte AB InBev sig indførelsen af foranstaltninger og hævdede, at:
- tolden ville føre til en stigning i omkostningerne ved tønder, hvilket vil indvirke negativt på hotel- og restaurationssektoren, som allerede er blevet væsentligt påvirket af covid-19-pandemien
 - EU-erhvervsgrenen ikke har tilstrækkelig kapacitet til at dække hele efterspørgslen efter tønder i Unionen.
- (241) Hvad angår den første påstand, viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at hotel- og restaurationssektoren ikke køber tønder hos ølproducenterne, men blot køber indholdet heri (dvs. øl). Pubber og barer betaler et depositum for tønderne, der refunderes, når tønderne er tomme og returneres til ølproducenterne. Derfor forventes indvirkningen af prisen på tønder på hotel- og restaurationssektorens rentabilitet at være begrænset.
- (242) Hvad angår den anden påstand, synes EU-erhvervsgrenen at have tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Da EU-forbruget toppede i 2018, var det på ca. 3,2 mio. tønder, mens EU-erhvervsgrenen har en samlet produktionskapacitet på næsten 6,8 mio. tønder. Selv i betragtning af eksportsalget har EU-erhvervsgrenen stadig en uudnyttet kapacitet på næsten 2 mio. tønder.

- (243) I betragtning af den lange levetid (typisk 30 år) og det forhold, at tønder er genpåfyldelige, er omkostningsvirkningen for tønder minimal for drikkevareindustrien.
- (244) Kommissionen konkluderede derfor foreløbigt, at de negative virkninger af indførelsen af foranstaltninger for brugerne forventes at være begrænsede og ikke at opveje foranstaltningernes positive virkninger for EU-producenterne.

7.4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (245) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af genpåfyldelige tønder af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina i denne fase af undersøgelsen.

8. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (246) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at forhindre, at EU-erhvervsgrenen forvoldes yderligere skade som følge af dumpingimporten.
- (247) Der bør indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger over for genpåfyldelige tønder af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede skadesmargenerne med dumpingmargenerne. Tolden bør fastsættes på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.
- (248) På grundlag af ovenstående bør de foreløbige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortøldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold
Folkerepublikken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	56,3 %
	Alle andre virksomheder	91,0 %

- (249) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse todsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, produceret af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, produceret af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.
- (250) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (251) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på todsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

- (252) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (253) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.
- (254) Statistikker over genpåfyldelige tønder af rustfrit stål udtrykkes ofte i antal enheder. Der findes dog ikke nogen supplerende enhed for genpåfyldelige tønder af rustfrit stål i den kombinerede nomenklatur, som fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽³⁾. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kg eller ton, men også antal enheder af den pågældende vare, der importeres, skal anføres i erklæringen om overgang til fri omsætning. Der bør angives enheder for Taric-kode 7310 10 00 10 og 7310 29 90 10, forudsat at denne angivelse er forenelig med bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

9. REGISTRERING

- (255) Som nævnt i betragtning 3 gjorde Kommissionen ikke importen af den pågældende vare til genstand for registrering.

10. OPLYSNINGER I DEN MIDLERTIDIGE FASE

- (256) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a underrettede Kommissionen de interesserede parter om den påtænkte indførelse af midlertidig told. Disse oplysninger blev også offentliggjort på GD TRADE's websted. Interesserede parter fik tre arbejdsdage til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af de beregninger, der var blevet fremlagt specifikt for dem.
- (257) Ningbo Major og Penglai Jinfu fremsatte i fællesskab bemærkninger til forhåndsfremlæggelsen, hvor de anmodede Kommissionen om ikke at anvende de midlertidige foranstaltninger. De fremhævede, at målpriserne for visse varettyper ikke afspejlede de forventede målpriser ifølge deres viden. De hævdede også, at nogle varettyper ikke indgik i beregningen af skadesmargenen, og at en overskrift i en oplysningstabel ikke var kommenteret korrekt.
- (258) Kommissionen undersøgte bemærkningerne indgående og fandt, at ingen af dem vedrørte nøjagtigheden af beregningerne, og den vil derfor tage dem i betragtning sammen med alle andre indlæg efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.
- (259) For så vidt angår de enheder, der anvendes i oplysningstabellen, er disse, som de eksporterende producenter med rette bemærkede, enheder i stedet for ton. Desuden var nogle varettyper ikke medtaget i beregningen af skadesmargenen, fordi EU-erhvervsgrenen ikke producerede de tilsvarende varettyper, og de derfor ikke var relevante for beregningen af målprisunderbudsmargenen.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1998 af 20. september 2022 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 282 af 31.10.2022, s. 1).

11. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

(260) I overensstemmelse med god forvaltningspraksis vil Kommissionen opfordre de interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger og/eller til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer inden for en fastsat tidsfrist.

(261) Konklusionerne om indførelsen af en midlertidig told er foreløbige og kan ændres i undersøgelsens endelige fase —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af genpåfyldelige tønder, kar, tromler, tanke, fade og lignende beholdere af rustfrit stål, ofte benævnt »genpåfyldelige tønder af rustfrit stål«, hvis kroppe nærmest har en cylindrisk form, med en pladetykkelse på 0,5 mm eller derover, af den art, der bruges til andet materiale end flydende gas, råolie og olieprodukter, med en kapacitet på 4,5 liter eller derover, uanset belægningstype, kapacitet eller kvaliteten af det rustfrie stål, uanset om de er forsynet med supplerende komponenter (ekstraktorer, cylindre, håndtag eller eventuelle andre komponenter), uanset om de er malet eller overtrukket med andre materialer, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7310 10 00 og ex 7310 29 90 (Taric-kode 7310 10 00 10 og 7310 29 90 10) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, undtagen cylindre, ventilrør, koblinger og haner, kraver og ventiler og andre komponenter, der importeres adskilt.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der produceres af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %	A024
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %	A030
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	56,3 %	
	Alle andre virksomheder	91,0 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev produceret af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

5. Hvis der indgives en erklæring om overgang til fri omsætning vedrørende den i stk. 1, omhandlede vare, skal antallet af enheder af de importerede varer angives i det relevante felt i denne erklæring, forudsat at denne angivelse er forenelig med bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

6. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter skal indgive deres skriftlige bemærkninger til denne forordning til Kommissionen senest 15 kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
2. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med Kommissionen, skal anmode herom senest fem kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
3. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer, skal anmode herom inden for fem kalenderdage fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse. Høringskonsulenten skal undersøge anmodninger, som indgives efter denne frist, og kan beslutte at imødekomme sådanne anmodninger, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Land	Betegnelse	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Kingyip — Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd.	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd.	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd.	A033
	Yantai Toptech Ltd.	A034

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING nr. 161/22/COL

af 6. juli 2022

om støtte til gadebelysningsinfrastruktur i Bergen (Norge) [2023/101]

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN (»TILSYNSMYNDIGHEDEN«) HAR —

under henvisning til:

aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 61 og 62,

protokol 26 til EØS-aftalen,

aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig artikel 24,

protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen (»protokol 3«), særlig del II, artikel 7, stk. 5, og artikel 14,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger ⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger,

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1. PROCEDURE

1.1. KLAGEN

- (1) Ved brev af 11. maj 2017 klagede Nelfo (»klageren«) over påstået statsstøtte ydet af Bergen kommune (»kommunen«) til gadebelysning langs kommunale veje. Nelfo er en brancheforening under erhvervslivets hovedorganisation i Norge (Næringslivets Hovedorganisasjon, »NHO«). Foreningen omfatter elektronik-, IT-, e-kommunikations-, systemintegrator- og elevatorselskaber i Norge ⁽²⁾.
- (2) Den påståede støttemodtager er BKK AS, der handler gennem forskellige datterselskaber ⁽³⁾. I det følgende benævnes BKK AS og dets datterselskaber under ét »BKK-koncernen«.

⁽¹⁾ Beslutning nr. 27/19/COL af 16. april 2019 om indledning af en formel undersøgelse af potentiel statsstøtte ydet i forbindelse med gadelygter i Bergen (EUT C 197 af 13.6.2019, s. 25, og EØS-tillæg nr. 46 af 13.6.2019, s. 1).

⁽²⁾ På tidspunktet for vedtagelsen af denne beslutning fandtes der oplysninger om Nelfo på følgende link: <https://www.nho.no/en/english/nho-sectoral-federations/>.

⁽³⁾ Dokument nr. 855990 med bilag arkiveret som dokument nr. 855997, 855996, 855995, 858823, 858813, 858821 og 855991. Ifølge offentligt tilgængelige oplysninger fra webstedet www.proff.no er navnet BKK AS for nylig blevet ændret til Eviny AS. I betragtning af den pågældende periode og behovet for at sikre overensstemmelse med indledningsbeslutningen vil navnet BKK AS ikke desto mindre blive brugt i denne afgørelse. De øvrige virksomhedsnavne, der henvises til, er dem, der er anvendt i klagen og i bemærkningerne fra de norske myndigheder og interesserede parter.

1.2. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- (3) Ved brev af 1. juni 2017 ⁽⁴⁾ videresendte Tilsynsmyndigheden klagen til de norske myndigheder. De norske myndigheder fremlagde bemærkninger ved brev af 27. juni 2017 og 5. juli 2017 ⁽⁵⁾.
- (4) Ved e-mail af 7. september 2017 opfordrede Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder til at fremlægge yderligere oplysninger ⁽⁶⁾. De norske myndigheder svarede ved e-mail af 8. september 2017 ⁽⁷⁾ og 12. september 2017 ⁽⁸⁾.
- (5) Tilsynsmyndigheden sendte den 11. juli 2018 en anmodning om yderligere oplysninger ⁽⁹⁾. Der blev den 17. august 2018 afholdt en videokonference. De norske myndigheder indsendte den 28. februar 2019 yderligere oplysninger per e-mail ⁽¹⁰⁾.

1.3. DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (6) Ved beslutning nr. 027/19/COL (»indledningsbeslutningen«) indledte Tilsynsmyndigheden den formelle undersøgelsesprocedure ⁽¹¹⁾. På dette tidspunkt var Tilsynsmyndigheden nået frem til den foreløbige opfattelse, at tre foranstaltninger, der i indledningsbeslutningen blev identificeret som foranstaltning a), b) og c), syntes at udgøre statsstøtte. Tilsynsmyndigheden udtrykte endvidere tvivl om, hvorvidt denne potentielle statsstøtte er forenelig med EØS-aftalen. De tre foranstaltninger er beskrevet i afsnit 2 nedenfor.
- (7) De norske myndigheder blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til indledningsbeslutningen senest den 20. maj 2019. Tilsynsmyndigheden udskød på forespørgsel fristen til den 5. juni 2019 ⁽¹²⁾.
- (8) Ved brev af 5. juni 2019 modtog Tilsynsmyndigheden fælles bemærkninger fra BKK AS og Veilys AS (»BKK Veilys«) ⁽¹³⁾. Ved brev af 6. august 2019 blev de norske myndigheder opfordret til at fremsætte deres kommentarer til disse bemærkninger senest den 6. september 2019 ⁽¹⁴⁾.
- (9) De norske myndigheder fremsendte deres bemærkninger til indledningsbeslutningen den 5. april 2020 ⁽¹⁵⁾. Bemærkningerne fremgår af to breve fra kommunen af hhv. den 10. maj 2019 ⁽¹⁶⁾ og den 3. april 2020 ⁽¹⁷⁾.
- (10) Tilsynsmyndigheden sendte en yderligere anmodning om oplysninger til de norske myndigheder den 5. februar 2021 ⁽¹⁸⁾. De norske myndigheder fremsendte deres svar på denne anmodning den 12. april 2021 ⁽¹⁹⁾.

⁽⁴⁾ Dokument nr. 858239.

⁽⁵⁾ Dokument nr. 863097, 863099, 864432 og 864434.

⁽⁶⁾ Dokument nr. 872926.

⁽⁷⁾ *Ibid.*

⁽⁸⁾ Dokument nr. 873252.

⁽⁹⁾ Dokument nr. 923689.

⁽¹⁰⁾ Dokument nr. 1058456.

⁽¹¹⁾ Covid-19-udbruddet og den dermed forbundne ekstraordinære arbejdsbyrde med hensyn til anmeldelsessager har påvirket sagsbehandlingen af denne klage.

⁽¹²⁾ Dokument nr. 1070238.

⁽¹³⁾ Dokument nr. 1073541 med bilag arkiveret som dokument nr. 1073542 og 1073543.

⁽¹⁴⁾ Dokument nr. 1082647.

⁽¹⁵⁾ Dokument nr. 1126799.

⁽¹⁶⁾ Dokument nr. 1126803.

⁽¹⁷⁾ Dokument nr. 1126801.

⁽¹⁸⁾ Dokument nr. 1178400.

⁽¹⁹⁾ De norske myndigheder svarede ved e-mail af 12. april 2021, arkiveret som dokument nr. 1202143. Følg brevet med bilag er arkiveret som dokument nr. 1194243, 1194249, 1194179, 1194189, 1194181, 1194183, 1194199, 1194185, 1194187, 1194217, 1194191, 1194193, 1194197, 1194195, 1194255, 1194253, 1194205, 1194201, 1194203, 1194209, 1194207, 1194211, 1194213, 1194223, 1194215, 1194229, 1194219, 1194221, 1194225, 1194233, 1194227, 1194235, 1194231, 1194239, 1194251, 1194237, 1194245, 1194241 og 1194247.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

2.1. DE INVOLVEREDE INFRASTRUKTURER OG JURIDISKE ENHEDER

- (11) Gadebelysningsinfrastrukturen langs kommunale veje blev tidligere ejet af en kommunal enhed ved navn Bergen Lysverker. I 1996 overtog BKK DA imidlertid Bergen Lysverker, herunder virksomhedens aktiver. BKK DA var på daværende tidspunkt ejet af flere kommuner med kommunen som omhandlet i denne beslutning som majoritetsaktionær.
- (12) BKK DA blev senere omstruktureret til BKK AS ⁽²⁰⁾. Ifølge offentligt tilgængelige oplysninger ejer kommunen 37,75 % af aktierne. Andre aktionærer omfatter Statkraft Industrial Holding AS og forskellige kommuner ⁽²¹⁾.
- (13) Sidenhen har BKK AS' forskellige datterselskaber ejet og drevet gadebelysningsinfrastrukturen langs de kommunale veje i Bergen. Veilys AS er p.t. indehaver af infrastrukturen som kontrolleret af BKK-koncernen. Denne virksomhed ejer også gadebelysningsinfrastruktur langs statsveje, amtsveje og private veje.
- (14) Ifølge de norske myndigheder har Veilys AS hverken selv drevet eller vedligeholdt sin gadebelysningsinfrastruktur. Disse aktiviteter er i stedet blevet udført af et datterselskab ved navn BKK EnoTek AS ⁽²²⁾.
- (15) Som nærmere beskrevet nedenfor ejer Veilys AS ikke hele gadebelysningsinfrastrukturen langs de kommunale veje i Bergen. En del af infrastrukturen ejes af kommunen.

2.2. FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF KLAGEN

- (16) I klagen blev der henvist til to angivelige statsstøtteforanstaltninger. For det første fremgik det af klagen, at kommunen har overkompenseret virksomheder i BKK-koncernen for vedligeholdelse og drift af gadelygter langs kommunale veje (foranstaltning a)). For det andet vedrørte klagen kommunens finansiering af 12 000 nye LED-anlæg installeret på infrastruktur ejet af Veilys AS (foranstaltning b)) ⁽²³⁾.
- (17) Ifølge klageren indebærer foranstaltning a) og b) en vedvarende overtrædelse af statsstøttere reglerne siden den 1. januar 2016. Som anført i betragtning 18 i indledningsbeslutningen har Tilsynsmyndigheden derfor begrænset sin vurdering af foranstaltning a) og b) til denne periode.
- (18) Klageren mener, at flere leverandører mod compensation ville være villige til at drive og vedligeholde gadelygterne. På dette grundlag anser den vedligeholdelse og drift for at være af økonomisk karakter ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ Dokument nr. 863099, s. 1. Punkt 3 og 4 nedenfor indeholder yderligere oplysninger om bemærkningerne fra de norske myndigheder og interesserede parter.

⁽²¹⁾ Tallene stammer fra webstedet www.proff.no.

⁽²²⁾ Dokument nr. 1126803, s. 1, og 1126801, s. 1.

⁽²³⁾ Se betragtning 19 og 34 i indledningsbeslutningen.

⁽²⁴⁾ Dokument nr. 855990, s. 6.

- (19) I det omfang kompensationen vedrører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, hævder klageren ⁽²⁵⁾: For det første kan det ikke udelukkes, at der foreligger statsstøtte på grundlag af Altmark-kriterierne ⁽²⁶⁾. For det andet overstiger kompensationen de minimis-loftet for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse på 500 000 EUR ⁽²⁷⁾. For det tredje opfylder foranstaltningerne ikke kravene i afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁸⁾.
- (20) Klageren anslår overkompensationen for vedligeholdelse og drift til 1,12 mio. EUR om året. I sammenlignelige tjenesteydelseskontrakter er der angiveligt fastsat priser på ca. [...] NOK pr. belysningspunkt pr. år ⁽²⁹⁾.

2.3. DEN YDERLIGERE FORANSTALTNING, DER BLEV IDENTIFICERET I INDLEDNINGSBESLUTNINGEN

- (21) Betalingerne fra kommunen omfatter kompensation for kapitalomkostninger i forbindelse med den gadebelysningsinfrastruktur, der ejes af Veilys AS. Dette element i kompensationsordningen blev medtaget som foranstaltning c) i den formelle undersøgelse. Som anført i betragtning 18 i indledningsbeslutningen er vurderingen af foranstaltning c) ikke begrænset til perioden fra den 1. januar 2016.

3. DE NORSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

3.1. BAGGRUNDSOPLYSNINGER

3.1.1. *Forholdet mellem gadebelysningsinfrastrukturen og elnettet*

- (22) De norske myndigheder understreger det tætte funktionelle forhold mellem elnettet og de infrastrukturer, der anvendes til gadebelysning. Gadebelysningsanlæg og forbindelseskabler er ofte fastgjort til forsyningstavler med tilsluttede strømkabler. Som sådan tjener infrastrukturen i Bergen et dobbelt formål ⁽³⁰⁾.
- (23) Der blev ikke skelnet mellem drift og vedligeholdelse af infrastruktur til el og gadebelysning frem til 1991. Langs kommunale veje blev driften og vedligeholdelsen af sådanne infrastrukturer enten varetaget af kommuner eller lokale enheder ejet af kommuner ⁽³¹⁾.
- (24) Med virkning fra 1991 blev energimarkedene i Norge imidlertid delvist liberaliseret. I forbindelse hermed blev driften af elnettene underlagt monopollovgivning ⁽³²⁾.

⁽²⁵⁾ Dokument nr. 855990, s. 7-10.

⁽²⁶⁾ Domstolens dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, præmis 87-93.

⁽²⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8), som omtalt i punkt 1ha i bilag XV til EØS-aftalen, se Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 225/2012, offentliggjort i EUT L 81 af 21.3.2013, s. 27 og EØS-tillæg nr. 18 af 21.3.2013, s. 32, som ændret ved Kommissionen forordning (EU) 2018/1923 af 7. december 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 360/2012 for så vidt angår anvendelsesperioden (EUT L 313 af 10.12.2018, s. 2), se Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 266/2019 (endnu ikke offentliggjort), og Kommissionens forordning (EU) 2020/1474 af 13. oktober 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 360/2012 for så vidt angår forlængelse af dens anvendelsesperiode og en tidsbegrænset undtagelse for kriseramte virksomheder for at tage hensyn til virkningerne af covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 1), se det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 68/2021 (endnu ikke offentliggjort).

⁽²⁸⁾ Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3), som blev inkorporeret i punkt 1h i bilag XV til EØS-aftalen, ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 66/2012 som offentliggjort i EUT L 207 af 2.8.2012, s. 46, og EØS-tillæg nr. 43 af 2.8.2012, s. 56.

⁽²⁹⁾ Dokument nr. 855990, s. 8.

⁽³⁰⁾ Dokument nr. 1126801, s. 3.

⁽³¹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 3.

⁽³²⁾ Dokument nr. 1126801, s. 3.

- (25) Infrastrukturejere skal drive deres infrastruktur i henhold til denne sektorspecifikke ordning. Det er forbudt for andre enheder at duplikere dem. Drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne er omfattet af tariffer (»nettleie«), som skal følge det regulerede afkast, der er fastsat af den norske energitilsynsmyndighed (NVE) ⁽³³⁾.
- (26) Derimod er der ikke indført nogen monopollovgivning på nationalt plan for gadebelysningsinfrastrukturer. For sådanne infrastrukturer afhænger ejerskabsstrukturen og driftsbetingelserne derfor af de lokale forhold. Flere virksomheder tilbyder tjenesteydelser i forbindelse med drift og vedligeholdelse på et kommercielt grundlag ⁽³⁴⁾.

3.1.2. *Salget af Bergen Lysverker og regulering af fremtidige leveringer*

- (27) Formålet med processen i 1996 var, at kommunen skulle sælge Bergen Lysverker, herunder alle dens aktiver og aktiviteter ⁽³⁵⁾. Disse aktiver og aktiviteter vedrørte navnlig elproduktion og -distribution. Gadebelysningsinfrastrukturen blev anset som en mindre del, der rent praktisk ikke kunne adskilles fra de andre dele ⁽³⁶⁾.
- (28) I et skriftligt resumé fra rådgiveren (Rådmannen) til Bergen byråd som forberedelse til beslutningen om salget blev det fremhævet, at en række offentligt ejede virksomheder var blevet opfordret til at afgive et bud. Kommunen havde også indhentet en værdiansættelse fra Enskilda Securities ⁽³⁷⁾.
- (29) Denne værdiansættelse blev taget i betragtning i et forslag fra en repræsentant i Bergen byråd. Under hensyntagen til nettoforpligtelserne blev værdien angivet til mellem 2,8 og 3,0 mia. NOK ⁽³⁸⁾.
- (30) Sagen som behandlet i Bergen byråd omfattede endvidere et notat om synergieffekter. I dette notat blev det anført, at et salg ville tjene et dobbelt formål. For det første burde kommunen bidrage til en funktionel struktur for elforsyningen i Bergen-området. For det andet burde et salg frigøre kapital til kommunen baseret på markedspriser ⁽³⁹⁾. Der blev også peget på en række yderligere hensyn ⁽⁴⁰⁾.
- (31) I afsnit 6 i salgsaftalen mellem kommunen og BKK DA blev den pris, der skulle betales for Bergen Lysverker, fastsat til 2,619 mia. NOK. Denne pris var baseret på en bruttopris på 3,124 mia. NOK før fradrag af gæld og pensionsforpligtelser ⁽⁴¹⁾.
- (32) En ordning til regulering af kompensationen for den fremtidige levering af gadebelysning og relaterede tjenesteydelser blev medtaget i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996 ⁽⁴²⁾. Ifølge denne ordning vil BKK DA frit kunne drive gadelygterne på markedsvilkår, hvilket bør medføre en omkostningsdækning plus en kapitalomkostning for den forpligtede kapital svarende til det afkast, som NVE har fastsat for den regulerede elnetinfrastruktur ⁽⁴³⁾.
- (33) Af salgsaftalen fremgik der ikke en særskilt værdi for gadebelysningsnettet. I overensstemmelse med afsnit 6 indledte BKK DA imidlertid en due diligence-procedure. I den rapport fra revisionsfirmaet, der blev anvendt til dette formål, blev den bogførte værdi af gadelygterne fastsat til 55 mio. NOK ⁽⁴⁴⁾.

⁽³³⁾ Dokument nr. 1126801, s. 3.

⁽³⁴⁾ Dokument nr. 1126801, s. 3.

⁽³⁵⁾ Dokument nr. 1194249, s. 2.

⁽³⁶⁾ Dokument nr. 1194249, s. 4.

⁽³⁷⁾ Dokument nr. 1194189, s. 2 (pagineret 1372).

⁽³⁸⁾ Dokument nr. 1194189, s. 2-3 (pagineret 1372 og 1373).

⁽³⁹⁾ Dokument nr. 1194189, s. 5 (pagineret 1375).

⁽⁴⁰⁾ Dokument nr. 1194189, s. 5 og 7 (pagineret 1375 og 1376).

⁽⁴¹⁾ Dokument nr. 1194179.

⁽⁴²⁾ Dokument nr. 1194249.

⁽⁴³⁾ Dokument nr. 1194179. Afsnittet har følgende ordlyd i den oprindelige norske affattelse: »[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.«

⁽⁴⁴⁾ Dokument nr. 1194249, s. 3-4 og 1194183.

3.1.3. *De efterfølgende kontrakter mellem kommunen og virksomhederne i BKK-koncernen*

- (34) De norske myndigheder har siden 2012 indgået kontrakter med henblik på tilvejebringelse af gadebelysning og relaterede tjenesteydelser langs kommunale veje i Bergen. Kontrakternes løbetid har normalt været to år med en forlængelsesoption på et år ⁽⁴⁵⁾.
- (35) Kontrakten for perioden 2012-2014 blev indgået med virksomheden BKK Nett AS. Den omfattede oprindeligt 18 228 belysningspunkter. Heraf blev 16 082 kontrolleret af BKK-koncernen, mens 2 146 var ejet af kommunen. Antallet af belysningspunkter forventedes dog at ændre sig i løbet af kontraktens løbetid ⁽⁴⁶⁾.
- (36) Reguleringen af kompensationen er fastsat i kontraktens afsnit 7 og bilag A. Prisen for vedligeholdelse og drift blev fastsat til [...] NOK eksklusive moms pr. belysningspunkt pr. år. Den samlede årlige kompensation for vedligeholdelse og drift af de 18 228 eksisterende belysningspunkter ville derfor beløbe sig til [...] NOK ⁽⁴⁷⁾.
- (37) Kompensationen for kapitalomkostningerne blev fastsat til [...] NOK eksklusive moms pr. belysningspunkt pr. år. Da dette element kun omfattede de belysningspunkter, der blev kontrolleret af BKK-koncernen, resulterede det i en årlig kompensation på [...] NOK for disse 16 082 eksisterende belysningspunkter ⁽⁴⁸⁾.
- (38) Kontrakten for perioden 2015-2017 blev også indgået med BKK Nett AS. På indgåelsestidspunktet omfattede den 18 407 belysningspunkter. Heraf blev 16 058 kontrolleret af BKK-koncernen, mens 2 349 var ejet af kommunen ⁽⁴⁹⁾.
- (39) Kompensationen blev fastsat i kontraktens afsnit 7 og bilag A efter samme struktur som den tidligere kontrakt. Prisen for vedligeholdelse og drift blev fastsat til [...] NOK eksklusive moms pr. belysningspunkt pr. år. Ved et antal eksisterende belysningspunkter på 18 407 beløb den årlige kompensation for vedligeholdelse og drift sig derfor til [...] NOK ⁽⁵⁰⁾.
- (40) Kompensationen for kapitalomkostningerne blev fastsat til samme enhedsniveau, [...] NOK eksklusive moms, som i den foregående kontrakt (jf. betragtning 37). På grundlag af BKK-koncernens ejerskab af 16 058 eksisterende belysningspunkter blev den årlige kompensation for kapitalomkostninger derfor beregnet til [...] NOK ⁽⁵¹⁾.
- (41) Den gældende kontrakt for perioden fra 2018 og frem blev forlænget. I overensstemmelse med kommunens brev af 19. juni 2017 blev kontrakten oprindeligt forlænget til den 1. juli 2018. Kommunen bemærkede i denne forbindelse, at den forlængede kontrakt på grund af en ændring i virksomhedsstrukturen ville skulle indgås med BKK EnoTek AS ⁽⁵²⁾.
- (42) Kontrakten blev sidenhen forlænget til den 1. januar 2019. I denne forbindelse henviste kommunen til en igangværende proces, hvor den arbejdede på at overtage gadelygterne ejet af BKK-koncernen ⁽⁵³⁾.
- (43) I et brev vedrørende forlængelsen forklarede BKK-koncernen, at gadebelysningsinfrastrukturen var blevet overført til datterselskabet Veilys AS. På dette grundlag ville kommunen modtage to bekræftelser om forlængelsen. Den første bekræftelse ville være fra Veilys AS og vedrøre den gadebelysning, der ejes af dette selskab. Den anden bekræftelse ville komme fra BKK EnoTek AS for de tjenesteydelser, der blev leveret i forbindelse med de gadelygter, der ejes af kommunen ⁽⁵⁴⁾.

⁽⁴⁵⁾ Dokument nr. 1194249, s. 6.

⁽⁴⁶⁾ Dokument nr. 1194253, s. 1-5.

⁽⁴⁷⁾ Dokument nr. 1194253.

⁽⁴⁸⁾ Dokument nr. 1194253.

⁽⁴⁹⁾ Dokument nr. 1194205, s. 1-5.

⁽⁵⁰⁾ En kopi af kontrakten blev den 28. februar 2019 fremsendt til Tilsynsmyndigheden. Denne blev arkiveret som dokument nr. 1058456.

⁽⁵¹⁾ Dokument nr. 1058456.

⁽⁵²⁾ Dokument nr. 1194203.

⁽⁵³⁾ Dokument nr. 1194209.

⁽⁵⁴⁾ Dokument nr. 1194211.

- (44) Den 20. december 2018 blev kontrakten forlænget på samme vilkår til den 1. januar 2020. Dette skete i forbindelse med forlængelsen af en hensigtsaftale vedrørende kommunens eventuelle erhvervelse af gadebelysningsinfrastrukturen ejet af Veilys AS ⁽⁵⁵⁾.
- (45) De norske myndigheder har endelig fremsendt en endnu ikke underskrevet anden forlængelse af hensigtsaftalen. Ifølge dette dokument blev kontrakten forlænget endnu en gang på samme vilkår. På grundlag af de indsendte oplysninger er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at denne kontrakt stadig gælder ⁽⁵⁶⁾.
- (46) Ud over de kontrakter, der vedrører gadebelysning langs kommunale veje, findes der kontrakter vedrørende: i) gadebelysning langs private veje ⁽⁵⁷⁾ og ii) belysning i parker og langs gågader ⁽⁵⁸⁾. I overensstemmelse med betragtning 19 og 34 i indledningsbeslutningen falder disse kontrakter uden for denne beslutnings anvendelsesområde.

3.1.4. *Udbud af visse drifts- og vedligeholdelsesaktiviteter*

- (47) Driften og vedligeholdelsen af de gadelygter og LED-anlæg, der ejes af kommunen, er blevet genstand for et udbud. Leveringen af tjenesteydelser i henhold til denne kontrakt blev påbegyndt den 1. april 2020 ⁽⁵⁹⁾.
- (48) Ifølge udbuddet omfatter kontrakten ca. 3 100 gadelygter, der ejes af kommunen. Desuden omfatter den 12 000 LED-anlæg, der er installeret på infrastruktur ejet af Veilys AS. Dette omfattede infrastruktur, der yderligere blev specificeret som 3 133 belysningsanlæg, 2 254 stålpæle/-anordninger til ledninger, 841 træstolper, 12 000 LED-anlæg og en ukendt mængde kabler ⁽⁶⁰⁾.
- (49) Det fremgår endvidere af udbuddet, at kontraktens løbetid er fire år, og at dens anslåede værdi er mellem 4 og 6 mio. NOK pr. år (eksklusive moms). Kontrakten på grundlag af det offentlige udbud skulle tildeles tilbudsgiveren med den laveste pris ⁽⁶¹⁾.
- (50) Der blev afgivet seks bud som led i udbudsproceduren ⁽⁶²⁾. Kontrakten blev tildelt BKK EnoTek AS til en pris på 10 554 689 DKK. De fem andre tilbudsgiveres pris varierede fra 11 930 826 NOK til 26 596 947,50 NOK ⁽⁶³⁾.
- (51) Serviceniveauet i henhold til ovennævnte kontrakt svarer generelt til niveauet i de kontrakter, der er beskrevet i afsnit 3.1.3 ovenfor. Ifølge de sidstnævnte kontrakter omfatter leverandørens ansvar imidlertid udskiftning af defekt udstyr. Denne forpligtelse påhviler kommunen i henhold til kontrakten ⁽⁶⁴⁾.

3.1.5. *Udvikling i antallet af gadelygter*

- (52) Ifølge kontrakterne mellem kommunen og virksomhederne i BKK-koncernen, som er beskrevet i afsnit 3.1.3 ovenfor, vil antallet af gadelygter ændre sig over tid. På grundlag af den seneste tilgængelige dokumentation forklarede de norske myndigheder i brevet af 12. april 2021, at antallet af gadelygter ejet af kommunen var steget til 4 219. Det samlede antal gadelygter ejet af Veilys AS var på daværende tidspunkt 27 748 ⁽⁶⁵⁾. Desuden har kommunen som nævnt købt 12 000 LED-anlæg, der er installeret på infrastruktur ejet af Veilys AS ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁵⁵⁾ Dokument nr. 1194213.

⁽⁵⁶⁾ Dokument nr. 1194223.

⁽⁵⁷⁾ Dokument nr. 1194201.

⁽⁵⁸⁾ Denne kontrakt er nævnt i det brev, der er arkiveret som dokument nr. 1194203.

⁽⁵⁹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4, og 1194249, s. 13.

⁽⁶⁰⁾ Dokument nr. 1194249, s. 13.

⁽⁶¹⁾ Dokument nr. 1194251, punkt 1.6, 2.2 og 8.

⁽⁶²⁾ Dokument nr. 1194249, s. 13.

⁽⁶³⁾ Dokument nr. 1194231.

⁽⁶⁴⁾ Dokument nr. 1194249, s. 14.

⁽⁶⁵⁾ På tidspunktet for vedtagelsen af denne beslutning var der aggregerede oplysninger om BKK-koncernens tjenesteydelser at finde på: <https://www.eviny.no/vare-tjenester>.

⁽⁶⁶⁾ Dokument nr. 1194249, s. 1.

3.1.6. Aktiviteterne inden for BKK-koncernen

- (53) De norske myndigheder har fremlagt en oversigt over betalingerne fra kommunen til virksomheder i BKK-koncernen. Ud over betalingerne under de pågældende foranstaltninger har kommunen også betalt for andre aktiviteter uden for deres anvendelsesområde. Sidstnævnte betalinger vedrører energiforsyning og relaterede tjenesteydelser. Flere af de tjenesteydelser, der ikke betales inden for rammerne af de pågældende foranstaltninger, indebærer, at de leveres i konkurrence med andre leverandører ⁽⁶⁷⁾.
- (54) Ud over de aktiviteter, som kommunen betaler, fremgår det af BKK-koncernens websider, at virksomhederne i denne koncern er aktive på en række andre markeder. Koncernen beskrives som den største koncern inden for vedvarende energi i Vestnorge. De tjenesteydelser, der tilbydes, omfatter bl.a. opladningsfaciliteter for biler, både og skibe, tjenesteydelser i forbindelse med etablering og opgradering af infrastruktur, herunder inden for datacentre, telekommunikation og havbrug, samt internetrelaterede tjenesteydelser vedrørende fibernet, datalagring og det såkaldte tingenets internet ⁽⁶⁸⁾.
- (55) De norske myndigheder råder ikke over direkte dokumentation for, at den kompensation, som kommunen betaler for gadebelysning langs kommunale veje, anvendes til krydssubsidiering af andre økonomiske aktiviteter. Overførslen af gadebelysningsinfrastrukturen til Veilys AS blev delvis foretaget for at forhindre krydssubsidiering. På grund af manglende dokumentation kan krydssubsidiering imidlertid ikke udelukkes ⁽⁶⁹⁾.
- (56) De norske myndigheder har også påpeget, at de gadebelysningsrelaterede aktiviteter i BKK-koncernen ikke er begrænset til kommunen. Veilys AS kompenseres navnlig af andre offentlige enheder for de gadelygter, som virksomheden ejer langs deres offentlige veje ⁽⁷⁰⁾.

3.2. GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL INDLEDNINGSBESLUTNINGEN

- (57) De norske myndigheder mener, at Tilsynsmyndigheden ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Som følge heraf er der blevet skabt en tilstand af retlig usikkerhed for kommunen ⁽⁷¹⁾.
- (58) Da kommunen køber gadebelysning, bestrider de norske myndigheder sondringen mellem foranstaltning a) og c). Det er imidlertid korrekt, at kompensationen afspejler forskellige elementer ⁽⁷²⁾.
- (59) De norske myndigheder anfører, at den retlige kvalificering skal tage hensyn til den sammenhæng, hvori aktiviteten udøves. Det eneste formål med at tilvejebringe gadebelysning er at betjene den brede offentlighed ⁽⁷³⁾, og tilvejebringelsen er tilrettelagt i overensstemmelse med den norske vejlov ⁽⁷⁴⁾.
- (60) I henhold til lovens afsnit 20 er kommunerne ansvarlige for drift og vedligeholdelse af kommunale veje. Selv om kommunerne ikke ved lov er forpligtede til at tilvejebringe gadebelysning eller tilvejebringe et vist niveau af gadebelysning, er denne aktivitet i overensstemmelse med målsætningen om trafiksikkerhed ⁽⁷⁵⁾. Kommunen følger endvidere standarden (veinormalen) fra den norske trafikstyrelse (Statens vegvesen), når den planlægger, anlægger og opgraderer vejene. Denne standard indeholder specifikationer for gadelygterne ⁽⁷⁶⁾.

⁽⁶⁷⁾ Dokument nr. 1194249, s. 15.

⁽⁶⁸⁾ Dokument nr. 1194249, s. 15.

⁽⁶⁹⁾ Dokument nr. 1194249, s. 16.

⁽⁷⁰⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4.

⁽⁷¹⁾ Dokument nr. 1126803, s. 2.

⁽⁷²⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4, 6 og 7.

⁽⁷³⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4.

⁽⁷⁴⁾ Lov om vegar (vejlov), LOV-1963-06-21-23.

⁽⁷⁵⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4.

⁽⁷⁶⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4, og 1194249, s. 5.

- (61) I lyset af disse faktorer fastholder de norske myndigheder, at kompensationen ydes for ikke-økonomiske aktiviteter. De norske myndigheder mener, at Selex-dommen ⁽⁷⁷⁾ underbygger deres synspunkt ⁽⁷⁸⁾.
- (62) De norske myndigheder henviser endvidere til retningslinjerne for statsstøttebegrebet ⁽⁷⁹⁾. De har gjort gældende, at artikel 17 om offentlige beføjelser og offentlige myndigheder taler for, at tilvejebringelsen af gadebelysning er af ikke-økonomisk karakter ⁽⁸⁰⁾. Under alle omstændigheder bør aktiviteter, der forfølger mål for den offentlige sikkerhed, klassificeres på samme måde som ikke-økonomiske aktiviteter, der udføres til sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og pædagogiske formål ⁽⁸¹⁾.
- (63) Hvis Tilsynsmyndigheden mener, at der findes et marked for gadebelysning, er dette marked kendetegnet ved to mangler. For det første udgør gadebelysningsinfrastruktur et naturligt monopol til anbringelse langs de pågældende veje. For det andet er gadebelysning et offentligt gode forbundet med frihjulsproblemer ⁽⁸²⁾.
- (64) Ejerskabet af infrastrukturen giver BKK-koncernen markedsstyrke over for kommunen. Det er praktisk talt ikke muligt for kommunen at lade være med at tilvejebringe gadebelysning til dens veje. Kommunen er heller ikke i stand til at instruere ejeren af infrastrukturen i, hvordan og på hvilke betingelser tjenesteydelser i forbindelse med infrastrukturen skal indkøbes ⁽⁸³⁾.
- (65) Selv om der normalt findes alternative udbudsmetoder til fastsættelse af markedspriser, har Tilsynsmyndigheden ifølge de norske myndigheder undladt at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen. En enhed, der køber fra en monopolist, har ikke en juridisk ret til at modtage tjenesteydelser på de betingelser, den anser for rimelige. Monopolets skadelige virkning kan kun afhjælpes gennem håndhævelse af konkurrencelovgivningen eller gennem prisregulering ⁽⁸⁴⁾.

3.3. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER TIL FORANSTALTNING A) — DRIFT OG VEDLIGEHOLDELSE

- (66) Der har muligvis fundet en indeksregulering sted for at fastsætte kompensationsniveauerne i den pågældende periode. De norske myndigheder er imidlertid ikke i stand til at give et endeligt svar ⁽⁸⁵⁾.
- (67) Med hensyn til udsigterne til at sammenligne kompensationsniveauet med niveauet inden for andre områder understreger de norske myndigheder, at en ekstern leverandør af vedligeholdelses- og driftstjenester ikke vil bære kapitalomkostningerne forbundet med en infrastruktur, som denne ikke ejer. Kompensation for kapitalomkostninger (foranstaltning c) skal derfor udelukkes, når kompensationsniveauet sammenlignes med det niveau, der betales af offentlige enheder for infrastruktur ejet af dem selv. I 2020 betalte kommunen [...] NOK pr. gadelygte for drift og vedligeholdelse ⁽⁸⁶⁾.
- (68) De norske myndigheder mener, at klagerens påstand om, at der er leveret drifts- og vedligeholdestjenester for [...] NOK pr. belysningspunkt pr. år, er udokumenteret. Klageren har også anvendt et andet geografisk område som reference ⁽⁸⁷⁾.

⁽⁷⁷⁾ De norske myndigheder henviser generelt til Selex-dommen. På grundlag af tidligere korrespondance og indledningsbeslutningen fastslår Tilsynsmyndigheden, at de norske myndigheder henviser til Domstolens dom af 26. marts 2009, *Selex Sistemi Integrati mod Kommissionen*, C-113/07 P, ECLI:EU:C:2009:191, samt til Rettens dom af 12. december 2006, *Selex Sistemi Integrati mod Kommissionen*, T-155/04, ECLI:EU:T:2006:387.

⁽⁷⁸⁾ Dokument nr. 1126803, s. 1, og 1126801, s. 4-9.

⁽⁷⁹⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 3/17/COL af 18. januar 2017 om ændring for 102. gang af de formelle og materielle regler for statsstøtte, idet der indføres nye retningslinjer for begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 61, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde [2017/2413], EUT L 342 af 21.12.2017, s. 35-84, og EØS-tillæg nr. 82 af 21.12.2017, s. 1.

⁽⁸⁰⁾ Dokument nr. 1126801, s. 5-6.

⁽⁸¹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 6.

⁽⁸²⁾ Dokument nr. 1126801, s. 6.

⁽⁸³⁾ Dokument nr. 1126801, s. 6.

⁽⁸⁴⁾ Dokument nr. 1126803, s. 2.

⁽⁸⁵⁾ Dokument nr. 1194249, s. 7.

⁽⁸⁶⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7.

⁽⁸⁷⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7.

- (69) De norske myndigheder har imidlertid fremlagt tal fra KOSTRA-databasen over de store norske kommuners omkostninger til gadebelysning ⁽⁸⁸⁾. Disse tal viser de samlede årlige omkostninger pr. belysningspunkt, herunder elomkostninger, i perioden 2016-2019. Som det fremgår af nedenstående tabel, var kommunens omkostninger de højest registrerede ⁽⁸⁹⁾.

Tabel 1 — Omkostninger til gadebelysning afholdt af store norske kommuner (NOK)

Category	SFS Kostnader til gadebelysning per lyspunkt kommunale veier									
	Bergen	Bærum	Drammen	Fredrikstad	Kristiansand	Oslo	Sandnes	Stavanger	Tromsø	Trondheim
2015										
2016	1200,20	779,70	592,90	883,90	801,30	818,20	758,20	519,00	466,20	1056,90
2017	1216,70	673,70	622,00	633,90	912,80	945,50	733,30	519,00	831,10	1115,00
2018	1324,00	643,50	714,90	687,50	741,10	1000,00	730,20	733,10	724,90	1187,40
2019	1219,70	773,50	861,00	667,90	747,10	1000,00	750,00	666,70	607,10	779,10

- (70) Kompensationen har muligvis omfattet et element af overkompensation, og kommunen har over tid sat spørgsmålstegn ved, hvad den betragter som høje priser. De norske myndigheder mener endvidere, at der burde have været foretaget en regnskabsmæssig adskillelse mellem tilvejebringelsen af gadebelysning og andre aktiviteter ⁽⁹⁰⁾.

3.4. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER TIL FORANSTALTNING B) — FINANSIERING AF 12 000 LED-ANLÆG

- (71) Byrådet i Bergen besluttede i 2017 at indkøbe 12 000 LED-anlæg til installation på gadebelysningsinfrastrukturen langs kommunale veje. På grund af dens omfang og karakter indgik denne opgradering ikke i kontrakterne med BKK-koncernen ⁽⁹¹⁾.
- (72) Formålet med investeringen var i) af miljømæssig karakter og ii) at nedbringe eludgifterne ⁽⁹²⁾. Reducerede elomkostninger vil gavne kommunen direkte, da elektricitet ikke indgår i kontrakterne med BKK-koncernen ⁽⁹³⁾.
- (73) Kontrakten blev tildelt på grundlag af et offentligt udbud til en pris af 60 mio. NOK. Installationen fandt sted indtil slutningen af 2019 ⁽⁹⁴⁾. Kommunen vil fastholde ejerskabet af LED-anlæggene ⁽⁹⁵⁾.
- (74) Omkostningerne pr. anlæg lå på 1 899 NOK i 2018 og 2 039 NOK i 2019. Planlægnings- og installationsomkostningerne beløb sig til [...] NOK pr. belysningspunkt. Ud fra den betragtning, at besparelserne i eludgifter anslås til [...] NOK pr. belysningspunkt pr. år, forventer kommunen derfor at få dækket sine investeringsomkostninger i løbet af syv til ti år ⁽⁹⁶⁾.
- (75) Som forklaret i afsnit 3.1.4 er vedligeholdelsen af LED-anlæggene blevet udbudt sammen med vedligeholdelsen af den resterende infrastruktur, der ejes af kommunen. I henhold til denne kontrakt oplever kommunen omkostningsbesparelser, der afspejler LED-anlæggenes øgede levetid ⁽⁹⁷⁾. Kommunen forventer også at forhandle om justeringer i kontrakten vedrørende den infrastruktur, der ejes af Veilys AS ⁽⁹⁸⁾.

⁽⁸⁸⁾ Ifølge de norske myndigheder er udtrykket KOSTRA en forkortelse for KOMMune-STat-RAPportering. Hovedformålet med at samle data i KOSTRA er at benchmarke omkostningsniveauet for forskellige offentlige tjenesteydelser. Statistikkerne forvaltes af Norges Statistik (SSB). Jf. dokument nr. 1194249, s. 10.

⁽⁸⁹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7, og 1194249, s. 10. Tabellen findes på side 10 i dokument nr. 1194249.

⁽⁹⁰⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7, og 1194249, s. 16.

⁽⁹¹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7-8, og 1194249, s. 16.

⁽⁹²⁾ *Ibid.*

⁽⁹³⁾ Dokument nr. 1194249, s. 11.

⁽⁹⁴⁾ Dokument nr. 1126801, s. 8, og 1194249, s. 12.

⁽⁹⁵⁾ Dokument nr. 1126801, s. 8.

⁽⁹⁶⁾ Dokument nr. 1194249, s. 12.

⁽⁹⁷⁾ Dokument nr. 1194249, s. 11-12.

⁽⁹⁸⁾ Dokument nr. 1194249, s. 11.

3.5. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER TIL FORANSTALTNING C) — KAPITALOMKOSTNINGER

- (76) De norske myndigheder mener, at det er normal praksis, at en ekstern ejer af en infrastruktur, der anvendes til at producere et offentligt gode, har ret til kompensation for kapitalomkostninger. Hvis den offentlige enhed, der finansierer tilvejebringelsen af gadebelysning, til sammenligning ejer selve infrastrukturen, afholdes kapitalomkostningerne i forbindelse med denne infrastruktur af den offentlige enhed som infrastrukturejer ⁽⁹⁹⁾.
- (77) Kompensationen for kapitalomkostningerne er fastsat på grundlag af betingelserne i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996. I henhold til denne ordning som beskrevet i afsnit 3.1.2 har BKK-koncernen ret til kapitalomkostninger for den forpligtede kapital svarende til det afkast, som NVE har fastsat for den regulerede elnetinfrastruktur ⁽¹⁰⁰⁾.
- (78) Dette princip er blevet yderligere præciseret ⁽¹⁰¹⁾. I afsnit 6 i kontrakten fra 1998 blev det fastsat, at kompensationen burde dække afskrivninger og renter i forbindelse med den kapital, der var investeret i gadebelysningsinfrastrukturen på det tidspunkt, hvor denne kontrakt blev indgået. Afskrivninger og renter i forbindelse med fremtidige investeringer bestilt af kommunen burde også være omfattet. Denne tilgang er blevet fastholdt i de efterfølgende kontrakter ⁽¹⁰²⁾.
- (79) Kommunen og BKK-koncernen er imidlertid uenige om, hvordan kapitalomkostningerne bør beregnes. De omtvistede elementer vedrørte navnlig, hvilket omkostningsgrundlag der burde anvendes i beregningerne, og hvordan der skulle tages hensyn til afskrivninger.
- (80) I denne forbindelse har de norske myndigheder henvist til en rapport fra BKK Nett AS i 2002. Ifølge de norske myndigheder afspejlede denne rapport en afskrivningsprofil i overensstemmelse med salgsaftalen fra 1996 ⁽¹⁰³⁾.
- (81) I 2003 satte kommunen imidlertid spørgsmålstegn ved, hvordan BKK Nett AS havde fastlagt kapitalgrundlaget, herunder navnlig afskrivningsomkostningerne. Ved brev af 18. februar 2004 gav BKK Nett AS en forklaring, hvori det bl.a. blev anført, at kapitalomkostningerne var blevet fastlagt på baggrund af normale kriterier ⁽¹⁰⁴⁾.
- (82) BKK Nett AS beskrev grundlaget for sine beregninger yderligere i et brev af 30. marts 2004. Ifølge BKK Nett AS bør værdien af infrastrukturaktiverne fastsættes til 81,6 mio. NOK på grundlag af en teknisk værdiansættelse af genanskaffelsesværdien ⁽¹⁰⁵⁾.
- (83) Kommunen var ikke enig i denne tilgang og mente, at aktivernes værdi burde baseres på den bogførte værdi. Kommunen krævede, at kompensationen skulle justeres i overensstemmelse hermed ⁽¹⁰⁶⁾.
- (84) Ved brev af 4. august 2004 afviste BKK Nett AS denne påstand. I den forbindelse understregede BKK Nett AS, at den ordning, der blev indført ved salgsaftalen fra 1996, indebærer, at NVE's afkast bør anvendes på den forpligtede kapital. BKK Nett AS fastholdt endvidere deres synspunkt om, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte størrelsen af den forpligtede kapital på grundlag af en teknisk værdiansættelse af aktivernes genanskaffelsesværdi ⁽¹⁰⁷⁾. Denne ordning resulterede i en næsten fordobling af kapitalgrundlaget i forhold til den bogførte værdi. Frem til i dag er kompensationsniveauet forblevet meget højere, end hvis det var blevet beregnet på grundlag af den bogførte værdi ⁽¹⁰⁸⁾.

⁽⁹⁹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 8, og 1194249, s. 7.

⁽¹⁰⁰⁾ Dokument nr. 1194179. Som anført i fodnote 43 har bestemmelsen følgende ordlyd i den oprindelige norske affattelse: »[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.«

⁽¹⁰¹⁾ Dokument nr. 1194249, s. 7-8.

⁽¹⁰²⁾ Dokument nr. 1194249, s. 8, og 1194229, s. 4.

⁽¹⁰³⁾ Dokument nr. 1194249, s. 8, og 1194221.

⁽¹⁰⁴⁾ Dokument nr. 1194249, s. 8-9, og 1194225.

⁽¹⁰⁵⁾ Dokument nr. 1194249, s. 9.

⁽¹⁰⁶⁾ Dokument nr. 1194249, s. 8, og 1194233.

⁽¹⁰⁷⁾ Dokument nr. 1194227.

⁽¹⁰⁸⁾ Dokument nr. 1194249, s. 9-10.

- (85) I lighed med hvad der er tilfældet med kompensationen for drift og vedligeholdelse (foranstaltning a)), har de norske myndigheder ikke givet et endeligt svar på, hvordan kompensationsniveauet er blevet fastsat. Kontrollen vanskeliggøres af det faktum, at der ikke foreligger særskilte regnskaber ⁽¹⁰⁹⁾. I en due diligence-rapport vedrørende Veilys AS ⁽¹¹⁰⁾ anførte revisorerne, at de havde fået begrænset indsigt i de omkostninger, der var forbundet med kontrakten med kommunen ⁽¹¹¹⁾.
- (86) De norske myndigheder mener derfor, at de berørte virksomheder i BKK-koncernen kan være blevet overkompenseret. Tallene fra KOSTRA som vist i betragtning (69) ovenfor tyder på en sådan overkompensation ⁽¹¹²⁾.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

4.1. BEMÆRKNINGER FRA BKK VEILYS

4.1.1. *Baggrundsoplysninger*

- (87) Aftalen fra 1996 indebar, at BKK DA købte Bergen Lysverkers aktiver og aktiviteter. BKK DA forpligtede sig herved til at sikre den fortsatte tilvejebringelse af gadebelysning og påtog sig ansvaret for driften og vedligeholdelsen af infrastrukturen ⁽¹¹³⁾.
- (88) På samme måde som de norske myndigheder mener BKK Veilys, at afsnit 7, litra c), i salgsaftalen regulerer den fremtidige økonomiske kompensation for tilvejebringelsen af gadebelysning. I henhold til afsnit 7, litra c), har BKK-koncernen for det første ret til kompensation for drift og vedligeholdelse af infrastrukturen og for det andet til kompensation for den forpligtede kapital. Denne bestemmelse har tjent som grundlag for de efterfølgende kontrakter ⁽¹¹⁴⁾.
- (89) Alle kontrakter og aktiviteter vedrørende den gadebelysningsinfrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen, er organiseret under det helejede datterselskab Veilys AS. Disse aktiviteter omfatter ca. 50 000 gadelygter, herunder de pågældende gadelygter langs kommunale veje i kommunen ⁽¹¹⁵⁾.

4.1.2. *Generelle bemærkninger til indledningsbeslutningen*

- (90) Kompensationen vedrører en offentlig infrastruktur, der ikke anvendes til at udbyde varer eller tjenesteydelser på et marked. Foranstaltningerne falder derfor uden for anvendelsesområdet for EØS-aftalens artikel 61, stk. 1 ⁽¹¹⁶⁾.
- (91) I denne henseende afspejler indledningsbeslutningen ikke i tilstrækkelig grad, at infrastrukturen ejes af Veilys AS. Da Veilys AS er den eneste mulige leverandør, og kommunen er den eneste mulige køber, tilfalder kompensationen ikke et selskab ⁽¹¹⁷⁾.
- (92) Under alle omstændigheder har der ikke fundet en overkompensation sted. I det omfang at tilvejebringelse af gadebelysning udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er Altmark-kriterierne opfyldt ⁽¹¹⁸⁾.

4.1.3. *Specifikke bemærkninger til foranstaltning a) — drift og vedligeholdelse*

- (93) Ifølge BKK Veilys afspejler kompensationen de underliggende omkostninger og betalingsniveauet i sammenlignelige kontrakter. Der har ikke fundet en overkompensation sted ⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ Dokument nr. 1126801, s. 8, og 1194249, s. 10.

⁽¹¹⁰⁾ Dokument nr. 1194235.

⁽¹¹¹⁾ Dokument nr. 1194249, s. 10.

⁽¹¹²⁾ Dokument nr. 1194249, s. 10.

⁽¹¹³⁾ Dokument nr. 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁴⁾ Dokument nr. 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁵⁾ Dokument nr. 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁶⁾ Dokument nr. 1073541, s. 1-2.

⁽¹¹⁷⁾ Dokument nr. 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁸⁾ Dokument nr. 1073541, s. 1.

⁽¹¹⁹⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

- (94) Med hensyn til benchmarking mener BKK Veilys, at det prisniveau, der er angivet i klagen, ikke er underbygget. Det er endvidere nødvendigt at tage hensyn til sagens særlige omstændigheder. De pågældende kontrakter angiver en fast pris pr. belysningspunkt og omfatter en komplet vifte af tjenesteydelser. Dette indebærer, at BKK Veilys bærer risikoen for utilsigtede hændelser såsom ekstreme vejrforhold og ansvaret for al drift og vedligeholdelse. Aktiviteterne i byområder med omfattende trafik og andre forstyrrelser er endvidere dyrere ⁽¹²⁰⁾.

4.1.4. *Specifikke bemærkninger til foranstaltning b) — finansiering af 12 000 LED-anlæg*

- (95) BKK Veilys bestrider, at finansieringen af de 12 000 LED-anlæg udgør statsstøtte.
- (96) Så vidt BKK Veilys ved, købte kommunen anlæggene til en pris på 2 000 NOK pr. belysningspunkt. Omkostningerne til planlægning, installation og dokumentation lå på [...] NOK pr. belysningspunkt.
- (97) På grundlag af disse tal beløb opgraderingsomkostningerne sig til [...] NOK pr. belysningspunkt. Dette svarer til ca. [...] gange de årlige kapitalomkostninger, som kompenseres af kommunen. Derfor var opgraderingen af de 12 000 LED-anlæg langt dyrere, end hvad der kunne udføres på grundlag af denne kompensation ⁽¹²¹⁾.
- (98) Der vil endvidere kunne sikres betydelige besparelser i energiudgifterne for kommunen som følge af LED-anlæggene. Ifølge de oplysninger, som BKK Veilys har til rådighed, er omkostningsbesparelserne anslået til 450 NOK pr. belysningspunkt pr. år. Dette indebærer, at kommunen vil tjene sine investeringer ind igen på mindre end syv år ⁽¹²²⁾.

4.1.5. *Specifikke bemærkninger til foranstaltning c) — kompensation for kapitalomkostninger*

- (99) Ifølge BKK Veilys vedrører kompensationen ikke-økonomiske aktiviteter. Elementet vedrørende kapitalomkostninger bør opfattes som et adgangsgebyr forbundet med infrastrukturen ⁽¹²³⁾.
- (100) Under alle omstændigheder giver kompensationen for kapitalomkostningerne ikke BKK Veilys en økonomisk fordel. Omkostningerne til etablering et belysningspunkt er ca. 20 000 NOK samt yderligere 10 000-50 000 NOK til jordarbejde. Minimumsomkostningerne til etablering af de 16 058 gadelygter, der ejes af BKK Veilys, er således 500 000 000 NOK ⁽¹²⁴⁾.
- (101) Det følger heraf, at kapitalomkostningerne ikke kompenseres uforholdsmæssigt. Gadebelysningsinfrastrukturen forvaltes, således at dens tekniske standard opretholdes ⁽¹²⁵⁾.

II. VURDERING

5. EKSISTENSEN AF STATSSTØTTE

5.1. BAGGRUND

- (102) EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

⁽¹²⁰⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

⁽¹²¹⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

⁽¹²²⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

⁽¹²³⁾ Dokument nr. 1073541, s. 2-3.

⁽¹²⁴⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

⁽¹²⁵⁾ Dokument nr. 1073541, s. 3.

- (103) En foranstaltning udgør derfor kun statsstøtte, hvis følgende kumulative betingelser er opfyldt: i) foranstaltningen skal være ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler, ii) den skal give en virksomhed en fordel, iii) den skal begunstige visse virksomheder (selektivitet), og iv) den skal kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen. Som nævnt ovenfor har Tilsynsmyndigheden udstedt retningslinjer for statsstøttebegrebet ⁽¹²⁶⁾.
- (104) På grundlag af de modtagne bemærkninger finder Tilsynsmyndigheden det hensigtsmæssigt først at vurdere, om kompensationen under foranstaltning a) og c) er tilfaldet en virksomhed. Såfremt der svares bekræftende på dette spørgsmål, og i det omfang finansieringen af LED-anlæggene (foranstaltning b)) har givet de samme enheder en fordel, ville denne fordel således også være tilfaldet en virksomhed.

5.2. BEGREBET VIRKSOMHED

5.2.1. Retligt kriterium

- (105) Begrebet virksomhed indebærer enhver enhed, som udøver økonomisk aktivitet, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde ⁽¹²⁷⁾. Enhver aktivitet, der består i at udbyde varer eller tjenesteydelser på et marked, er økonomisk ⁽¹²⁸⁾.
- (106) I modsætning til hvad klageren hævder, er det ikke afgørende, om en aktivitet i princippet kan udøves af en privat erhvervsdrivende. Det er derimod nødvendigt at fastslå de særlige omstændigheder, hvorunder virksomheden udøves ⁽¹²⁹⁾. Det skal i denne forbindelse undersøges, om den pågældende aktivitet på grund af sin art, sit formål og de regler, den er underlagt, er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed eller har en økonomisk karakter, der begrundet anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne ⁽¹³⁰⁾.
- (107) Hvorvidt der findes et marked for en given aktivitet, kan variere EØS-staterne imellem afhængigt af de nationale forhold ⁽¹³¹⁾. Klassificeringen af en given aktivitet kan også ændre sig over tid som følge af politiske beslutninger eller økonomisk udvikling.
- (108) For så vidt angår enheder, der udfører flere aktiviteter, skal den juridiske klassificering foretages særskilt for hver aktivitet. Den omstændighed, at en enhed er tillagt offentlig myndighed, er derfor ikke til hinder for, at den kan kvalificeres som en virksomhed for så vidt angår andre aktiviteter ⁽¹³²⁾. Hvis en økonomisk aktivitet imidlertid ikke kan adskilles fra udøvelsen af offentlig myndighed, klassificeres aktiviteterne som helhed som ikke-økonomiske ⁽¹³³⁾.

⁽¹²⁶⁾ Beslutning nr. 3/17/COL af 18. januar 2017, anført i fodnote 79.

⁽¹²⁷⁾ EFTA-Domstolens dom af 17. november 2020 i sag E-9/19 Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, præmis 87, EFTA-Domstolens dom af 21. februar 2008 i sag E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [2008] EFTA Ct. Rep. 62, præmis 78, EFTA-Domstolens dom af 22. marts 2002 i sag E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge mod Kommunenes Sentralforbund m.fl. [2002] EFTA Ct. Rep. 114, præmis 62.

⁽¹²⁸⁾ EFTA-Domstolens dom af 10. maj 2011 i forenede sager E-4/10, E-6/10 og E-7/10, Fyrstendømmet Liechtenstein m.fl. mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [2011] EFTA Ct. Rep. s. 16, præmis 54, Domstolens dom af 16. juni 1987, Kommissionen mod Italien, 118/85, EU:C:1987:283, præmis 7, Domstolens dom af 18. juni 1998, Kommissionen mod Italien, C-35/96, EU:C:1998:303, præmis 36, Domstolens dom af 12. september 2000, Pavlov m.fl., forenede sager C-180/98-C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, præmis 75.

⁽¹²⁹⁾ Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 88, Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 80.

⁽¹³⁰⁾ Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 89, Domstolens dom af 7. november 2019, Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen, sag C-687/17 P, ECLI:EU:C:2019:932, præmis 15-16.

⁽¹³¹⁾ Domstolens dom af 17. februar 1993, Poucet og Pistre mod AGF og Cancava, forenede sager C-159/91 og C-160/91, ECLI:EU:C:1993:63, præmis 16 til 20.

⁽¹³²⁾ Domstolens dom af 1. juli 2008, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) mod Elliniko Dimosio, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, præmis 25.

⁽¹³³⁾ Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 90, Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen, anført i fodnote 130, præmis 17-19, Domstolens dom af 12. juli 2012, Compass-Datenbank GmbH mod Republik Österreich, C-138/11, ECLI:EU:C:2012:449, præmis 38.

- (109) Det følger af EFTA-Domstolens retspraksis, at begrebet »tjenesteydelser« set i relation til de grundlæggende frihedsrettigheder er relevant for afgørelsen af, om aktiviteter er økonomiske i en statsstøttesammenhæng. Som det fremgår af EØS-aftalens artikel 37, stk. 1, betragtes kun tjenesteydelser, der normalt udføres mod betaling, som »tjenesteydelser« som omtalt i aftalen ⁽¹³⁴⁾.
- (110) Det væsentlige kendetegn ved »betaling« er, at der er tale om et vederlag for den pågældende tjenesteydelse ⁽¹³⁵⁾. Desuden aftales betalingen normalt mellem leverandøren og modtageren af tjenesteydelsen ⁽¹³⁶⁾.
- (111) Begrebet »tjenesteydelser« bør også forstås i lyset af EØS-aftalens artikel 37, stk. 2 ⁽¹³⁷⁾. Ifølge denne bestemmelse omfatter »tjenesteydelser« bl.a. aktiviteter inden for industri og handel samt håndværk og liberale erhverv.
- (112) Det følger af fast retspraksis, at karakteren af en aktivitet skal vurderes på grundlag af den sektor, hvori den udøves, og den måde, hvorpå denne sektor er organiseret.
- (113) På uddannelsesområdet betragtes f.eks. finansiering af uddannelse, der leveres inden for rammerne af et nationalt system, ikke som et vederlag for en tjenesteydelse, hvis to betingelser er opfyldt. For det første søger staten ikke at udøve indtægtsgivende virksomhed i forbindelse med etableringen og vedligeholdelsen af uddannelsessystemet, men snarere at opfylde sine forpligtelser over for befolkningen. For det andet finansieres uddannelsessystemet generelt af offentlige midler og ikke gennem brugerbetaling ⁽¹³⁸⁾.
- (114) På grundlag af et lignende ræsonnement er det blevet fremført, at kommunale børnehaver i Norge ikke er underlagt betalingsselementet. Derfor blev kommunale børnehaver ikke betragtet som virksomheder i forbindelse med statsstøtte ⁽¹³⁹⁾.
- (115) Med hensyn til sundhedssektoren har EFTA-Domstolen fastslået, at karakteren af leveringen af støttetjenesteydelser på områderne indkøb, informations- og kommunikationsteknologi samt arkivering skal fastlægges på grundlag af den efterfølgende anvendelse af tjenesteydelserne. Hvis støttetjenesteydelserne ikke leveres på markedet, men inden for rammerne af et nationalt sundhedssystem, der er etableret på grundlag af solidaritet, er leveringen af dem af ikke-økonomisk karakter ⁽¹⁴⁰⁾.

5.2.2. Anvendelse af det retlige kriterium på den foreliggende sag

- (116) Som anført i betragtning 53 og 54 ovenfor udøver BKK-koncernens virksomheder økonomiske aktiviteter på en række markeder.
- (117) Ifølge Domstolen er det muligt, at en virksomhed både kan udøve økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter. Dette er imidlertid betinget af, at den fører særskilte regnskaber for så vidt angår de forskellige modtagne betalinger for at udelukke enhver risiko for krydssubsidiering af dens økonomiske aktiviteter ved hjælp af offentlige midler modtaget til dens ikke-økonomiske aktiviteter ⁽¹⁴¹⁾. Enhver risiko for krydssubsidiering skal således udelukkes, for at offentlig finansiering kan anses for at være knyttet til ikke-økonomiske aktiviteter.

⁽¹³⁴⁾ Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 80-81.

⁽¹³⁵⁾ EFTA-Domstolens dom af 10. december 2020 i sag E-13/19, Hraðbraut ehf. mod mennta- og menningarmálaráðuneytið, Verzlunarskóli Íslands ses., Tækniskólinn ehf. og Menntaskóli Borgarfjarðar ehf., præmis 91, Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 81, Domstolens dom af 27. september 1988, den belgiske stat mod Humbel og Edel., 263/86, EU:C:1988:451, præmis 17.

⁽¹³⁶⁾ Den belgiske stat mod Humbel og Edel, anført i fodnote 135, præmis 17.

⁽¹³⁷⁾ Den belgiske stat mod Humbel og Edel, anført i fodnote 135, præmis 16.

⁽¹³⁸⁾ Hraðbraut ehf., anført i fodnote 135, præmis 92.

⁽¹³⁹⁾ Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 82-84.

⁽¹⁴⁰⁾ Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 95-97.

⁽¹⁴¹⁾ Dom af 27. juni 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania mod Ayuntamiento de Getafe, C-74/16, ECLI:EU:C:2017:496, præmis 51.

- (118) I den foreliggende sag er Tilsynsmyndigheden ikke blevet forelagt argumenter for, at der er indført tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger, som effektivt og hensigtsmæssigt adskiller indtægter og omkostninger i henhold til de pågældende kontrakter fra andre økonomiske aktiviteter. Tværtimod har de norske myndigheder anført, at der burde have været indført sikkerhedsforanstaltninger, og at krydssubsidiering ikke kan udelukkes ⁽¹⁴²⁾.
- (119) På dette grundlag, og uanset om de aktiviteter, der er omfattet af kompensationen, er af økonomisk karakter, er Tilsynsmyndigheden derfor forpligtet til at konkludere, at kompensationen under foranstaltning a) og c) er tilfaldet en virksomhed.
- (120) I lyset af de fremførte argumenter vil Tilsynsmyndigheden ikke desto mindre også vurdere, om de aktiviteter, der er genstand for kompensation under de pågældende foranstaltninger, i sig selv er økonomiske. Tilsynsmyndigheden vil først vurdere de aktiviteter vedrørende gadelygter, der er ejet af virksomheder i BKK-koncernen.
- (121) Som nævnt i betragtning 59-60 ovenfor henviser de norske myndigheder til kommunernes ansvar i henhold til afsnit 20 i den norske vejlov for at drive og vedligeholde kommunale veje. Selv om kommunerne i henhold til afsnit 20 ikke er forpligtede til at tilvejebringe gadebelysning eller tilvejebringe et vist niveau af gadebelysning, bidrager denne aktivitet til målsætningen om trafiksikkerhed. Kommunen følger endvidere standarden (veinormalen) fra den norske trafikstyrelse (Statens vegvesen), når den planlægger, anlægger og opgraderer vejene. Denne standard indeholder specifikationer for gadebelysning ⁽¹⁴³⁾.
- (122) På denne baggrund hævder de norske myndigheder, som anført i betragtning 61, at Selex-dommen underbygger deres synspunkt om, at de aktiviteter, der er genstand for kompensation, er ikke-økonomiske ⁽¹⁴⁴⁾. Som anført i betragtning 62 henviser de norske myndigheder endvidere til artikel 17 om offentlige beføjelser og offentlige myndigheder i retningslinjerne for statsstøttebegrebet ⁽¹⁴⁵⁾. Under alle omstændigheder hævder de norske myndigheder, at aktiviteter, der forfølger mål vedrørende den offentlige sikkerhed, bør klassificeres på samme måde som ikke-økonomiske aktiviteter, der udføres til sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og pædagogiske formål.
- (123) Som allerede fastslået er det nødvendigt at undersøge de særlige omstændigheder, hvorunder en aktivitet udøves, når det skal afgøres, om aktiviteten er af økonomisk karakter ⁽¹⁴⁶⁾. I den foreliggende sag er det naturlige udgangspunkt for denne vurdering de gældende lovgivningsmæssige rammer for tilvejebringelse af gadebelysning langs kommunale veje i Norge samt de særlige omstændigheder i Bergen.
- (124) Hvad angår de lovgivningsmæssige rammer i Norge, indebærer den lovgivning og de standarder, som de norske myndigheder henviser til, blot, at kommunerne er ansvarlige for driften af kommunale vejinfrastrukturer, og at kravene til gadebelysning skal være opfyldt, for at veje kan opfylde standarden (veinormalen) fra den norske trafikstyrelse (Statens vegvesen). Som anført ovenfor skal kommuner i henhold til afsnit 20 i den norske vejlov imidlertid ikke tilvejebringe gadebelysning eller tilvejebringe et vist niveau af gadebelysning. Der er endvidere intet til hinder for, at kommuner indgår aftaler med kommercielle enheder (dele) med hensyn til drift og vedligeholdelse af kommunale veje som økonomisk aktivitet.
- (125) I lyset af de særlige omstændigheder i Bergen bemærker Tilsynsmyndigheden, at virkningen af at medtage gadebelysningsinfrastrukturen ved salget af Bergen Lysverker var, at BKK DA blev den eneste leverandør langs de pågældende kommunale veje. BKK DA fik denne rolle efter at have været i konkurrence med fem andre tilbudsgivere.
- (126) Desuden omfattede salgsaftalens afsnit 7, litra c), som beskrevet i betragtning 32, en ordning til regulering af den fremtidige økonomiske kompensation. Denne ordning giver mulighed for et reguleret afkast.

⁽¹⁴²⁾ Dokument nr. 1126801, s. 7.

⁽¹⁴³⁾ Dokument nr. 1126801, s. 4, og 1194249, s. 5.

⁽¹⁴⁴⁾ Domstolens og Rettens domme, anført i fodnote 77.

⁽¹⁴⁵⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79.

⁽¹⁴⁶⁾ Abelia og WTW AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 88, Private Barnehagers Landsforbund mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, anført i fodnote 127, præmis 80.

- (127) På dette grundlag er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at kommunen gennem salget af gadebelysningsinfrastrukturen sammen med oprettelsen af kompensationsordningen, der giver mulighed for et reguleret afkast, skabte et marked for levering af de pågældende tjenesteydelser til kommunen som en økonomisk aktivitet. Den omstændighed, at infrastrukturen havde en unik karakter, hvilket medførte, at køberen blev den eneste leverandør, der stod til rådighed, indebærer ikke i sig selv, at de berørte virksomheder i BKK-koncernen ikke har leveret tjenesteydelser på et marked. BKK DA fik endvidere den eksklusive stilling efter at have været i konkurrence med fem andre tilbudsgivere.
- (128) Dette synspunkt underbygges af BKK-koncernens og kommunens indsats i forhold til de efterfølgende kontrakter, der indgås med regelmæssige mellemrum. BKK-koncernen har forsøgt at maksimere sit overskud gennem sin fortolkning af kontraktvilkårene og understreget, at den udøver kommercielle aktiviteter med henblik på at skabe værdier for sine aktionærer⁽¹⁴⁷⁾. Kommunen har på sin side handlet som om, at modparten var en kommerciel sælger. De norske myndigheder har faktisk henvist til den markedsstyrke, som BKK-koncernen har i sin egenskab af infrastrukturejer.
- (129) Som det fremgår af flere klagesager ved det norske klagenævn vedrørende offentlige indkøb (KOFA), tilbyder forskellige leverandører desuden tjenesteydelser i forbindelse med vedligeholdelse og drift af gadebelysning på et kommercielt grundlag⁽¹⁴⁸⁾. I overensstemmelse hermed modtog kommunen som beskrevet i afsnit 3.1.4 tilbud fra flere leverandører, da den iværksatte en udbudsprocedure for sådanne tjenesteydelser.
- (130) Tilsynsmyndigheden bemærker derfor, at det var normal praksis i Norge og Bergen-området at levere vedligeholdelses- og driftstjenesteydelser mod betaling. Dette indikerer endvidere, at disse aktiviteter var af økonomisk karakter.
- (131) Hvad angår den compensation, der betales for vedligeholdelse og drift af de gadelygter, der ejes af kommunen, er der intet i kontraktvilkårene, der tyder på, at disse aktiviteter bør klassificeres på anden vis. Bortset fra at der ikke er nogen kapitalomkostninger, der skal kompenseres, var vilkårene indtil den 1. april 2020 de samme som for de gadelygter, der kontrolleres af BKK-koncernen. Siden den 1. april 2020 er tjenesteydelserne blevet leveret i henhold til en handelskontrakt, der er indgået på grundlag af en udbudsprocedure⁽¹⁴⁹⁾.
- (132) Med hensyn til de norske myndigheders henvisning til Selex-dommen⁽¹⁵⁰⁾ bør det fremhæves, at denne sag vedrørte aktiviteter, der blev udført af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (»Eurocontrol«). Eurocontrol blev oprettet af forskellige europæiske stater i henhold til den internationale konvention om samarbejde vedrørende luftfartsikkerhed⁽¹⁵¹⁾.
- (133) Under appelsagen gentog Domstolen sin konklusion fra en tidligere sag om, at Eurocontrols aktiviteter som helhed på grund af deres art, formål og de regler, de er underlagt, var forbundet med udøvelse af offentlig myndighed vedrørende kontrol og overvågning af luftrummet. Denne konklusion gælder også for Eurocontrols bistand til de nationale myndigheder, navnlig i forbindelse med udbud vedrørende anskaffelse af udstyr og systemer inden for lufttrafikstyring⁽¹⁵²⁾.
- (134) På baggrund af vurderingen i betragtning 123-131 fastholder Tilsynsmyndigheden derfor, at den foreliggende sag adskiller sig væsentligt fra Selex-dommen. Det bør ligeledes bemærkes, at Domstolen i Selex-dommen faktisk anførte, at den omstændighed, at et organ har overskud, er et indicium for, at en aktivitet er af økonomisk karakter⁽¹⁵³⁾.

⁽¹⁴⁷⁾ Dokument nr. 1194227, s. 2.

⁽¹⁴⁸⁾ Afgørelse af 23. marts 2022, Otera Traftec AS mod Lillehammer kommune, sag 2021/1439, afgørelse af 24. marts 2021, Nett-Tjenester AS mod Fredrikstad kommune, sag 2021/367, afgørelse af 14. september 2015, Nettpartner AS mod Stavanger kommune m.fl., forenede sager 2015/47, 2015/48, 2015/49 og 2015/50, afgørelse af 2. september 2015, Traftec AS mod Vest-Agder landkommune, sag 2015/71. Afgørelserne ligger på: <https://www.klagenemndssekretariatet.no/klagenemnda-for-offentlige-anskaffelser-kofa/>.

⁽¹⁴⁹⁾ Jf. afsnit 3.1.3 og 3.1.4.

⁽¹⁵⁰⁾ Domstolens og Rettens domme, anført i fodnote 77.

⁽¹⁵¹⁾ Rettens dom, anført i fodnote 77, præmis 1.

⁽¹⁵²⁾ Domstolens dom, anført i fodnote 77, præmis 71-72.

⁽¹⁵³⁾ Domstolens dom, anført i fodnote 77, præmis 116-117.

- (135) Tilsynsmyndigheden er heller ikke enig i, at de aktiviteter, der er genstand for kompensation under foranstaltning a) og c), vedrører offentlige beføjelser eller offentlig myndighed som omhandlet i artikel 17 i retningslinjerne for statsstøttebegrebet ⁽¹⁵⁴⁾. Situationen er snarere, at kommunen har ydet kompensation til en leverandør, der udfører kommercielle og økonomiske aktiviteter. Som sådan svarer situationen til den situation, hvor en kommune indkøber bygge- og anlægsarbejder med henblik på opførelse eller vedligeholdelse af kommunale veje fra en kommerciel virksomhed.
- (136) På samme måde er Tilsynsmyndigheden ikke overbevist om, at aktiviteter, der forfølger mål for den offentlige sikkerhed, bør klassificeres på samme måde som ikke-økonomiske aktiviteter, der udføres til sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og pædagogiske formål. Der er i retspraksis intet grundlag for at konkludere, at aktiviteter i sig selv er af ikke-økonomisk karakter, fordi de forfølger et bestemt formål. Med henblik herpå er det som nævnt nødvendigt at fastslå de særlige omstændigheder, hvorunder aktiviteten udøves. Eksempelvis kan vedligeholdelsesaktiviteter i forbindelse med offentlig ejendom klart udføres på et økonomisk grundlag — også når de er nødvendige af hensyn til brugernes sikkerhed.

5.2.3. Konklusion

- (137) På grundlag af ovenstående konkluderer Tilsynsmyndigheden, at kompensationen inden for rammerne af foranstaltning a) og c) er tilfaldet en virksomhed. Såfremt finansieringen af LED-anlæggene (foranstaltning b)) har givet de samme enheder en fordel, ville denne også være tilfaldet en virksomhed.

5.3. ANVENDELSE AF STATSMLIDLER

- (138) For at en foranstaltning kan udgøre statsstøtte, skal den være ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler. Begrebet statsmidler omfatter midler fra regionale enheder inden for staten ⁽¹⁵⁵⁾.
- (139) Foranstaltningerne finansieres alle over kommunens budget. De indebærer derfor anvendelse af statsmidler.

5.4. FORDEL

5.4.1. Introduktion

- (140) En fordel som omhandlet i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen er enhver økonomisk fordel, som en virksomhed ikke kunne have opnået på normale markedsvilkår ⁽¹⁵⁶⁾. Det følger heraf, at ikke blot positive ydelser såsom tilskud, lån eller direkte investeringer kan give en fordel, men også indgreb, der uden at være tilskud i egentlig forstand er af samme art og har tilsvarende virkning ⁽¹⁵⁷⁾. I overensstemmelse hermed kan en foranstaltning ikke anses for at falde uden for statsstøtteforbuddets anvendelsesområde, blot fordi den har form af en aftale med gensidige forpligtelser ⁽¹⁵⁸⁾.

⁽¹⁵⁴⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79.

⁽¹⁵⁵⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 48 og retspraksis anført heri.

⁽¹⁵⁶⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 66; Domstolens dom af 11. juli 1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) m.fl. mod La Poste m.fl., C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, præmis 60; Domstolens dom af 29. april 1999, Spanien mod Kommissionen, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, præmis 41.

⁽¹⁵⁷⁾ Domstolens dom af 2. juli 1974, Italien mod Kommissionen, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, præmis 13, EFTA-Domstolens dom af 17. august 2012 i sag E-12/11 Asker Brygge mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [2012] EFTA Ct. Rep s. 536, præmis 55, Domstolens dom af 20. november 2003, Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie mod GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, præmis 28.

⁽¹⁵⁸⁾ Rettens dom af 28. januar 1999, BAI mod Kommissionen, T-14/96, ECLI:EU:T:1999:12, præmis 71.

5.4.2. På grundlag af Altmark-betingelserne er det ikke muligt at udelukke, at der er tale om en fordel

5.4.2.1. Altmark-betingelserne

- (141) Der findes en særlig retspraksis vedrørende kompensation for offentlig tjeneste ydet til virksomheder, der har fået overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Det følger af Domstolens dom i Altmark-sagen, at det i sådanne tilfælde kan udelukkes, at der foreligger en fordel som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, hvis følgende fire kumulative betingelser er opfyldt ⁽¹⁵⁹⁾:
- »For det første skal den pågældende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret.
 - For det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde [...].
 - Kompensationen må for det tredje ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.
 - For det fjerde: Når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.«
- (142) Tilsynsmyndigheden har offentliggjort et sæt retningslinjer for statsstøttereglernes anvendelse på kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽¹⁶⁰⁾. Altmark-betingelserne fremgår af retningslinjernes afsnit 3.

5.4.2.2. Anvendelse af Altmark-betingelserne på den foreliggende sag

- (143) I henhold til den første betingelse skal den pågældende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde klart definerede forpligtelser til offentlig tjeneste.
- (144) Ifølge Domstolen er formålet med denne betingelse at sikre gennemsigthed og retssikkerhed. Det skal afgøres, dels om den pågældende virksomhed faktisk er pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, dels om disse forpligtelser er klart defineret i national ret. Der skal således være opfyldt minimumskriterier om, at der foreligger en eller flere offentlige myndighedsakter, der på en tilstrækkeligt præcis måde definerer i det mindste arten, varigheden og rækkevidden af forpligtelserne til offentlig tjeneste, der påhviler de virksomheder, som har fået overdraget at opfylde disse forpligtelser ⁽¹⁶¹⁾.
- (145) I overensstemmelse hermed stadfæstede Domstolen en dom afsagt af Retten, hvori det blev fastslået, at den første Altmark-betingelse ikke var opfyldt, da den omhandlede tjenesteydelse ikke var defineret klart som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i national ret. Denne konklusion kunne ikke drages i tvivl af, at der forelå et markedssvigt på det pågældende marked, og at tjenesteydelsen kunne have været defineret som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Disse omstændigheder var ikke relevante for afgørelsen af, om de pågældende virksomheder faktisk var blevet pålagt forpligtelser til offentlig tjeneste ved en offentlig akt, og om disse forpligtelser var klart defineret i denne akt ⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁹⁾ Altmark, anført i fodnote 26, præmis 87-93.

⁽¹⁶⁰⁾ EUT L 161 af 13.6.2013, s. 12 (bilag I) og EØS-tillæg nr. 34 af 13.6.2013, s. 1 (bilag I).

⁽¹⁶¹⁾ Domstolens dom af 20. december 2017, Comunidad Autónoma del País Vasco m.fl. mod Kommissionen, C-66/16 P, ECLI:EU:C:2017:654, præmis 72-73.

⁽¹⁶²⁾ Ibid, præmis 74-75.

- (146) Det fremgår endvidere af fast retspraksis, at for at en virksomhed kan anses for at have fået overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, skal dette ske ved en offentlig myndighedsakt ⁽¹⁶³⁾. Sådanne overdragelsesakter kan omfatte kontrakter, forudsat at de hidrører fra en offentlig myndighed og er bindende ⁽¹⁶⁴⁾. Den omstændighed, at en tjenesteydelse er genstand for en offentlig kontrakt, er imidlertid ikke tilstrækkelig til, at den kan anses for at være en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse uden nogen konkret forklaring ⁽¹⁶⁵⁾.
- (147) Det relevante spørgsmål er derfor ikke, om kommunen kunne have overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der omfattede de pågældende tjenesteydelser, til virksomheder i BKK-koncernen, men hvorvidt den rent faktisk har gjort det.
- (148) Det naturlige udgangspunkt for vurderingen af dette er, at hverken de norske myndigheder eller BKK Veilys har gjort gældende, at BKK-koncernen har fået overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.
- (149) Som det fremgår af afsnit 3 og 4 ovenfor, har de norske myndigheder i deres bemærkninger slet ikke henvist til loven om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. BKK Veilys har blot hævdet, at hvis tilvejebringelsen af gadebelysning udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er Altmark-betingelserne opfyldt. Dette tyder i overensstemmelse med den foreløbige konklusion i indledningsbeslutningen på, at virksomhederne i BKK-koncernen ikke har haft og ikke har en forpligtelse til offentlig tjeneste med hensyn til foranstaltningerne ⁽¹⁶⁶⁾.
- (150) Dette synspunkt understøttes yderligere af de kontrakter, som de norske myndigheder har fremlagt.
- (151) Som forklaret i afsnit 3 ovenfor var salgsaftalen fra 1996 kendetegnet ved, at kommunen solgte en virksomhed, og at BKK DA overtog en virksomhed. Selv om aftalen indeholdt bestemmelser om den fremtidige tilvejebringelse af gadebelysning og relaterede tjenesteydelser, indeholder den fremlagte dokumentation ingen angivelse af, at kommunen i henhold til retspraksis har overdraget forpligtelser til offentlig tjeneste til BKK DA.
- (152) Det samme gælder for de efterfølgende kontrakter med virksomheder i BKK-koncernen. For så vidt angår disse aktiviteter vedrørende gadelygter, der kontrolleres af BKK-koncernen, afspejler de kommunens indkøb fra en sælger, der kontrollerer et nødvendigt input, i stedet for at overdrage forpligtelser til offentlig tjeneste. Med hensyn til vedligeholdelse og drift af de gadelygter, der ejes af kommunen, er dette blevet indkøbt som et input i forbindelse med kommunens tilvejebringelse af gadebelysning gennem denne infrastruktur. Begge typer aktiviteter er medtaget i kontrakterne uden nogen præcisering, forklaring eller angivelse af, at virksomhederne i BKK-koncernen har fået overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

5.4.2.3. Konklusion

- (153) På grundlag af ovenstående betragtninger fastholder Tilsynsmyndigheden sine foreløbige konklusioner fra indledningsbeslutningen. For så vidt angår de tre foranstaltninger har virksomhederne i BKK-koncernen ikke haft og har ikke en forpligtelse til offentlig tjeneste. På grundlag af Altmark-betingelserne er det således ikke muligt at udelukke, at der er tale om en fordel.

5.4.3. Princippet om den markedsøkonomiske aktør

5.4.3.1. Baggrund

- (154) Økonomiske transaktioner, der gennemføres af offentlige enheder, giver ikke modparten en fordel og udgør derfor ikke statsstøtte, hvis de gennemføres på normale markedsvilkår. Spørgsmålet om, hvorvidt der hersker overensstemmelse med markedsvilkårene, vurderes i henhold til princippet om den markedsøkonomiske aktør.

⁽¹⁶³⁾ Domstolens dom af 23. oktober 1997, sag C-159/94, Kommissionen mod Den Franske Republik, ECLI:EU:C:1997:501, præmis 65.

⁽¹⁶⁴⁾ Rettens dom af 7. november 2012, Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) mod Kommissionen, T-137/10, ECLI:EU:T:2012:584, præmis 109.

⁽¹⁶⁵⁾ Rettens dom af 26. november 2015, Spanien mod Kommissionen, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891, præmis 71. Dommen blev stadfæstet efter appel ved Domstolens dom af 20. december 2017, sag C-81/16 P, Spanien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2017:1003. Jf. navnlig præmis 49 i Domstolens dom.

⁽¹⁶⁶⁾ Betragtning 33 i indledningsbeslutningen.

- (155) Ved vurderingen i henhold til princippet om den markedsøkonomiske aktør er det afgørende, om den offentlige enhed handlede, som en markedsoperatør ville have gjort i en lignende situation ⁽¹⁶⁷⁾. Følgelig skal der kun tages hensyn til de fordele og forpligtelser, der er forbundet med rollen som økonomisk aktør, i modsætning til rollen som offentlig myndighed ⁽¹⁶⁸⁾.
- (156) Spørgsmålet om, hvorvidt en transaktion indebærer statsstøtte, skal afgøres på baggrund af den situation, der forelå på det tidspunkt, hvor transaktionen blev besluttet ⁽¹⁶⁹⁾. Det, der udgør en normal betaling, følger således af de faktorer, som en virksomhed, der handler på normale markedsvilkår, ville have taget i betragtning ved fastsættelsen af betalingen ⁽¹⁷⁰⁾.
- (157) Tilsynsmyndigheden skal foretage en kompleks økonomisk vurdering ved anvendelsen af princippet om den markedsøkonomiske aktør ⁽¹⁷¹⁾. Denne vurdering skal foretages på grundlag af de foreliggende objektive og verificerbare beviser ⁽¹⁷²⁾.
- (158) I overensstemmelse med det, der hævdes i klagen, vil Tilsynsmyndigheden i det følgende vurdere, om BKK-koncernen er blevet kompenseret over markedssatsen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)). Derefter vil Tilsynsmyndigheden vurdere, om finansieringen af de 12 000 LED-anlæg (foranstaltning b)) har givet den en fordel.
- (159) Endelig vil Tilsynsmyndigheden se nærmere på kompensationen for kapitalomkostninger (foranstaltning c)). I denne vurdering vil Tilsynsmyndigheden for det første se på, om det var i overensstemmelse med normal markedspraksis at kompensere for kapitalomkostninger. For det andet vil Tilsynsmyndigheden vurdere, om BKK-koncernen er blevet kompenseret for sådanne omkostninger på en måde, der gik ud over markedssatserne.

5.4.4. *Foranstaltning a) — drift og vedligeholdelse*

5.4.4.1. **Kompensation udbetalt i forbindelse med den BKK-ejede infrastruktur**

- (160) Under den formelle undersøgelsesprocedure modtog Tilsynsmyndigheden yderligere oplysninger om kommunens salg af Bergen Lysverker.
- (161) Som anført i afsnit 3.1.2 solgte kommunen i 1996 Bergen Lysverker, herunder dens aktiver og aktiviteter, til BKK DA. Selv om BKK DA overtog Bergen Lysverker via en budrunde, udgjorde salget også en intern overførsel af et datterselskab. På daværende tidspunkt var BKK DA 100 % kontrolleret af kommunen.
- (162) Der blev i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996 fastlagt en ordning til regulering af kompensationen for den fremtidige tilvejebringelse af gadebelysning gennem infrastrukturen købt af BKK DA. Som det fremgår af oplysningerne i afsnit 3.1.2 og 4.1.1, er de norske myndigheder og BKK Veilys enige om, at de har været og stadig er bundet af denne bestemmelse ved fastsættelsen af kompensationen.
- (163) Spørgsmålet om, hvorvidt en transaktion indebærer statsstøtte, skal som tidligere nævnt afgøres på baggrund af den situation, der forelå på det tidspunkt, hvor transaktionen blev besluttet ⁽¹⁷³⁾. Hvis kompensationsordningen i salgsaftalen fra 1996 blev indført på en måde, der på tidspunktet for dens indførelse begrænsede de fremtidige kompensationsniveauer til markedssatserne, udgør en kompensation, der efterfølgende beregnes i overensstemmelse med denne ordning, derfor ikke en fordel ⁽¹⁷⁴⁾.

⁽¹⁶⁷⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 76, Domstolens dom af 21. marts 1991, Italien mod Kommissionen, C-305/89, ECLI:EU:C:1991:142, præmis 19, Rettens dom af 6. marts 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale og Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen, forenede sager T-228/99 og T-233/99, ECLI:EU:T:2003:57, præmis 208.

⁽¹⁶⁸⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 77, Domstolens dom af 5. juni 2012, Kommissionen mod Électricité de France (EDF), C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, præmis 79, 80 og 81.

⁽¹⁶⁹⁾ Westdeutsche Landesbank Girozentrale, anført i fodnote 167, præmis 245-246.

⁽¹⁷⁰⁾ Syndicat français de l'Express international (SFEI), anført i fodnote 156, præmis 60-61.

⁽¹⁷¹⁾ Domstolens dom af 2. september 2010, Kommissionen mod Scott, C-290/07 P, ECLI:EU:C:2010:480, præmis 68. Se også Rettens dom af 27. april 2022, Petra Flašker mod Kommissionen, T-392/20, ECLI:EU:T:2022:245, præmis 42.

⁽¹⁷²⁾ Électricité de France (EDF), anført i fodnote 168, præmis 102.

⁽¹⁷³⁾ Westdeutsche Landesbank Girozentrale, anført i fodnote 167, præmis 245 og 246.

⁽¹⁷⁴⁾ Jf. dommen i Asker Brygge, anført i fodnote 157, præmis 57, for optionsaftaler og yderligere henvisninger til retspraksis.

- (164) Det skal derfor først vurderes, om kompensationsordningen er udformet på en sådan måde, at den fremtidige betaling begrænses til markedssatserne. I bekræftende fald skal det for det andet undersøges, om ordningen rent faktisk er blevet overholdt.
- (165) I en sag om, hvorvidt den betaling, der blev betalt for den bistand, som det franske postvæsen La Poste ydede sit datterselskab SFMI-Chronopost (herefter »Chronopost-dommen«), var i overensstemmelse med markedsvilkårene, understregede Domstolen, at de tjenesteydelser, der blev leveret til Chronopost, var uløseligt forbundet med det unikke postnet, som La Poste administrerede. Da dette net ikke var oprettet ud fra kommercielle hensyn, ville det ikke være blevet etableret af en privat virksomhed, medmindre der havde været tale om statslig intervention ⁽¹⁷⁵⁾.
- (166) Domstolen fandt frem til, at de omkostninger, som La Poste havde afholdt i forbindelse med leveringen af de pågældende tjenesteydelser, i denne situation kunne udgøre de objektive og verificerbare elementer, på grundlag af hvilke det skulle vurderes, om betalingen var i overensstemmelse med markedsvilkårene. Det kan udelukkes, at der foreligger en fordel, hvis for det første den pris, der opkræves, behørigt dækkede de variable meromkostninger, der var forbundet med leveringen af tjenesteydelserne, et passende bidrag til de faste omkostninger og et passende afkast i forbindelse med kapitalinvesteringen, og der for det andet ikke var noget, der tydede på, at disse elementer var blevet vurderet forkert eller fastsat vilkårligt ⁽¹⁷⁶⁾.
- (167) Den foreliggende sag vedrører også tjenesteydelser, der er uadskilleligt forbundet med et unikt net, der ikke er opbygget på grundlag af en kommerciel tilgang, og som ikke ville være blevet oprettet af en privat virksomhed uden statslig intervention. Desuden var BKK DA faktisk 100 % ejet af kommunen på tidspunktet for salgsaftalens indgåelse.
- (168) På dette grundlag mener Tilsynsmyndigheden, at situationen på det tidspunkt, hvor kompensationsordningen i salgsaftalen fra 1996 blev fastlagt, kan sammenlignes med den situation, som Domstolen vurderede i Chronopost-sagen. For så vidt som denne kompensationsordning opfylder betingelserne i Chronopost-dommen, anser Tilsynsmyndigheden den derfor for at være i overensstemmelse med markedsvilkårene.
- (169) Ifølge afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996 bør kompensationen som anført i afsnit 3.1.2 dække BKK's driftsomkostninger plus et reguleret afkast af den forpligtede kapital. For så vidt angår det element, der vedrører vedligeholdelse og drift, giver denne ordning derfor kun mulighed for omkostningsdækning. Tilsynsmyndigheden har endvidere ikke modtaget oplysninger, der tyder på, at omkostninger, der er fastsat forkert eller vilkårligt, f.eks. som følge af et kunstigt lavt effektivitetsniveau eller en uhensigtsmæssig fordeling af indirekte omkostninger, ville være berettigede til kompensation. På dette grundlag mener Tilsynsmyndigheden, at det element i kompensationsordningen, der vedrører vedligeholdelse og drift, er i overensstemmelse med betingelserne i Chronopost-dommen.
- (170) Med hensyn til det andet spørgsmål om, hvorvidt kompensationsordningen i salgsaftalen fra 1996 er blevet overholdt, ville en rationel privat aktør i betragtning af de involverede beløb have investeret tilstrækkelige ressourcer for at sikre overholdelsen. Dette ville indebære kontrol af grundlaget for BKK-koncernens priser, herunder hvordan de direkte og indirekte omkostninger blev fastlagt. Tilsynsmyndigheden er desuden overbevist om, at en privat køber ville have taget retlige skridt, hvis denne køber stod over for en leverandør, der ikke var villig til at dokumentere, at dennes priser var i overensstemmelse med den aftalte kompensationsordning.
- (171) Som beskrevet i afsnit 3.3 har kommunen sat spørgsmålstejn ved, hvad den anser for at være høje priser fra BKK-koncernens side. Kommunen har endvidere erkendt, at den ikke kan udelukke, at kompensationsniveauerne udgør overkompensation, og at manglen på dokumentation på grundlag af de anvendte priser er problematisk. Desuden har kommunen gjort disse bekymringer gældende i hele den formelle undersøgelsesprocedures løbetid.
- (172) De oplysninger, som BKK Veilys har fremlagt, og som er beskrevet i afsnit 4.1.3, indeholder ingen specifikke oplysninger om grundlaget for de anvendte priser. Det fremgår navnlig ikke af oplysningerne, hvilke direkte og indirekte omkostninger der er forbundet med aktiviteterne i forbindelse med drift og vedligeholdelse, og hvordan disse er blevet fastlagt. For så vidt angår de indirekte omkostninger er der ingen oplysninger om, hvilken fordelingsordning der er indført, og hvorfor denne anses for hensigtsmæssig. Denne mangel på specificitet tyder på, at kompensationsordningen i salgsaftalen fra 1996 ikke er blevet overholdt.

⁽¹⁷⁵⁾ Domstolens dom af 3. juli 2003, Chronopost mod Ufex m.fl., forenede sager C-83/01 P, C-93/01 P og C-94/01 P, ECLI:EU:C:2003:388, præmis 36-37.

⁽¹⁷⁶⁾ Ibid, præmis 38-40.

- (173) Med hensyn til tallene fra KOSTRA, jf. betragtning 69, viser de den enkelte kommunes samlede omkostninger pr. belysningspunkt pr. år, herunder elektricitet. Tallene viser, at kommunen i perioden 2015-2019 havde de højest registrerede omkostninger blandt de ti største repræsenterede kommuner.
- (174) Omkostningsforskelle mellem kommuner kan skyldes flere faktorer, som forklaret i betragtning 67-68 og 94 ovenfor. Hverken de norske myndigheder eller BKK Veilys har imidlertid fremlagt oplysninger, der underbygger, at omkostningsniveauerne i KOSTRA er berettigede. BKK Veilys har blot gjort gældende, at omkostningerne i Bergen påvirkes af en række specifikke faktorer, uden at dette dog bliver yderligere dokumenteret.
- (175) Tilsynsmyndigheden mener derfor, at tallene fra KOSTRA tyder på, at BKK-koncernen er blevet overkompenseret. Tallene er imidlertid ikke tilstrækkeligt detaljerede til, at man kan afgøre, i hvilket omfang overkompensationen vedrører vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) eller kapitalomkostninger (foranstaltning c)).
- (176) I lyset af ovenstående tyder alle de fremlagte oplysninger på, at kompensationen højst sandsynligt har oversteget det niveau, der stemmer overens med ordningen i salgsaftalen fra 1996. Dette viser, at kommunen ikke har kunnet tage de nødvendige skridt til at sikre, at denne ordning blev overholdt. Kommunen har som sådan ikke handlet som en privat køber.

5.4.4.2. Kompensation i forbindelse med den kommunejede infrastruktur

- (177) Som beskrevet i afsnit 3.1.3, 3.1.4 og 3.1.5 har kommunen ejet og ejer fortsat en række gadelygter langs sine kommunale veje. Som det fremgår af afsnit 3.1.4, er vedligeholdelsen og driften af denne kommunejede infrastruktur med virkning fra den 1. april 2020 blevet udført i henhold til en kontrakt, som kommunen havde udbudt.
- (178) Som det fremgik af udbuddet af denne kontrakt, kunne kommunen frit indkøbe vedligeholdelsen og driften af den kommunejede infrastruktur fra enhver villig leverandør, og den var ikke bundet af en forhåndsbestemt kompensationsordning. Tilsynsmyndigheden vil derfor vurdere den kompensation, der udbetales for disse aktiviteter, for sig.
- (179) Oplysningerne i afsnit 3.1.4 viser, at tildelingen af den pågældende kontrakt fulgte en konkurrencepræget, gennemsigtig, ikkediskriminerende og betingelsesløs procedure i overensstemmelse med EØS-udbudslovgivningen. Tildelingsbeslutningen var baseret på den laveste pris, og der er intet, der tyder på, at den gældende markedspris faktisk var lavere end den, der blev opnået. Tilsynsmyndigheden mener på baggrund af dette, at kompensationen for vedligeholdelse og drift i henhold til den pågældende kontrakt ikke har givet BKK-koncernen en fordel ⁽¹⁷⁷⁾.
- (180) Med hensyn til kompensationen for aktiviteter udført før den 1. april 2020 bemærker Tilsynsmyndigheden, at selv om kommunen opfattede prisniveauet som højt, kontrollerede den ikke, om tjenesteydelserne kunne indkøbes til lavere omkostninger hos en anden leverandør. I stedet accepterede den, at der blev anvendt samme pris pr. gadelygte som for den infrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen. Tilsynsmyndigheden bemærker derfor, at kommunen ikke har handlet, som en privat køber ville have gjort.
- (181) Med hensyn til kompensationsniveauet var dette som nævnt det samme pr. gadelygte som for de gadelygter, der blev kontrolleret af BKK-koncernen. Som anført i betragtning 176 tyder alle de fremlagte oplysninger på, at kompensationsniveauet er højere end det, der er tilladt i henhold til den omkostningsbaserede ordning i salgsaftalen fra 1996. Dette tyder også på, at kommunen har betalt mere, end den ville have gjort, hvis tjenesteydelserne var blevet indkøbt på det åbne marked.
- (182) Der er intet i de fremlagte oplysninger, der tyder på det modsatte. Som anført i betragtning 173 til 175 tyder tallene fra KOSTRA rent faktisk på, at BKK-koncernen er blevet overkompenseret. Tallene er imidlertid ikke tilstrækkeligt detaljerede til at kunne konkludere, i hvilket omfang overkompensationen vedrører vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) eller kapitalomkostninger (foranstaltning c)).

⁽¹⁷⁷⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 89-96.

- (183) Tilsynsmyndigheden har endvidere taget højde for resultatet af udbuddet af de tjenesteydelser, der blev udført fra den 1. april 2020. Som anført i betragtning 48 omfattede den pågældende kontrakt imidlertid også de 12 000 LED-anlæg, der var installeret på det BKK-ejede net. De vilkår, der blev opnået i henhold til den indgåede kontrakt, udgør derfor ikke et hensigtsmæssigt sammenligningsgrundlag for de priser, der tidligere blev anvendt på de kommuneejede gadelygter.
- (184) Tilsynsmyndigheden må derfor fremlægge sine konklusioner på grundlag af de resterende oplysninger, der er til rådighed. Som anført i betragtning 180-182 tyder alle disse oplysninger på, at BKK-koncernen også er blevet overkompenseret med hensyn til de gadelygter, der ejes af kommunen.

5.4.4.3. Konklusion

- (185) På grundlag af ovenstående vurdering konkluderer Tilsynsmyndigheden, at BKK-koncernen er blevet overkompenseret for vedligeholdelsen og driften af gadelygter langs kommunale veje i Bergen. Der foregår fortsat en overkompensation for så vidt angår de gadelygter, der ejes af BKK-koncernen. Med hensyn til de gadelygter, der ejes af kommunen, er overkompensationen begrænset til aktiviteter udført indtil den 1. april 2020.
- (186) Selv om de fremlagte oplysninger viser, at der er indrømmet en fordel, sætter de ikke Tilsynsmyndigheden i stand til at fastsætte dens størrelse. Dette afspejles i indtægtsordren i afsnit 10 nedenfor.

5.4.5. Foranstaltning b) — finansiering af 12 000 LED-anlæg

- (187) Som det fremgår af oplysningerne i afsnit 3.4 og 4.1.4 ovenfor, købte kommunen LED-anlæggene af en ekstern leverandør. Ejerskabet til disse anlæg er ikke blevet og vil ikke blive overdraget til BKK-koncernen. Der er således ikke givet nogen fordel, ved at kommunen ikke beholder ejendomsretten til LED-anlæggene.
- (188) De norske myndigheder og BKK Veilys har yderligere præciseret, at købet af LED-anlæggene udgjorde en ekstraordinær opgradering, som BKK Veilys ikke var forpligtet til at foretage. På dette grundlag kan det konkluderes, at der ikke er givet nogen fordel, ved at kommunen har fritaget BKK Veilys for omkostninger, som skulle være blevet betalt i henhold til vilkårene i kontrakten/kontrakterne.
- (189) Med hensyn til drift og vedligeholdelse af LED-anlæggene var disse opgaver omfattet af den særskilte tjenesteydelseskontrakt, der blev indgået efter udbud. Kompensationen i henhold til denne kontrakt har af de i betragtning 179 anførte grunde ikke givet BKK-koncernen en fordel.
- (190) På grundlag af ovenstående mener Tilsynsmyndigheden, at finansieringen af de 12 000 LED-anlæg (foranstaltning b)) ikke i sig selv har givet virksomheder i BKK-koncernen en fordel. Af de grunde, der er anført i betragtning 191 og 192 nedenfor, understreger Tilsynsmyndigheden imidlertid, at det er nødvendigt at tage højde for installationen af LED-anlæggene ved fastsættelsen af niveauet for overkompensation under foranstaltning a) og c).
- (191) I det omfang denne installation har reduceret omkostningerne til drift og vedligeholdelse, uden at dette har ført til lavere kompensation i overensstemmelse med den omkostningsbaserede ordning i salgsaftalen fra 1996, ville dette udgøre overkompensation under foranstaltning a). Tilsynsmyndigheden bemærker i denne forbindelse, at selv om den indgåede kontrakt omfatter drift og vedligeholdelse af LED-anlæggene, ser det ud til, at BKK-koncernen stadig modtager kompensation i henhold til den kontrakt, der er beskrevet i betragtning 45, for vedligeholdelse og drift af den infrastruktur, på basis af hvilken disse anlæg er installeret. Det ser desuden ud til, at kompensationsniveauet er forblevet det samme, som da kontrakten også omfattede de anlæg, der blev erstattet med LED-anlæggene ⁽¹⁷⁸⁾.

⁽¹⁷⁸⁾ I brev af 12. april 2021, der blev arkiveret som dokument nr. 1194249, anførte de norske myndigheder på side 11, at »betingelserne og vilkårene i drifts- og vedligeholdelsesaftalen mellem Bergen kommune og Veilys AS ikke er blevet ændret som følge af installationen af LED-anlæggene.«

- (192) Med hensyn til foranstaltning c) er det ved fastsættelsen af det korrekte kompensationsniveau i henhold til afkastreguleringen i salgsaftalen fra 1996 nødvendigt at tage hensyn til de LED-anlæg, der ejes af kommunen. Da LED-anlæggene ejes af kommunen, kan de ikke medtages i det kapitalgrundlag, der er genstand for kompensation. Desuden burde enhver resterende værdi af de anlæg, der blev udskiftet med LED-anlæggene, have været fjernet fra dette kapitalgrundlag.

5.4.6. *Foranstaltning c) — kompensation for kapitalomkostninger*

5.4.6.1. **Introduktion**

- (193) Som forklaret i afsnit 3.1.2 er kompensationen for kapitalomkostningerne det andet element i den ordning, der blev indført ved salgsaftalen fra 1996. Som nærmere beskrevet i afsnit 3.5 er kapitalomkostningerne i forbindelse med infrastrukturen en af flere omkostningskomponenter, der indgår i tilvejebringelsen af gadebelysning. Hvis kommunen selv havde ejet infrastrukturen, ville den således naturligt have afholdt sådanne kapitalomkostninger. Anvendes gadebelysningen derimod på en infrastruktur, der ejes af en anden juridisk enhed, tilfalder kapitalomkostningerne denne enhed. På grundlag af disse nye oplysninger mener Tilsynsmyndigheden, at det er i overensstemmelse med normal praksis, at ejeren af infrastrukturen kompenseres for kapitalomkostningerne.
- (194) I henhold til ordningen som beskrevet i salgsaftalen fra 1996 har BKK-koncernen ret til kapitalomkostninger for den forpligtede kapital svarende til det afkast, som NVE har fastsat for den regulerede elnetinfrastruktur. På samme måde som for kompensationen for vedligeholdelse og drift af BKK-ejede gadelygter mener Tilsynsmyndigheden, at hvis dette element i kompensationsordningen var udformet på en måde, der på tidspunktet for indgåelsen af salgsaftalen begrænsede den fremtidige betaling til markedssatserne, udgør en kompensation, der efterfølgende beregnes i overensstemmelse med denne, ikke en fordel ⁽¹⁷⁹⁾.
- (195) Ifølge Chronopost-dommen er kriteriet for vurderingen af kapitalomkostningerne, således som det fremgår af betragtning 166, hvorvidt afkastet overstiger et passende afkast af den investerede kapital. De spørgsmål, der skal tages stilling til, er således for det første, om reguleringen i salgsaftalen fra 1996 giver mulighed for et passende — og ikke for højt — afkast. I bekræftende fald skal det for det andet undersøges, om kompensationsniveauerne ligger inden for denne grænse.
- (196) Reguleringen af kapitalafkastet i salgsaftalen fra 1996 består af to elementer: i) en rentesats og ii) et kapitalgrundlag, på baggrund af hvilket satsen kan anvendes. Det deraf følgende beløb repræsenterer alternativomkostningerne ved kapital og dækker både omkostningerne ved egenkapitalfinansiering og gæld.
- (197) Indledningsvis bemærker Tilsynsmyndigheden, at begrebet alternativomkostninger ved kapital er almindeligt accepteret og i overensstemmelse med kriteriet om et passende afkast af den investerede kapital. Tilsynsmyndigheden vil derfor foretage en vurdering af de to elementer i reguleringsgrundlaget (rentesatsen og kapitalgrundlaget).

5.4.6.2. **Rentesatsen**

- (198) Som det fremgår af afsnit 3.1.1, er elnet naturlige monopoler, som er underlagt sektorspecifik regulering i Norge. I overensstemmelse med denne ordning fastsætter NVE sin referencesats, således at infrastructurejere får et rimeligt investeringsafkast ⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁹⁾ Jf. betragtning 163 ovenfor med henvisning til retspraksis.

⁽¹⁸⁰⁾ NVE-faktaark nr. 3/2021, senest opdateret den 14. december 2021. På tidspunktet for vedtagelsen af denne beslutning fandtes faktaarket på følgende link: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/968a7fea-1dde-4094-836a-6ad8ef9aef7c/202119109/3425690>.

- (199) NVE anslår satsen på årsbasis ved hjælp af metoden med vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger («WACC»). Inputparametrene til NVE's WACC-skøn omfatter en række markedsrelaterede faktorer, der er specifikke for elnetindustrien. Disse omfatter især egenkapitalbetaværdien, erhvervslivets kreditpræmier og den optimale kapitalstruktur. Referencesatsen har ligget på 5-7 % i det seneste årti ⁽¹⁸¹⁾.
- (200) Ifølge NVE er driften af elnettet kendetegnet ved stabile og forudsigelige indtægter, og den anses generelt for at være forbundet med lav risiko. Parameteren for egenkapitalbetaværdi i WACC anslås derfor ved hjælp af børsnoterede virksomheder med regulerede indtægtsstrømme, f.eks. forskellige forsyningsnetudbydere ⁽¹⁸²⁾.
- (201) Begrebet alternativomkostninger ved kapital er som nævnt ovenfor i overensstemmelse med kriteriet om, at den opkrævede pris skal give mulighed for et passende afkast af den investerede kapital. WACC-konceptet er desuden en standardmetode til vurdering af sådanne omkostninger.
- (202) Den passende WACC for de tjenesteydelser, der vurderes i den foreliggende sag, bør imidlertid afspejle alternativomkostningerne ved at investere i gadebelysningsinfrastruktur. Den relevante WACC bør derfor afspejle den risiko, der er forbundet med denne aktivitet.
- (203) I lighed med elnettene udgør den pågældende gadebelysningsinfrastruktur et naturligt monopol med en betydelig levetid. I betragtning af den konstante efterspørgsel efter gadebelysning fra kommunens side er der en lav risiko for indkomstudsving. I betragtning af at kommunen betaler for elektricitet, kan omkostningerne desuden forventes at være stabile.
- (204) Disse faktorer tyder på, at anvendelsen af NVE-referencesatsen udgjorde en passende indikator for det krævede markedsafkast for driften af gadebelysningsinfrastruktur. Tilsynsmyndigheden har ikke modtaget oplysninger, der peger i en anden retning.
- (205) På baggrund heraf mener Tilsynsmyndigheden, at betingelserne for anvendelse af NVE-referencesatsen udgjorde et passende afkast og derfor var i overensstemmelse med Chronopost-dommen. Som det fremgår af nedenstående vurdering af kapitalgrundlaget, fremgår det imidlertid ikke af de fremlagte oplysninger, hvordan kompensationen er blevet beregnet i praksis.

5.4.6.3. Kapitalgrundlaget

- (206) Det fremgår ikke af salgsaftalen fra 1996, hvilken ordning der skal anvendes til at fastlægge den forpligtede kapital, som udgør kapitalgrundlaget. Der er imidlertid intet i dens ordlyd, der tyder på, at BKK-koncernen har ret til et for højt afkast i form af monopolpriser. Tværtimod anvendes cost plus-ordninger som dem, der indgår i salgsaftalen, normalt inden for regulerede sektorer for at sikre et passende kompensationsniveau. På dette grundlag antager Tilsynsmyndigheden, at betingelserne om, at NVE-referencesatsen skal anvendes på den forpligtede kapital, indebærer, at kapitalgrundlaget skal fastlægges på en hensigtsmæssig måde, der sikrer et passende afkast. Dette element er derfor også i overensstemmelse med Chronopost-dommen.
- (207) Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan ordningen er blevet anvendt, fremgår det imidlertid ikke af de fremlagte oplysninger, hvordan de pågældende kapitalomkostninger er blevet beregnet. De norske myndigheder har ikke været i stand til at fremlægge specifikke oplysninger og mener, at deres kontrol er blevet vanskeliggjort af manglen på særskilte regnskaber. BKK Veilys har blot generelt henvist til den kapital, der kunne være involveret i opførelsen af en lignende infrastruktur. På samme måde som for kompensationen for drift og vedligeholdelse er denne manglende præcision i sig selv et tegn på, at salgsaftalen fra 1996 ikke er blevet overholdt.
- (208) Der bør endvidere tages hensyn til anvendelsen af NVE-referencesatsen. Da NVE-referencesatsen er en nominel rentesats, med hvilken der allerede tages højde for den generelle inflation, vil dens anvendelse på et kapitalgrundlag, der er fastlagt efter en model for genanskaffelsesomkostninger, medføre en dobbelt kompensation for den generelle inflation ⁽¹⁸³⁾. I henhold til NVE-reguleringen, som kompensationsordningen klart afspejler, anvendes NVE-referencesatsen tilsvarende på den bogførte værdi af de elnetaktiver, der anvendes produktivt, dvs. på deres historiske værdi minus afskrivninger ⁽¹⁸⁴⁾.

⁽¹⁸¹⁾ NVE-faktaark nr. 8/2021, senest opdateret den 14. december 2021. På tidspunktet for vedtagelsen af denne beslutning fandtes faktaarket på følgende link: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/6c8f4e29-3c0e-418c-a1b4-3d366df1bd71/202119109/3425693>.

⁽¹⁸²⁾ *Ibid.*

⁽¹⁸³⁾ NVE-faktaark nr. 8/2021, anført i fodnote 181 ovenfor.

⁽¹⁸⁴⁾ NVE-faktaark nr. 3/2021, anført i fodnote 180 ovenfor.

- (209) I den forbindelse har Tilsynsmyndigheden noteret sig uenigheden mellem kommunen og BKK-koncernen. Som det fremgår af afsnit 3.5, ser det ud til, at BKK-koncernen — selv om kommunen har slået til lyd for at anvende den bogførte værdi til fastlæggelse af kapitalgrundlaget — har argumenteret for at anvende genanskaffelsesomkostningerne for aktiverne. Det fremgår endvidere, at hele den pågældende periode var præget af denne uenighed, og at kapitalgrundlaget som følge heraf kan være blevet fastlagt på en måde, der ikke er i overensstemmelse med reguleringen af et passende afkast i kompensationsordningen i salgsaftalen fra 1996.
- (210) Endelig viser tallene fra KOSTRA, jf. betragtning 69, at kommunen i perioden 2015-2019 havde de højest registrerede omkostninger til gadebelysning blandt de ti største repræsenterede kommuner. Selv om tallene ikke er tilstrækkeligt detaljerede til, at man kan konkludere, i hvilket omfang de registrerede omkostninger vedrører vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) eller kapitalomkostninger (foranstaltning c)), indikerer de, at BKK-koncernen er blevet kompenseret på en måde, der gik ud over et passende afkast.
- (211) Alle de fremlagte oplysninger tyder derfor på, at kompensationen højst sandsynligt har oversteget det passende afkast, som blev godkendt i salgsaftalen fra 1996. På samme måde som for kompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) afspejler dette, at kommunen ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kompensationsordningen overholdes. Kommunen har som sådan ikke handlet som en privat køber.

5.4.6.4. Konklusion

- (212) På grundlag af ovenstående vurdering konkluderer Tilsynsmyndigheden, at BKK-koncernen er blevet overkompenseret for kapitalomkostningerne i forbindelse med gadelygterne langs kommunale veje i Bergen.
- (213) Selv om de fremlagte oplysninger viser, at der er indrømmet en fordel, sætter de ikke Tilsynsmyndigheden i stand til at fastsætte dens størrelse. Dette afspejles i indtægtsordren i afsnit 10 nedenfor.

5.5. SELEKTIVITET

- (214) For at udgøre statsstøtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, skal foranstaltningerne være selektive ved at begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«.
- (215) Foranstaltningerne vedrører virksomheder i BKK-koncernen. De er derfor af selektiv karakter.

5.6. PÅVIRKNING AF SAMHANDELEN OG KONKURRENCEVILKÅRENE

5.6.1. Retligt kriterium

- (216) En fordel, der indrømmes en virksomhed, udgør kun statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, hvis den »fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner«, og kun i det omfang den »påvirker samhandelen« mellem EØS-staterne. For at disse kriterier kan være opfyldt, er det ikke nødvendigt at fastslå, at konkurrencen faktisk fordrejes, og at støtten reelt påvirker samhandelen mellem EØS-staterne. Det er tilstrækkeligt at undersøge, om støtten kan fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen ⁽¹⁸⁵⁾.
- (217) Med hensyn til betingelsen om konkurrencefordrejning bemærkes det i retningslinjerne for statsstøttebegrebet, at en sådan fordrejning kun kan udelukkes, hvis visse kumulative betingelser er opfyldt. Disse betingelser er: a) at tjenesteydelsen er underlagt et lovbeskyttet monopol fastlagt i overensstemmelse med EØS-retten, b) at det lovbeskyttede monopol ikke alene udelukker konkurrence på markedet, men også konkurrencen om markedet, c) at tjenesteydelsen ikke er i konkurrence med andre tjenesteydelser, og d) at — såfremt udbyderen af tjenesteydelsen er aktiv på et andet marked, hvorpå der er konkurrence — skal krydssubsidiering være udelukket ⁽¹⁸⁶⁾.

⁽¹⁸⁵⁾ Domstolens dom af 29. juli 2019, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod Azienda Napoletana Mobilità SpA, C-659/17, ECLI:EU:C:2019:633, præmis 29, og den deri nævnte retspraksis.

⁽¹⁸⁶⁾ Retningslinjer for statsstøttebegrebet, anført i fodnote 79, artikel 188.

- (218) I nyere retspraksis har Domstolen henvist til den tilsvarende artikel i den tilsvarende meddelelse fra Europa-Kommissionen om statsstøttebegrebet ⁽¹⁸⁷⁾. Med hensyn til betingelse b) understregede Domstolen, at det ikke er tilstrækkeligt, at tjenesteydelsen er omfattet af et lovligt lovbeskyttet monopol. Det lovbeskyttede monopol skal desuden udelukke enhver mulig konkurrence om at blive eneleverandør ⁽¹⁸⁸⁾.
- (219) Med hensyn til betingelsen om påvirkning af samhandelen er der tale om en sådan påvirkning, når støtten styrker en virksomheds position i samhandelen mellem EØS-staterne. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at støttemodtageren er involveret i en sådan handel. Når en EØS-stat yder støtte til en virksomhed, kan dens interne aktiviteter opretholdes eller øges, således at mulighederne for, at virksomheder, der er etableret i andre EØS-stater, kan trænge ind på markedet, mindskes. Følgelig er tjenesteydelsernes lokale eller regionale karakter ikke tilstrækkelig til at udelukke, at støtten kan påvirke samhandelen mellem EØS-staterne ⁽¹⁸⁹⁾.

5.6.2. *Anvendelse af det retlige kriterium på den foreliggende sag*

- (220) Hverken de norske myndigheder eller BKK Veilys har gjort gældende, at de kompenserede aktiviteter har fundet sted inden for rammerne af et lovligt etableret lovbeskyttet monopol. Det kan derfor ikke udelukkes, at der foreligger en konkurrencefordrejning på grundlag af de kumulative betingelser i retningslinjerne for statsstøttebegrebet, der er gentaget i betragtning (217) ovenfor.
- (221) De kompenserede aktiviteter omfatter endvidere drift og vedligeholdelse af gadelygter. Da kommunen indledte en udbudsprocedure om sådanne tjenesteydelser, modtog den bud fra mange forskellige virksomheder. Der har også været adskillige sager ved KOFA vedrørende kontrakter om dette emne, som var eller burde have været genstand for udbud på EØS-plan offentliggjort i TED-databasen ⁽¹⁹⁰⁾. Tilsynsmyndigheden bemærker derfor, at der er etablerede markeder i Norge for tjenesteydelser i forbindelse med drift og vedligeholdelse af gadelygter. Desuden omfatter disse markeder kontrakter, der kan være af interesse for hele EØS.
- (222) Som anført i betragtning 54 er virksomheder i BKK-koncernen endvidere aktive på en række andre markeder. På trods af dette kan de norske myndigheder ikke udelukke, at de øvrige økonomiske aktiviteter har været genstand for krydssubsidiering.
- (223) I lyset af ovenstående er Tilsynsmyndigheden overbevist om, at de fordele, som BKK-koncernen har fået, kan fordreje konkurrencen ved at give koncernen mulighed for at opretholde eller styrke sin tilstedeværelse på markedet.
- (224) I betragtning af at de lokale myndigheder i Norge regelmæssigt udliciterer kontrakter om vedligeholdelse og drift af gadelygter gennem udbud på EØS-plan, er det desuden realistisk, at virksomheder, der er etableret i andre EØS-stater, vil overveje at øge deres tilstedeværelse på markedet i Norge for så vidt angår sådanne aktiviteter. De fordele, der indrømmes BKK-koncernen, kan imidlertid gøre det muligt for koncernen at opretholde eller udvide sine aktiviteter på bekostning af disse konkurrenter. I det omfang der har fundet krydssubsidiering sted, er det samme sandsynligvis tilfældet for økonomiske aktiviteter på andre markeder, der er åbne for konkurrence.
- (225) På dette grundlag mener Tilsynsmyndigheden, at overkompensationen også kan påvirke samhandelen.

⁽¹⁸⁷⁾ Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i TEUF, EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1.

⁽¹⁸⁸⁾ Domstolens dom af 19. december 2019, Arriva Italia Srl m.fl. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, C-385/18, ECLI:EU:C:2019:1121, præmis 57-58.

⁽¹⁸⁹⁾ INPS, anført i fodnote 185, præmis 30-31, og den anførte retspraksis.

⁽¹⁹⁰⁾ Sag 2021/1439, 2021/367 og 2015/71, anført i fodnote 148.

5.6.3. **Konklusion**

- (226) På baggrund af ovenstående konkluderer Tilsynsmyndigheden, at overkompensationen kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen.

5.7. KONKLUSION VEDRØRENDE TILSTEDEVÆRELSEN AF STATSSTØTTE

- (227) Som det fremgår af ovenstående betragtninger, konkluderer Tilsynsmyndigheden, at overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) og kapitalomkostninger (foranstaltning c)) udgør statsstøtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

6. INDIVIDUEL STØTTE ELLER STØTTEORDNING

- (228) I henhold til artikel 1, litra d), i del II i protokol 3 defineres »støtteordning« som »enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt, og enhver retsakt på grundlag af hvilken støtte, der ikke er knyttet til et specifikt projekt, kan ydes til en eller flere virksomheder, uden at tidsrummet eller beløbet er nærmere fastsat«. Begrebet »individuel støtte« defineres i henhold til denne artikels litra e) som »støtte, der ikke ydes på grundlag af en støtteordning, og anmeldelsespligtige støttetildelinger på grundlag af en støtteordning«.
- (229) For så vidt angår den støtte, der er ydet til den infrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen, omfatter den som anført i afsnit 5.4.4.1 og 5.4.6 beløb, der overstiger den kompensation, der er tilladt i henhold til den ordning, der er fastsat i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996. Hverken de norske myndigheder eller BKK Veilys har fundet frem til en allerede eksisterende retsakt, der giver mulighed for en sådan overkompensation.
- (230) Tilsvarende har de norske myndigheder og BKK Veilys ikke hævdet, at denne kompensation blev ydet på grundlag af en retsakt som defineret i artikel 1, litra d), i del II i protokol 3, for så vidt angår støtten til vedligeholdelse og drift af den kommuneejede infrastruktur, jf. afsnit 5.4.4.2. I overensstemmelse hermed indeholder de oplysninger, der blev fremlagt under den formelle undersøgelsesprocedure, ingen indikation af, at støtten blev ydet på grundlag af en sådan retsakt.
- (231) På dette grundlag konkluderer Tilsynsmyndigheden, at der er tale om individuel støtte som defineret i artikel 1, litra e), i del II i protokol 3.

7. PROCEDUREKRAV

- (232) I henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3, skal EFTA-Tilsynsmyndigheden »informeres i tilstrækkelig tid til at sætte den i stand til at anføre sine kommentarer om eventuelle planer om tildeling eller ændring af støtte. [...] Den pågældende stat må ikke sætte sine foreslåede foranstaltninger i værk, før fremgangsmåden er endt i en endelig beslutning.«
- (233) Tilsynsmyndigheden blev først underrettet om den tilvejebragte støtte gennem klagen. Støtten er derfor ulovlig i henhold til artikel 1, litra f), i del II i protokol 3.

8. FORENELIGHED

- (234) Det følger af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, at statsstøtteforanstaltninger, medmindre andet er fastsat, er uforenelige med aftalens funktion. De norske myndigheder har ikke fremført argumenter for, at de pågældende foranstaltninger udgør forenelig støtte.
- (235) Undtagelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, finder ikke anvendelse, da støtten ikke fremmer nogen af de mål, der er anført i denne bestemmelse. Af samme grund finder EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a), og artikel 61, stk. 3, litra b), ikke anvendelse i den foreliggende sag.

- (236) Med hensyn til artikel 61, stk. 3, litra c), bemærker Tilsynsmyndigheden, at støtteforanstaltningerne indebærer en overkompensation, der overstiger det kompensationsniveau, der er nødvendigt for at fremme de pågældende økonomiske aktiviteter. Det følger af fast retspraksis, at støtte, der forbedrer støttemodtagerens økonomiske situation, uden at den er nødvendig for at nå de i artikel 61, stk. 3, nævnte mål, ikke kan anses for at være forenelig med EØS-aftalen ⁽¹⁹¹⁾. Da overkompensationen derfor ikke var nødvendig for at fremme de pågældende økonomiske aktiviteter, er den uforenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).
- (237) Med hensyn til undtagelsen i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, bemærker Tilsynsmyndigheden som anført i afsnit 5.4.2.2, at virksomhederne i BKK-koncernen ikke har haft og ikke har en forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår de pågældende tjenester. Da kompensationen ikke ydes til en virksomhed, der har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, finder undtagelsen i artikel 59, stk. 2, ikke anvendelse.
- (238) På baggrund af disse betragtninger mener Tilsynsmyndigheden, at overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) og kapitalomkostninger (foranstaltning c)) ikke kan erklæres forenelig med EØS-aftalens funktion.

9. KONKLUSION

- (239) Af ovennævnte grunde konkluderer Tilsynsmyndigheden, at overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) og kapitalomkostninger (foranstaltning c)), der betales til virksomheder i BKK-koncernen, for så vidt angår gadelygter langs kommunale veje i kommunen, udgør ulovlig statsstøtte, der er uforenelig med EØS-aftalen.
- (240) Overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) vedrører for det første den gadebelysningsinfrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen ⁽¹⁹²⁾. Med hensyn til denne infrastruktur omfatter overkompensationen de elementer, der overstiger de omkostninger, der må kompenseres i henhold til ordningen som anført i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996.
- (241) Overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) vedrører for det andet tjenesteydelser i forbindelse med den gadebelysningsinfrastruktur, der ejes af kommunen. For disse tjenesteydelser svarer overkompensationen til de beløb, der overstiger den markedspris, der kunne være opnået på det frie marked.
- (242) Konstateringen af ulovlig og uforenelig overkompensation for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) er begrænset til perioden fra den 1. januar 2016. Der foregår fortsat en overkompensation for så vidt angår den gadebelysningsinfrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen. For så vidt angår den gadebelysningsinfrastruktur, der ejes af kommunen, omfatter den aktiviteter, der blev udført indtil den 1. april 2020.
- (243) Med hensyn til kompensationen for kapitalomkostningerne (foranstaltning c)) er der tale om ulovlig og uforenelig statsstøtte, da kompensationen overstiger det passende afkast, der er tilladt i henhold til ordningen i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996. Da denne konstatering ikke er begrænset til perioden fra den 1. januar 2016, omfatter den al overkompensation, der er tildelt inden for forældelsesfristen på ti år. ⁽¹⁹³⁾ Forældelsesfristen blev afbrudt, da Tilsynsmyndigheden fremsendte klagen til de norske myndigheder og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger hertil ved brev af 1. juni 2017 ⁽¹⁹⁴⁾.

⁽¹⁹¹⁾ Se i den forbindelse Domstolens dom af 15. april 2008, Nuova Agricast Srl mod Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, præmis 68, og den anførte retspraksis.

⁽¹⁹²⁾ På grundlag af de fremsendte oplysninger er det Tilsynsmyndighedens opfattelse, at disse gadelygter aktuelt ejes af Veilys AS.

⁽¹⁹³⁾ Artikel 15 i del II i protokol 3. Se også Domstolens dom af 6. oktober 2005, sag C-276/03, Scott SA mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2005:590.

⁽¹⁹⁴⁾ Dokument nr. 858239.

10. INDDRIVELSE

- (244) EFTA-Domstolen har fastslået, at forpligtelsen til at ophæve uforenelig støtte har til formål at genoprette den tidligere eksisterende situation ⁽¹⁹⁵⁾. Dette mål er nået, når støttemodtageren har tilbagebetalt de beløb, der er ydet i form af ulovlig og uforenelig støtte, og derved mister den fordel, som den pågældende har haft i forhold til sine konkurrenter ⁽¹⁹⁶⁾. Det følger endvidere af fast retspraksis, at Tilsynsmyndigheden, når den forlanger tilbagebetaling af støtte, der er erklæret uforenelig med EØS-aftalen, ikke er forpligtet til at fastsætte det nøjagtige støttebeløb, der skal tilbagebetales ⁽¹⁹⁷⁾.
- (245) Del II i protokol 3 indeholder detaljerede bestemmelser om inddrivelse. I overensstemmelse med retspraksis indeholder artikel 14, stk. 1, en forpligtelse for Tilsynsmyndigheden til at kræve tilbagebetaling af ulovlig og uforenelig støtte, medmindre dette er i strid med et generelt retsprincip. Derudover er det fastsat, at den pågældende stat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve ulovlig støtte, der erklæres uforenelig, tilbagebetalt.
- (246) I henhold til artikel 14, stk. 2, skal den støtte, der skal tilbagebetales, omfatte renter beregnet fra den dag, hvor støtten blev stillet til rådighed, og indtil den er tilbagebetalt. Som fastsat i artikel 14, stk. 3, skal tilbagebetalingen ske omgående og i overensstemmelse med de gældende procedurer i national ret. Disse nationale procedurer skal give mulighed for øjeblikkelig og effektiv håndhævelse af inddrivelsesbeslutningen.
- (247) Yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende inddrivelse findes i beslutning nr. 195/04/COL af 14. juli 2004 ⁽¹⁹⁸⁾. Tilsynsmyndigheden har også udstedt retningslinjer for inddrivelse af ulovlig og uforenelig støtte ⁽¹⁹⁹⁾.
- (248) På grundlag af ovenstående vurdering og i overensstemmelse med ovennævnte betingelser for inddrivelse af ulovlig og uforenelig støtte har Tilsynsmyndigheden derfor vedtaget denne beslutning.

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) og kapitalomkostninger (foranstaltning c)) udbetalt til virksomheder i BKK-koncernen, for så vidt angår gadelygter langs kommunale veje i kommunen, udgør ulovlig statsstøtte, der er uforenelig med EØS-aftalen.

⁽¹⁹⁵⁾ Fyrstendømmet Liechtenstein m.fl., anført i fodnote 128, præmis 142, EFTA-Domstolens dom af 8. oktober 2012 i de forenede sager E-10/11 og E-11/11 Hurtigruten ASA mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [2012] EFTA Court Report, s. 758, præmis 286.

⁽¹⁹⁶⁾ Domstolens dom af 17. juni 1999, Belgien mod Kommissionen, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, præmis 64-65. Forenede sager E-5/04, E-6/04 og E-7/04 Fesil og Finnfjord, PIL m.fl. og Norge mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [2005] EFTA Ct. Rep. 121, præmis 178, Domstolens dom af 7. marts 2002, Italien mod Kommissionen, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, præmis 98.

⁽¹⁹⁷⁾ Jf. retningslinjerne for tilbagebetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, anført i fodnote 199 nedenfor, præmis 36, med henvisning til Domstolens dom af 12. oktober 2000, Spanien mod Kommissionen, C-480/98, ECLI:EU:C:2000:559, præmis 25, og Domstolens dom af 2. februar 1988, Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV m.fl. mod Kommissionen, forenede sager C-67/85, C-68/85 og C-70/85, ECLI:EU:C:1988:38. Jf. endvidere Domstolens dom af 13. februar 2014, Mediaset SpA mod Ministero dello Sviluppo economico, C-69/13, ECLI:EU:C:2014:71, præmis 21, med henvisning til retspraksis.

⁽¹⁹⁸⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/COL af 14. juli 2004 om gennemførelse af de bestemmelser, der henvises til i artikel 27 i del II i protokol 3 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, og EØS-tillæg nr. 26/2006 af 25.5.2006, s. 1, som ændret ved EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 789/08/COL af 17. december 2008 om ændring af kollegiets beslutning nr. 195/04/COL om gennemførelse af de bestemmelser, der henvises til i artikel 27 i del II i protokol 3 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, for så vidt angår standardformularerne til anmeldelse af støtte, EUT L 340 af 22.12.2010, s. 1, og EØS-tillæg nr. 72/2010 af 22.12.2010, s. 1.

⁽¹⁹⁹⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 788/08/COL af 17. december 2008 om ændring for 67. gang af de formelle og materielle regler for statsstøtte, idet der indføres et nyt kapitel om inddrivelse af ulovlig og uforenelig statsstøtte, EUT L 105 af 21.4.2011, s. 32-78, og EØS-tillæg nr. 23/2011 af 21.4.2011, s. 1. Retningslinjerne svarer til Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagebetale ulovlig og uforenelig statsstøtte«, EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4.

Artikel 2

Overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) vedrører for det første den gadebelysningsinfrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen. Med hensyn til denne infrastruktur omfatter overkompensationen de elementer, der overstiger de omkostninger, der må kompenseres i henhold til ordningen som anført i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996.

Overkompensationen for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) vedrører for det andet tjenesteydelser i forbindelse med den gadebelysningsinfrastruktur, der ejes af kommunen. For disse tjenesteydelser svarer overkompensationen til de beløb, der overstiger den markedspris, der kunne være opnået på det frie marked.

Artikel 3

Overkompensationen for kapitalomkostningerne (foranstaltning c)) omfatter den kompensation, der overstiger det passende afkast, der er tilladt i henhold til ordningen i afsnit 7, litra c), i salgsaftalen fra 1996.

Artikel 4

Med hensyn til kompensation for vedligeholdelse og drift (foranstaltning a)) er konstateringen af ulovlig og uforenelig overkompensation begrænset til perioden fra den 1. januar 2016. Der foregår fortsat en overkompensation for så vidt angår den gadebelysningsinfrastruktur, der kontrolleres af BKK-koncernen. Med hensyn til den gadebelysningsinfrastruktur, der ejes af kommunen, omfatter overkompensationen de aktiviteter, der blev udført indtil den 1. april 2020.

Artikel 5

Med hensyn til kompensationen for kapitalomkostninger (foranstaltning c)) omfatter den støtte, der er konstateret ulovlig og uforenelig, al overkompensation tildelt inden for forældelsesfristen på ti år i artikel 15 i del II i protokol 3. Forældelsesfristen blev afbrudt, da Tilsynsmyndigheden fremsendte klagen til de norske myndigheder og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger hertil ved brev af 1. juni 2017.

Artikel 6

De norske myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at inddrive den ulovlige og uforenelige støtte, der er omhandlet i artikel 1, 2, 3, 4 og 5.

Til det beløb, der skal tilbagebetales, skal lægges renter og renters rente, beregnet fra den dag hvor støtten blev stillet til rådighed for støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne skal udregnes i henhold til artikel 9 i EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL, som ændret.

Artikel 7

Tilbagebetalingen skal ske omgående efter de norske nationale lovgivningsprocedurer, hvis disse giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt.

De norske myndigheder skal sikre, at støtten er tilbagebetalt inden for fire måneder fra datoen for meddelelse af denne beslutning.

Artikel 8

De norske myndigheder sender senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning følgende oplysninger til Tilsynsmyndigheden:

1. det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagebetales

2. datoerne for, hvornår de beløb, der skal tilbagebetales, blev stillet til rådighed for de pågældende virksomheder i BKK-koncernen
3. en rapport om de fremskridt, der er gjort, og de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 9

Hvis de norske myndigheder støder på alvorlige vanskeligheder, der forhindrer dem i at overholde en af fristerne i artikel 7 og 8, skal de underrette Tilsynsmyndigheden om disse vanskeligheder. Forudsat at de norske myndigheder har fremlagt en passende begrundelse, kan Tilsynsmyndigheden forlænge fristerne i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde.

Artikel 10

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Norge.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Arne RØKSUND

Formand

Det ansvarlige medlem af kollegiet

Stefan BARRIGA

Medlem af kollegiet

Árni Páll ÁRNASON

Medlem af kollegiet

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS

*Medunderskriver som direktør for juridiske og eksekutive
anliggender*

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og præsentationen af oplysninger vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade, der præciserer indholdet, metoderne og præsentationen af oplysninger vedrørende bæredygtighedsindikatorer og negative bæredygtighedsindvirkninger, og som præciserer indholdet og præsentationen af oplysningerne om fremme af miljømæssige eller sociale karakteristika og bæredygtige investeringsmål i dokumenter forud for aftaleindgåelse, på websteder og i periodiske rapporter

(Den Europæiske Unions Tidende L 196 af 25. juli 2022)

I stedet for:

»Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/... af 6. april 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og præsentationen af oplysninger vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade, der præciserer indholdet, metoderne og præsentationen af oplysninger vedrørende bæredygtighedsindikatorer og negative bæredygtighedsindvirkninger, og som præciserer indholdet og præsentationen af oplysningerne om fremme af miljømæssige eller sociale karakteristika og bæredygtige investeringsmål i dokumenter forud for aftaleindgåelse, på websteder og i periodiske rapporter«

læses:

»Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og præsentationen af oplysninger vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade, der præciserer indholdet, metoderne og præsentationen af oplysninger vedrørende bæredygtighedsindikatorer og negative bæredygtighedsindvirkninger, og som præciserer indholdet og præsentationen af oplysningerne om fremme af miljømæssige eller sociale karakteristika og bæredygtige investeringsmål i dokumenter forud for aftaleindgåelse, på websteder og i periodiske rapporter«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2268 af 6. september 2021 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/653 for så vidt angår den underliggende metode og præsentation af resultatscenarier, præsentationen af omkostninger og metoden til beregning af summariske omkostningsindikatorer, præsentationen og indholdet af oplysninger om tidligere resultater og præsentationen af omkostninger i forbindelse med sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der tilbyder en række investeringsmuligheder, samt tilpasning af overgangsordningen for PRIIP-producenter, der udbyder enheder af fonde som omhandlet i artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 som underliggende investeringsmuligheder med den forlængede overgangsordning, der er fastsat i den pågældende artikel

(Den Europæiske Unions Tidende L 455 I af 20. december 2021)

Side 1, titlen:

I stedet for:

»Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/... af 6. september 2021 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/653 for så vidt angår den underliggende metode og præsentation af resultatscenarier, præsentationen af omkostninger og metoden til beregning af summariske omkostningsindikatorer, præsentationen og indholdet af oplysninger om tidligere resultater og præsentationen af omkostninger i forbindelse med sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der tilbyder en række investeringsmuligheder, samt tilpasning af overgangsordningen for PRIIP-producenter, der udbyder enheder af fonde som omhandlet i artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 som underliggende investeringsmuligheder med den forlængede overgangsordning, der er fastsat i den pågældende artikel«

læses:

»Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2268 af 6. september 2021 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/653 for så vidt angår den underliggende metode og præsentation af resultatscenarier, præsentationen af omkostninger og metoden til beregning af summariske omkostningsindikatorer, præsentationen og indholdet af oplysninger om tidligere resultater og præsentationen af omkostninger i forbindelse med sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der tilbyder en række investeringsmuligheder, samt tilpasning af overgangsordningen for PRIIP-producenter, der udbyder enheder af fonde som omhandlet i artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 som underliggende investeringsmuligheder med den forlængede overgangsordning, der er fastsat i den pågældende artikel«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2580 af 17. juni 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke oplysninger der skal indsendes i ansøgningen om at blive meddelt tilladelse som kreditinstitut, og som præciserer, hvilke forhold der kan hindre kompetente myndigheders effektive varetagelse af tilsynsopgaver

(Den Europæiske Unions Tidende L 335 af 29. december 2022)

Side 66, betragtning 14:

I stedet for: »Denne forordning bør finde anvendelse fra den XX.XX.XXXX, for at give de kompetente myndigheder og ansøgende kreditinstitutter tilstrækkelig tid til at opfylde kravene i denne forordning«

læses: »Denne forordning bør finde anvendelse fra den 18. juli 2023, for at give de kompetente myndigheder og ansøgende kreditinstitutter tilstrækkelig tid til at opfylde kravene i denne forordning«.

Side 75, artikel 13:

I stedet for: »Denne forordning anvendes fra den XX.XX.XXXX.«

læses: »Denne forordning anvendes fra den 18. juli 2023.«.

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2581 af 20. juni 2022 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår forelæggelse af oplysninger i ansøgninger om meddelelse af tilladelse som kreditinstitut

(Den Europæiske Unions Tidende L 335 af 29. december 2022)

Side 86, fodnote 2:

I stedet for: »Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2580 af 17. juni 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke oplysninger der skal indsendes i ansøgningen om at blive meddelt tilladelse som kreditinstitut, og som præciserer, hvilke forhold der kan hindre kompetente myndigheders effektive varetagelse af tilsynsopgaver (EUT L 335, XX.XX.XXXX, s. 64)«

læses: »Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2580 af 17. juni 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke oplysninger der skal indsendes i ansøgningen om at blive meddelt tilladelse som kreditinstitut, og som præciserer, hvilke forhold der kan hindre kompetente myndigheders effektive varetagelse af tilsynsopgaver (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 64).«

Side 87, artikel 3:

I stedet for: »Denne forordning finder anvendelse på ansøgninger om meddelelse af tilladelse som kreditinstitut, der indgivet den eller efter den XX.XX.XXXX.«

læses: »Denne forordning finder anvendelse på ansøgninger om meddelelse af tilladelse som kreditinstitut, der indgivet den eller efter den 18. juli 2023.«

Side 87, artikel 4:

I stedet for: »Denne forordning anvendes fra den XX.XX.XXXX.«

læses: »Denne forordning anvendes fra den 18. juli 2023.«

Side 88, bilaget, fodnote 1:

I stedet for: »EUT L 335, XX.XX.XXXX, s. 64.«

læses: »EUT L 335 af 29.12.2022, s. 64.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA